

गणनापुस्तकम्

चर्थात्

म् सोलिखितं चतुर्थपुस्तकं ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ लोकान् गणयितुं सूचसं प्रति परमेश्वराज्ञा ५ प्रतिवंशमुख्यनरनाम १० लोकानां
गणनं २० प्रतिवंशसंख्या ४७ लोको यवंशगणनञ्च ।

१ मिसर्देशाद् इस्वायेल्बंशस्य वहिरागमनस्य द्वितीयवत्सरस्य द्वितीय-
२ मासस्य प्रथमदिने धरमेश्वरः सीनयग्रान्तरे समाजावासमध्ये मूससमव-
दत्, यूयम् इस्वायेलः समाजीयान् सर्वान् स्वस्कुलानुसारात् प्रिव-

वंशानुसाराच्च गणयत, नामानुक्रमणिकायाम् एकैकं पुमांसं विशेषयत ३
च । विंशतिवर्षवयस्कात्तोदिकवर्षवयस्काच्च ये सर्वे पुरुषा इच्छायेल-
वंशमध्ये रणगमनयोग्याः सन्ति तेवां सर्वेषां संख्यां खस्ससैन्यानुसारातः
कुरुत । त्वं हारोणच्च तत् करिष्यथः एकैकवंशीय एकैको जनो युवयोः ४
सहकारी भविष्यति ते खस्सपिण्डवंशस्य मुख्या भविष्यन्ति ।

ये युवयोः सहायाः भविष्यन्ति तेषामेतानि नामानि । रूबेनवंशजः ५
शिदेयूरस्य सुत इलीघूरः । श्रिमियोनवंशजः सूरीशद्यस्य सुतः ६
शिलुमीयेलः, यिह्वदावंशजोऽमीनादवस्य सुतो नहशोनः । इवाखर- ७
वंशजः सूर्यारस्य सुतो नियनेलः । सिवूलूनवंशजो वैलोनस्य सुत ८
इलीयावः । यूधफसन्तानानां मध्ये इफ्रुयिमवंशजोऽमीह्वदस्य सुत ९०
इलीशामः, मिनशे वंशजः पिदाह्वसूरस्य सुतो गमिलीयेलः । विन्यामीन- ११
वंशजो गिदियोनः सुतो उवीदानः । दानवंशजोऽमीशद्यस्य सुतो १२
उहीयेष्वरः । आशेषवंशजो उवणस्य सुतः पगीयेलः । गादवंशजो द्यूये- १३
लस्य सुत इलीयासफः । नप्ताले वंशज ऐननस्य सुतो उहीरः । इमे स्वस- १४
पिण्डवंशमुख्या इच्छायेलवंशस्य सहस्राणामधिपाः सगाजस्य मनोनीत- १५
लोकाच्च ।

तदा मूसोहारोणावुक्तनामविशिष्टान् लोकान् चाददातां । तस्माद् १७
द्वितीयमासस्य प्रथमे सर्वसमाजं मेलयित्वा खस्सकुलानुसारात् खस्स- १८
पिण्डवंशानुसारात् खस्सनामसंख्यानुसाराच्च विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य
शिरोगणनया लोकानां सङ्घा तैः कृता । इत्थं मूसाः परमेश्वराच्चया १९
सीनयप्राप्तरे तान् गणयामास ।

इच्छायेलो ज्येष्ठसुतस्य रूबेनस्य वंशीयानां कुलानुसारात् पिण्डवंशा- २०
नुसाराच्च संख्यानिर्णयः । विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां २१
सर्वपुरुषाणां नामगणनया शिरोगणनया च रूबेनवंशस्य गणित-
लोकानां संख्या यज्ञशताधिकषट्चत्वारिंशत्सहस्राणि ।

श्रिमियोनवंशस्य कुलानुसारात् पिण्डवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः । २२
विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया २३
मस्तकगणनया च श्रिमियोनवंशस्य गणितलोकानां संख्या शतत्रयाधि-
कोनयष्टिसहस्राणि ।

गादवंशस्य कुलानुसारात् पिण्डवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः । विंश- २४
तिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया २५

गादवंशस्य गणितलोकानां संख्या सार्वषट्‌शताधिकपञ्चचत्वारिंशत्स-
हस्ताणि ।

२६ यिह्वदावंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां पुरुषाणां नामगणनया

२७ यिह्वदावंशस्य गणितलोकानां संख्या षट्‌शताधिकचतुःसप्ततिसहस्राणि ।

२८ इषाखरवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

२९ विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया

इषाखरवंशस्य गणितलोकानां संख्या चतुःशताधिकचतुःपञ्चशत्स-
हस्ताणि ।

३० सिंबूलूनवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

३१ विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया

सिंबूलूनवंशस्य गणितलोकानां संख्या चतुःशताधिकसप्तपञ्चाशत्सह-
स्राणि ।

३२ यूषफो ईर्षात् इफ्रियमवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च

संख्यानिर्णयः । द्विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां

३३ नामगणनया इफ्रियमवंशस्य गणितलोकानां संख्या पञ्चशताधिकच-
त्वारिंशत् सहस्राणि ।

३४ मिनशिवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया

३५ मिनशिवंशस्य गणितलोकानां संख्या षतद्वयाधिकद्वाचिंशत्सहस्राणि ।

३६ विन्यामीनवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया

३७ विन्यामीनवंशस्य गणितलोकानां संख्या चतुःशताधिकपञ्चचिंशत्सह-
स्राणि ।

३८ दानवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः । विंशति-

३९ वर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया दान-
वंशस्य गणितलोकानां संख्या सप्तशताधिकद्वयादितिसहस्राणि ।

४० आशेरवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच्च संख्यानिर्णयः ।

४१ विंशतिवर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया

आशेरवंशस्य गणितलोकानां संख्या पञ्चशताधिकचत्वारिंशत्सह-
स्राणि ।

नपालिवंशस्य कुलानुसारात् पिठवंशानुसाराच संख्यानिर्णयः। विश्वति- ४२
वर्षवयस्कमारभ्य रणगमनयोग्यानां सर्वपुरुषाणां नामगणनया नपालि- ४३
वंशस्य गणितलोकानां संख्या चतुःशताधिकत्रिपञ्चाशत् सहस्राणि ।

मूसा हारीण इस्खायेल्वंशानां द्वादशाध्यच्छाच्च अर्थात् स्खस्पिठ- ४४
वंशोक्तकाध्यक्षा वेदां गणनां चक्रुक्त इमे गणिता लोकाः। तस्मात् इत्थायेल् ४५
वंशानां पिठवंशानुसारात् विश्वतिवर्षवयस्कमारभ्य चेऽगणन्त ते गणिता
लोका अर्थात् इत्थायेलवंशमध्ये रणगमनयोग्याः सर्वे लोकाः सार्वपञ्च- ४६
शताधिकत्रिसहस्राधिकषट्लक्षाणि जनाः ।

लेवीयाः स्खस्पिठवंशानुसारात् तेषां मध्ये नागण्यन्त । यतः परमे- ४७
श्वरो मूससमवदत्त्वं केवलं लेविवंशं न गणय इस्खायेल्वंशमध्ये तेषां ४८
संख्यां मा कुरु । किन्तु साक्षावासे तत्पात्रद्रव्येषु च तान् नियुक्त, त ५०
आवासं तत्पात्राणि च वक्ष्यन्ति तं सेविष्यन्ते च, तथावासस्य चतुर्दिक्कु
शिविरं स्थापयिष्यन्ति । प्रस्थानकाले लेवीया आवासमादायावरीह- ५१
यिष्यन्ति, आवासस्थापनकाले च लेवीयास्तु स्थापयिष्यन्ति, तदन्तिक-
गामिनो इन्द्रवंशीया घानिष्यन्ते । इस्खायेल्वंशाः स्खस्पैन्यास्य शिविरान्तिके ५२
तत्केतुसमीपे वत्सन्ति । इस्खायेल्वंशस्य मण्डलीं प्रति यथा क्रोधो न ५३
घटते तदर्थं लेवीयैः साक्षावासस्य चतुर्दिक्कु शिविरं स्थापयित्वा साक्षा-
वासे रक्षणीयैः । तत इस्खायेलवंशास्तथैव चक्रुः, मूससं प्रति परमेश्वरा- ५४
ज्ञानुसारात् ते सर्वे कर्म चक्रुः ।

2

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ इस्खायेल्वंशस्य शिविरस्थापनक्रमः १० स्थानं १७ सेनापतिनाम २५ सैन्यप्रभृते
नाम च ।

अनन्तरं परमेश्वरो मूससं हारीणच्च जगाद इस्खायेल्वंशस्य सर्वे १
जनाः स्खस्पिठवंशानुसारात् केतुसमीपे शिविरं स्थापयिष्यन्ति, ते २
समाजावाससमीपे चतुर्दिशि शिविरं स्थापयिष्यन्ति ।

पूर्वस्यां दिश्यर्थात् स्तुर्योदयदिशि यिह्वदावंशस्य अजस्यानुगमिनो ३
लोकाः स्खस्पैन्यानुसारात् शिविरं स्थापयिष्यन्ति, अमीनादवस्य सुतो
नहशोनो यिह्वदावंशीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थात् ४
ये गणितास्ते षट्शताधिकचतुःसप्ततिसहस्राणि लोकाः । इषाखर- ५

स्तप्रार्थे शिविरं स्थापयिष्यति सूर्यारस्य सुतो निघनेल इषाखर-
६ वंशीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते चतुः-
० शताधिकचतुःपञ्चाशत्सहस्राणि लोकाः । तत्प्रार्थे सिवूलूनवंशः स्थास्यति,
८ हेतोनस्य सुत इलीयाव इषाखरवंशीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां
१० सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते चतुःशताधिकसप्तशत्सहस्राणि लोकाः ।
१२ विह्वदावंशादीनां सर्वशिविरस्य गणिता लोकाः सखसैन्यानुसारात्
१३ चतुःशताधिकघटशीतिसहस्राधिकलक्षं, याचाकाले ते प्रथमा भवि-
१५ ष्यन्ति ।

१० दक्षिणसां दिशि रुवेनवंशस्य धजस्यानुगमिनो लोकाः सखसैन्या-
१२ नुसारात् शिविरं स्थापयिष्यन्ति, शिदेयूरस्य सुत इलीषुदो रुवेनवं-
१३ शीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते पञ्चश-
१४ ताधिकघटचत्वारिंशत्सहस्राणि लोकाः । शिमियोनवंशस्तपार्थे शिविरं
१५ स्थापयिष्यति, सूरिशद्वयस्य सुतः शिलुमीयेलः शिमियोनवंशीयानां
१६ सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते शतचया-
१७ धिकोनघष्टिसहस्राणि । तेषां पार्थे गादवंशः स्थास्यति, द्युदेलस्य सुत
१८ इलीयासको गादवंशीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद्
१९ ये गणितास्ते सार्वघटशताधिकपञ्चचत्वारिंशत्सहस्राणि । रुवेनवंशा-
२० दीनां सर्वशिविरस्य गणिता लोकाः सखसैन्यानुसारात् सार्वचतुः-
२१ शताधिककैकपञ्चाशत्सहस्राधिकलक्षं, याचाकाले ते द्वितीया भविष्यन्ति ।
२२ १० समाजावासो लेवीयानां शिविरेण सम याचाकाले सर्वशिविराणां
२३ मधीयो भविष्यति; एकैको वंशो वथा सखकेतुसमीपे शिविरं स्थापयि-
२४ ष्यति तथैव गमिष्यति ।

२५ पञ्चिमायां दिशि इफ्रुयिमवंशस्य धजस्यानुगमिनो लोकाः सख-
२६ सैन्यानुसारात् शिविरं स्थापयिष्यन्ति, अस्मीहरस्य सुत इलीशामः
२७ इफ्रुयिमवंशीयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणि-
२८ तास्ते पञ्चशताधिकचत्वारिंशत्सहस्राणि लोकाः । तत्पार्थे मिनश्चे वंशः
२९ स्थास्यति पिदाहसूरस्य सुतो गमिलीयेलो मिनशिवंशीयानां सेना-
३० पति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते शतचया-
३१ धिकदाचिंशत्सहस्राणि लोकाः । तत्पार्थे विन्यामीनवंशः स्थास्यति
३२ गिदियोनेः सुतो ऽवीदानो विन्यामीनवंशीयानां सेनापति भवि-
३३ ष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते चतुःशताधिकपञ्चचिंशत्सह-

खाणि लोकाः । इफुयिमवंशादीनां सर्वशिविरस्य गणिता लोकाः २४
सखसैन्यानुसारात् शताधिकाष्टसहस्राधिकलक्षं, याचाकाले ते द्वितीया
भविष्यन्ति ।

उत्तरस्यां दिशि दानवंशस्य धजस्यानुगामिनो लोकाः सखसैन्यानु- २५
सारात् शिविरं स्थापयिष्यन्ति, अम्भीणद्यथस्य सुतोऽहीयेष्वी दानवंशी-
यानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते सप्तश- २६
ताधिकद्वाषष्टिसहस्राणि लोकाः । तेषां पार्श्वे आश्वेषरवंशः शिविरं स्थाप- २७
यिष्यति, अवाण्यस्य पुच्छे पगीयेल आश्वेषरवंशीयानां सेनापति भविष्यति ।
तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते पञ्चशताधिककैकचत्वारिंशत्-सह- २८
स्वाणि लोकाः । तेषां पार्श्वे नप्ताले वैशः स्यास्यति, एननस्य सुतोऽहीर्णा २९
नप्तालिंशेयानां सेनापति भविष्यति । तेषां सैन्यान्यर्थाद् ये गणितास्ते ३०
चतुःशताधिकत्रिपञ्चाशत्-सहस्राणि लोकाः । दानवंशादीनां सर्वशिवि- ३१
रस्य गणिता लोकाः षट्शताधिकसप्तपञ्चाशत्-सहस्राधिकलक्षं, याचा-
काले ते खं सं केतुमादाय शेषगामिनो भविष्यन्ति । ३२

इस्वायेल्वंशस्य पिण्डवंशानुसारेण गणिताः सर्वे लोका अर्थात् ३३
सैन्यानुसारात् शिविरस्या गणिता लोकाः सार्वपञ्चशताधिकत्रिंशत्-
सहस्राधिकषट्लक्षाणि । किन्तु मूससं प्रति परमेश्वरीयाज्ञानुसारात् ३४
लेवीया इस्वायेल्वंशमध्ये नागरण्यन्तः । इस्वायेल्वंशो मूससं प्रति परमे-
श्वरीयाज्ञानुसारात् सर्वे कर्म चक्रुस्तद्वत् ते सखसुलानुसारात् पिण्ड-
वंशानुसारात् केतुसमीपे शिविरं स्थापयामासुः प्रतस्थिरे च ।

3

३ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ हारोणस्य सुतानां कथनं ५ लेवीयलोकानां कथनं ११ अर्थाद् गेर्णानीयजनानां
कथनं २० किहातीयजनानां कथनं २३ मिरारीयजनानां कथनं ३८ लेवीयानां
प्रथमजातजनानां गणनम् ।

सीनयन्नौ यदा परमेश्वरो मूससमवदत् तदा हारोणस्य मूससच्च वैश- १
अर्णोयं । हारोणस्य सुतानां नामान्येतानि प्रथमजातो नादवोऽवीक्षः २
इलियासर ईथामरः । हारोणस्य सुतानामभियक्त्याजकानां नामा- ३
न्येतानि, अर्थात् ये सेवितुं याजकत्वपदे नियुक्तास्तेषां नामानि । किन्तु ४
नादवोऽवीक्षच्च सीनयप्रान्तरे परमेश्वरम् उदिश्य साधारणवक्तिं

निवेद्य परमेश्वरस्य समुखे प्राणान् तत्यजतुस्तयोरपव्यानि नासन्,
तत इलियासरेयामरौ स्थितु हारोणस्य समक्षं याजकत्वपदेन सेवां
पूर्वकातुः । परमेश्वरो मूससं बभाषेत्वं लेविवंशानानीय हारोणयाजक-
७ सुपकर्तुं तत्समुखे ग्राहापय । तेन त आवासं सेवितुं समाजावासस्य
पूर्वसमुखे तस्य सर्वसमाजस्य च पालनीयं पालयिष्यन्ति । आवासं सेवितुं
समाजावासस्य सर्वपाचाणि इखायेलवंशस्य रक्षणीयच्च रक्षिष्यन्ति ।
८ त्वं पुत्रगणसहिताय हारोणाय लेविनो दाखसि, यतत्ते इखायेल-
१० वंशमध्यात् तस्मै सर्वथा दत्ताः । त्वं हारोणं तत्सुतांच्च पदे निधेच्यसे
ते खयाजनपदं रक्षिष्यन्ति, किन्तु योऽन्यवशीयो निकटं यास्यति स
घानिष्यते ।

११ परमेश्वरो मूससं जगाद् पश्याहं इखायेलवंशानां मध्यात् तेषां सर्व-
१२ प्रथमजातानां विनिमयाल् लेविनोऽग्रहीषं अतो लेविनश्च भावाभवन्
१३ यतो यदाहं मिसर्देश्च सर्वप्रथमजातान् प्राह्वरं तदा चा मानुषात् पशुं
यावद् इखायेलवंशस्य सर्वप्रथमजातान् मदर्थम् अपावयम् चतः सर्वे
प्रथमजा मम सन्ति, परमेश्वरोऽहमेव ।

१४ सीनय् प्रान्तरे परमेश्वरो मूससमुवाच त्वं खखपिठवंशानुसारात्
१५ कुलानुसाराच्च लेविवंशं गणय मासैकाधिकवयस्कान् सर्वपुंसो गणय ।
१६ ततो मूसाः परमेश्वरोक्ताज्ञानुसारात् तान् गणयामास । तेषां प्रब्लेकश्चो
१८ नाम, लेवे: सन्ताना गर्भेणानः किछातो मिरारिच्च । खखकुलानुसारात्
१९ गर्भेणस्य सन्तानानां नाम लिवनिः शिमियिच्च । खखकुलानुसारात्
किछातस्य सन्तानानां नामाच्चामो विष्वहरो हित्रेण उष्णीयेलच्च ।
२० खखकुलानुसारात् मिरारेः सन्तानानां नाम महलि मूर्शिच्च, एतानि
पिठवंशानुसाराल् लेविनां कुलानि ।

२१ तद्गर्भेणाल् लिवनिवंशः शिमियिवंशस्चोत्पन्नौ, तौ गर्भेणीय-
२२ वंशौ । मासैकाधिकवयस्कपुरुषेषु गणितेषु संख्या ते पञ्चशताधिकसप्त-
२३ सहस्राण्यासन् । गर्भेणीयवंशाः पञ्चिमदिशायाम् आवासपञ्चात् पार्श्वे
२४ शिविरमस्यापयन् । लायेलस्य सुत इलीयासको गर्भेणीयानां पिठ-
२५ वंशस्य मुख्य आसीत् । आवासदूयाच्छादनवस्त्राणि समाजावासद्वार-
२६ स्याच्छादनवस्त्रं प्राङ्गणस्य यवनिका आवासवेद्योऽस्तुर्दिक्कु श्यितस्य
प्राङ्गणस्य द्वाराच्छादनवस्त्रं सेवार्थकाः सर्वरज्जवच्चैतानि समाजावा-
सीयद्रव्याणि गर्भेणीयवंशेन रक्षितयानि ।

किञ्चाताद् अमामीयवंशो यिष्वहरीयवंशो हित्रेणीयवंश उषीयेली- १७
यवंश्चोदपद्यन्त, एते सर्वे किञ्चातीयवंशाः । एतेषां मध्ये मासैकाधिक- २८
वयस्काः पुरुषाः घटशताधिकारुसहस्राणि, ते पवित्रस्थानस्य रक्षणा
चासन् । एते किञ्चातीयवंशा आवासस्य पार्श्वे दक्षिणसां दिशि शिवि- २९
रमस्यापयन् । उषीयेलस्य पुन्ह इलीयाफनः किञ्चातीयानां पिठवंशस्य ३०
मुख्यो बभुव । मञ्जूषा भाजनासनं दीपदृक्षो वेदिद्वयं पूतस्थानस्य सेवा- ३१
र्धकपात्राणि विच्छेदवस्थम् एतानि तैरक्षितव्यानि । हारीण्याजकस्य ३२
सुत इत्तियासरो लेविवंशस्य मुख्यो भूत्वा पूतस्थानरक्षणाम् चाधिपत्नं
चकार ।

मिरारे महलीयमूशीयवंशौ जातौ, तौ मिरादीयवंशौ । तदंशस्य ३३
मासैकाधिकवयस्कपुंसु गणितेषु शतद्वयाधिकघट्सहस्राणि पुरुषा अभ- ३४
वन् । अवीहयिलस्य सुतः सूरीयेलो मिरारिवंशस्य पिठगेहस्य मुख्यो ३५
बभुव, त आवासोत्तरपार्श्वे शिविरम् अस्यापयन् । आवासस्य फल- ३६
कान्दर्गलाः स्तम्भाः पदाधारास्तदीयानि सर्वभाजनानि सेवार्थकसर्व-
वस्तूनि चतुर्दिक्स्यप्राङ्गणस्य खम्भास्तेषां पदाधाराः कील रज्जव एतानि ३७
रक्षणाय मिरारिसन्तानानां करणाणि बभुवुः । मूसा हारीणस्तत्पुत्राच्च ३८
समाजावासस्य समुखे पूर्वपार्श्वे शिविरं स्थापयन्त इत्तायेलवंशस्य
पूतस्थानस्य रक्षणीयम् अरक्षन्, किन्तु योऽन्यजातिस्तत्पुत्रीपमितः
सोऽन्वितत ।

मूसोहारीणाभ्यां परमेश्वराच्चया लेविवंशस्य मासैकाधिकवयस्क- ३९
पुंसु गणितेषु संख्या द्वाविंशतिसहस्राणि लोका आसन् । ततः परमे- ४०
श्वरो मूससमवदत् त्वम् इत्तायेलवंशस्य मासैकाधिकवयस्कान् प्रथम-
जातयुंसो गणय तेषां नामसंख्यां कुरु च । परमेश्वरो योऽहं मदर्थम् ४१
इत्तायेलवंशस्य प्रथमजलोकानां विनिमयाल् लेविन इत्तायेलवंशस्य
प्रथमजातपश्चुनाच्च विनिमयाल् लेविनां पश्चन् गृहाण । ततः परमेश्व- ४२
राच्चात इत्तायेलवंशस्य प्रथमजातलोकेषु मूससा गणितेषु तेषां मासैका- ४३
धिकवयस्कानां प्रथमजातयुंसां नामसंख्या त्रिसप्तव्यधिकशतद्वयाधिक-
द्वाविंशतिसहस्राणि बभुव । परमेश्वरो मूससमवदत् त्वम् इत्तायेल- ४४
वंशस्य प्रथमजातलोकानां विनिमयाल् लेविनस्तेषां पश्चुनाच्च विनि- ४५
मयाल् लेविनां पश्चन् गृहाण, परमेश्वरो योऽहं लेवीया ममैव भवि-
त्वन्ति । तत इत्तायेलवंशीयप्रथमजातानां मध्ये लेवीयै मुक्तेभोऽधिका ४६

४० ये चिसप्रवाधिकशतदयं पुरुषा मोचनीयस्तेवमेकैकजनात् पूतशेकलनु-
सारात् पञ्च पञ्च शेकलो यहीष्यसि, विश्वतिगोराभिः शेकलोको भवति ।
४८ तेषां मोक्षायावशिष्टलोकानां रूप्यमूल्यं हारोणतत्सुतेभ्यो दास्यसि ।
४९ लेविभिरमक्ता ये इवशिष्टलोका आसन् तेषां मुक्तिमूल्यं रूप्यं मूसा
५० जग्याह । अर्थाद् इस्वायेत्वंशस्य तेभ्यः प्रथमजातलोकेभ्यः पूतशेकल-
परिमाणात् पञ्चवच्छधिकशतत्रयाधिकसहस्रशेकलरूप्याणि जग्याह ।
५१ मूसाः परमेश्वराच्चया तेषां मुक्तलोकानां रूप्यमादाय हारोणाय तत्सु-
तेभ्यस्त्र ददौ ।

४ चतुर्थोऽध्यायः ।

4

१ किहातीयलोकानां सेवायोग्यवयवेनिर्णयः ४ याजकानां कर्मनिर्णयः १७ पूतवस्त्र-
न्यनाच्छादिते किहातीयानामादासयाननिषेधः २१ गर्भेनोयलोकानां सेवा-
योग्यवयवेनिर्णयः २८ मिरारीयान् प्रति कथनं ३४ किहातीयानां संख्या ३८
गर्भेनोयलोकानां संख्या ४२ मिरारीयाणां संख्या च ।

१ परमेश्वरो मूससं हारोणच्च बभाषे तं लेविवंशानां मध्ये किहातीयानां
२ कुलानुसारात् पिण्डवंशानुसाराच्च च चिंशदर्ववयस्कात् पञ्चशदर्घ-
३ वयस्कां यावद् ये पुरुषाः समाजावासे कर्मकारिणां श्रेष्ठतर्गता
भवन्ति तान् गणय ।

४ समाजावासे या सेवा किहातवंशेन करुणीया सातिपविच्छान-
५ सन्वर्णीया । यदा शिविरमयं यास्यति तदा हारोणतपुत्रा आगत्य
६ विच्छेदकवस्त्रमवरोह्य तेन साक्ष्यमञ्जूषामाच्छादविष्यन्ति तदुपरि
७ तहश्चक्तेशाच्छादनं दास्यन्ति तदुपरि सम्युर्णनीलवस्त्रं दास्यन्ति
८ तत्पार्श्वयोर्वहनदण्डौ निधास्यन्ति च । दर्शनीययूपासनोपरि नीलवस्त्रं
९ पातयिष्यन्ति तदुपरि भोजनभाजनचमसपानपात्रनिषेकार्थकपात्राणि
१० सञ्जयित्वा तदुपरि निव्ययूपान् परिवेषयिष्यन्ति तदुपरि रक्तवसनं
११ विस्तार्य तहश्चक्तेशाच्छादनेन तदाच्छादय भोजनासने वहनदण्डौ
१२ दास्यन्ति । ते नीलवस्त्रमादाय तेन दीपदक्षं तदीपान् वर्त्तिकाक्षेदनीः
१३ कर्त्तरिका तत्सेवार्थकसर्वतेलपात्राणि चाच्छादयिष्यन्ति । ते दीपदक्षं
१४ तत्सर्वपात्राणि च तहश्चक्तेशाच्छादने निधाय वहनदण्डोपरि स्थाप-
१५ यिष्यन्ति । ते सर्ववेद्या उपरि नीलवस्त्रं विस्तार्य तहश्चक्तेशाच्छा-
१६ दनेन तामाच्छादय तत्र वहनदण्डौ निधास्यन्ति । ते पविच्छानसेवर्ध-
१७ कानि सर्वपात्राणादाय नीलवस्त्रमध्ये निधास्यन्ति तहश्चक्त्या तदा-

च्छादयिष्यन्ति वहनदण्डोपरि स्यापयिष्यन्ति । वेद्या भस्म निक्षिप्य १३ तदुपरि वार्त्ताकीवर्णवस्त्रं पातयिष्यन्ति । तदुपरि तत्सेवार्थकभाजना- १४ न्यर्थात् कर्त्तरीत्विश्रूलदब्बिकुण्डानि वेद्याः सर्वपात्राणि निधास्यन्ति तदुपरि तहश्चक्त्तेराच्छादनं विस्तार्य तत्र वहनदण्डे निधास्यन्ति । इत्यं शिविरस्यागमनकाले पवित्रस्थाने पवित्रस्थानस्य सर्वभाजने १५ च हारोणतसुतैराच्छादिते किञ्चातवंशाः स्वसभारं वोद्मायास्यन्ति किन्तु मृत्युभयात् पूर्वं वस्तु ते न स्पर्शनीयं । समाजावासे किञ्चात्-वंशस्य भारोर्य भविष्यति, दीपार्थकतैलं सुगच्छिधूपे दैवसिकनैवेद्यम् १६ अभिषेकार्थकतैलम् आवासस्तस्य सर्ववस्तु पूर्तस्यानं तत्पात्राणि चैतानि हारोणसुतस्य इलियासरयाजकस्य हस्ते समर्पितानि ।

अनन्तरं परमेश्वरो मूससं हारोणच जगाद् यूर्यं लेविनां मध्यात् १७ किञ्चातीयवंशं नोच्छ्रित्त । तेषां मृति यथा न भवेत् ते जीवेयुक्तदर्थे ते १८ यदातिपवित्रस्थानस्य सविधा भवन्ति तदा तान् प्रतीत्यं कुरुत हारोण- १९ तत्पुत्रा अभ्यन्तरं गत्वा तेषां प्रतिजनं से वायां भारे च नियोच्यन्ते । किन्तु यथा ते न मियेयुक्तदर्थे निमिषैकमपि पवित्रवस्तु द्रष्टुं तैरन्त- २० न गत्वयः ।

ततः परं परमेश्वरो मूससमवदत् त्वं गेष्ठानीयानां पिण्डवंशानुसारात् २१ कुलानुसाराच तेषामपि संख्यां गृहण । आ चिंशद्वर्षवयस्त्रात् पञ्चा- २२ शद्वर्षवयस्त्रं यावद् ये पुरुषाः समाजावासे कर्मकारिणां श्रेण्यन्तर्ग- २३ तास्तान् गणय । गेष्ठानवंशेन यत् करणीयं, तत् कार्यं वहनच्छेदं, २४ आवासस्य यवनिका समाजदूष्यं तदाच्छादनं तदुपरिष्यतहश्चक्त्ते- २५ राच्छादनं समाजावासस्य द्वाराच्छादनवस्त्रं प्राङ्गणस्य यवनिका आ- २६ वासवेद्याच्चतुर्दिक्स्थितरथं प्राङ्गणस्य द्वाराच्छादनवस्त्रं तस्य रज्जवस्त- त्सेवार्थकं सर्वपात्रं एतानि तैव हनीयानि, एतानि च यत्कर्मार्थम्- २७ भुवन् तदपि तैः करणीयं । गेष्ठानीयवंशाः खीयसर्वभारवहने सेवने च २८ हारोणतसुतानाच्चानुसारात् सर्वकर्म करिष्यन्ति, यूर्यं तेषु भारेषु तान् नियोच्यन्ते । समाजावासे गेष्ठानीयवंशस्य सेवनमिदं, तान् २९ शासितुं हारोणयाजकस्य सुतेषाभस्याधिकारो भविष्यति ।

मिरारिवंशीयानां कुलानुसारात् पिण्डवंशानुसाराच तान् गणय । २९ आ चिंशद्वर्षवयस्त्रात् पञ्चाशद्वर्षवयस्त्रं यावद् ये पुरुषाः समाजावासे ३० कर्मकारिणां श्रेण्यन्तर्गतास्तेषां प्रतिजनं गणय । समाजावासे तेषां ३१

कर्मानुसारात् तैः पालनीयो भारवहनविधिरयं, आवासफलकारनि
६२ स्तम्भास्तुदर्गलाः पदाधाराः प्राङ्गणचतुर्दिक्स्थस्तम्भास्तुषां पदाधाराः
कीलाः रज्जवः सर्वपाचाणि सेवार्थसकलवस्तुनि च तैर्द्वितयान्ये-
६३ तानि वहनीयद्रव्याणेकैकनामकमेण तैर्गणितयानि । समाजावासे
मिशारीयवंशेन करणीया सेवेयं हारोण्याजकस्य सुतेयामरस्य वप्ते
भविष्यति ।

६४ मूसा हारोणः समाजाध्यक्षाच्च किंहातवंशस्य कुलानुसारात् पिट-
६५ वंशानुसाराच्च चिंशद्वर्षवयस्कामारभ्य पञ्चाशद्वर्षवयस्कां यावत् समा-
६६ जावासे कर्मकारिणां श्रेण्यन्तर्गतान् पुरुषान् गणयाच्चक्तुः । तेषां
६७ कुलानुसाराद् गणितानां सार्जसपाधिके द्वे सहस्रे आसन् । मूससं
प्रति परमेश्वराच्चानुसारात् मूसोहारोणौ किंहातीयवंशमध्ये समा-
जराससेवाकारिण एतान् जनान् गणयामासतुः ।

६८ गर्णीनीयवंशमध्ये चा चिंशद्वर्षवयस्कात् पञ्चाशद्वर्षवयस्कां यावद् ये
६९ समाजावासे कर्मकारिणां श्रेण्यन्तर्गताऽभवन्, ते स्खस्कुलानुसारात्
७० पिटवंशानुसाराच्चागण्यन्ते । तेषां स्खस्कुलानुसारात् पिटवंशानुसाराच्च
७१ गणितानां चिंशद्विक्षटशताधिके द्वे सहस्रे जना आसन् । मूसो-
हारोणौ परमेश्वराच्चानुसाराद् गर्णीनीयवंशमध्ये समाजावाससेविन-
स्तान् जनान् गणयामासतुः ।

७२ मिशारीयवंशस्य मध्ये चा चिंशद्वर्षवयस्कात् पञ्चाशद्वर्षवयस्कां यावद् ये
७३ समाजावासे कर्मकारिणां श्रेण्यन्तर्गताऽभवन्, ते स्खस्कुलानुसारात् पिट-
७४ वंशानुसाराच्चागण्यन्ते । स्खस्कुलानुसारात् गणितानां तेषां संख्या शतह-
७५ याधिकसहस्रन्यम् आसीत् । मूससं प्रति परमेश्वराच्चया मूसोहा-
७६ रोणौ मिशारिवंशस्य लोकानेतानगण्यतां । मूसा हारोण इस्यायेन्
७७ वंशाध्यक्षाच्च लेवीयवंशस्य चिंशद्वर्षवयस्कामारभ्य पञ्चाशद्वर्षवयस्कां यावत्
समाजावाससम्बन्धीयं भारवहनादिसेवाकर्म कर्तुं योग्यान् पुरुषान्
७८ स्खस्कुलानुसारात् पिटवंशानुसाराच्च गणयाच्चक्तुः । गणितास्ते अशीत्य-
७९ धिकपञ्चशताधिकादुसहस्राण्यासन् । परमेश्वराच्चया तेषां प्रत्येको जनो
मूससा स्खसेवायै भाराय च नियुक्तः । मूससं प्रति परमेश्वराच्चया
तदृग्णितलोकानां कथेति ।

पू पञ्चमोऽध्यायः ।

१ शिविरादशुचिलोकानां दूरोकरणं ५ अपराधात् परिशेषनं ११ जायां प्रति पतौ
क्रह्मे जायापरीचायवस्था ।

परमेश्वरो मूससं जगाद् त्वं सर्वान् कुष्ठिनः प्रभेहिनः सृष्टश्वा- १
शुचींश्च प्राणिनः शिविराद् वहिष्कर्तुं इखायेल्वंशमितादिश । यूयं २
युमासं स्त्रियज्ञ वहिष्कुरुत यत्र युम्भुतशिविरमध्येऽहं वसामि तत् ते ३
यथाशुचि न कुर्युत्तदर्थे तान् शिविराद् वहिष्कुरुत । तत् इखायेल- ४
वंशस्तथैव तान् शिविराद् वहिष्कृतवान् इखायेल्वसन्ताना मूससमति ५
परमेश्वराज्ञानुसादात् कर्मदं चक्रः ।

अनन्तरं परमेश्वरो मूससमवदत् त्वम् इखायेल्वंशं वद, युमान् वा ६
खी स्यात्, यः कच्छिद् मानवैराचरितं पापं कृत्वा परमेश्वरस्य दृष्टाव- ७
पराध्यति, स एव दण्डनीयो भविष्यति । तस्मात् स आत्मकृतं पापं खीकृत्य ८
खापराधात् यस्य प्रतिकूलात् पापं कृतवान् तस्मै पञ्चमांशाधिकं मूलद्रव्यं ९
दास्यति । किन्तु तद्वेषपरिशोधकं दानं तेन यस्य करे समर्पितुं शक्यते, १०
तद्वत् तस्य कच्छिद् ज्ञाति यदि न तिष्ठति तर्हि तेन तत् परिशेषकं ११
दानं परमेश्वरम् उद्दिश्य याजकाय दात्यं, येन च सार्थं प्रायच्चिन्तं १२
कर्त्तयं, स प्रायच्चित्तार्थको मेषबलिरपि दातव्यः । इखायेल्वंशै यानि १३
पवित्रवस्तुनि याजकान्तिकम् आनीयन्ते, तेषाम् उत्तोलनीयोपहारा १४
याजकस्य भविष्यन्ति । येन याजकेन यन्निवेदयते तत् तस्यैव भविष्यति, १५
मानुषो यत् किञ्चन वस्तु याजकाय ददाति तत् तस्य भविष्यति ।

परमेश्वरो मूससं बभाषे त्वम् इखायेल्वंशं वद तेभ्य इमां कथां १६
कथय कस्यापि जनस्य जाया यदि विपरीतमाचरति तस्य प्रातिकूल्येना- १७
पराध्यति, अर्धात् सा यदि खामिनोऽगोचरं गुप्तभावेन मुंसा संसर्गं १८
कृत्वा शुचि र्भवति तस्या विपक्षः कोपि साक्षी न तिष्ठति सा न धार्थते च, १९
यदि क्रोधित्वं खानिनमेति जायादा अशौचसत्त्वात् तां देविय यद्वा सामी २०
क्रोधापद्मः सन् जायादा अशौचासत्त्वेषि तां देविय तर्हि स पतिः खजायां २१
याजकान्तिकमानेष्यति तत् कृते नैवेद्यार्थकम् ऐफादशमांशं यवचूर्णम् २२
आनेष्यति किन्तु तदुपरि तैलकुन्दुरु न दास्यति यस्मात् तत् तदार्थ- २३
नैवेद्यम् अर्धात् अतिक्रमस्तारकं स्मरणनैवेद्यं । अनन्तरं याजकस्तां नीत्वा २४
परमेश्वरस्य सम्मुखम् उपस्थापयिष्यति । याजको मृत्पात्रे पूतोदयमा- २५
दायावासमध्यस्थलस्य धूलिं गृहीत्वा तत्र तेऽये दास्यति । याजक- २६

लां जायां परमेश्वरस्य समुखम् उपस्थाप्य तस्याः शिरोऽनावृतं कृत्वा
 १८ स्मरणनैवेद्यम् अर्थात् कोपनैवेद्यं तत्कर्त्राभ्यां दास्यति । याजकः
 १९ शापदं विक्षेपोदं खकरे निधास्यति । याजकः शपथं कारयित्वा तां
 स्त्रियं वदिष्यति कोपि पुमान् यदि त्वां नागच्छत् त्वच्च खपतिं विनान्य-
 पुंसा साकमशुचि कर्म नाकरोऽस्त्वर्हेतत् शापदं तोयं त्वयि निघलं
 २० भवेत् । किन्तु यदि त्वं खपतिं विनान्यपुंसा साकम् अशुचि कर्माकरो-
 ल्लतपतिं विनान्यः पुमान् यदि त्वामुपागच्छत् तर्हि परमेश्वरस्त्वोरु
 २१ पाचयित्वा तवोदरं स्फीतं कृत्वा तव लोकानां मध्ये त्वां शापशपथयो-
 रासपदं करोतु तत इदं शापदं तोयं तवोदरं स्फीतं कर्तुं उरु पाचयितुं
 तवान्तरं प्रविश्लिति याजकः शापददिव्येन तां स्त्रियं दिव्यं कारयित्वा
 २२ वदिष्यति ततः सा स्त्री तथास्तु तथास्त्रियति वदिष्यति । याजकस्तं
 २३ शापं पुस्तके लेखिष्यति तत्तिक्षेपोदेन मार्जिष्यति च । ततस्तेन
 २४ तत् शापदं तिक्षेपलं तस्यां स्त्रियां पायितायां तत् तोयं तिक्षेपेन तस्या
 २५ उदरं प्रवेश्यति । अनन्तरं याजकस्तस्याः स्त्रियाः करात् कोपजन्मनैवेद्य-
 मादाय परमेश्वरस्य समुख आन्दोल्य वेद्या उपरि निवेदयिष्यति ।
 २६ याजकस्तस्य नैवेद्यस्य मुष्टिमेकाम् अर्थात् तत्स्मरणनैवेद्यस्त्रांशं गृहीत्वा
 २७ वेद्या उपरि दाहयित्वा तां स्त्रियं तत्तोयं पाययिष्यति । स्त्रियां तोयं
 पायितायां सा यदि खस्त्रामिनः प्रातिकूल्यात् कर्म त्वत्ताशुचि जाता तर्हि
 तत्प्रापयदं तोयं तस्या मध्यं तिक्षेपेन प्रवेश्यति, तस्या जठरः स्फीती
 भविष्यति उरु च पर्येते इत्यं सा खलोकानां मध्ये शापफलं भक्षि-
 २८ ष्यति । सा स्त्री यद्यशुचि न जाता तर्हि सा मुक्ता भविष्यति गर्भस्त्र-
 २९ धारयिष्यति । स्त्री पत्व विरुद्धम् अन्येन साकं यवहृत्याशुचि यदि
 ३० जायते तर्हि तस्य क्रोधहेतोरियं यवस्था । यदा पति यदि क्रोधापन्नः
 ३१ सन् खभार्यायै कुप्यति तर्हि स तां परमेश्वरस्य सुमुख उपस्थाप-
 यिष्यति याजकस्त्र यवस्थामिनां पालयिष्यति । तेन पतिः पापात्
 मोक्षते किन्तु सा स्त्री खपापं भोक्ष्यते ।

६ पठोऽध्यायः।

१ नासरोयव्रतकरणवस्था १२ नासरोयव्रतसमापनवस्था २२ लोकान् प्रत्याशीर्वद-
 नकथनम् ।

१ परमेश्वरो मूससमुवाच त्वमिस्त्रायेल्वंशं वद तेभ्य इमां कथां कथय,

केनचित् पुंसा स्त्रिया वा परमेश्वरम् उद्दिश्य एथम् भवितुं नासरीय- २
 वते क्वते स गोस्त्रनीरसात् सुरायाच्च एथक् स्थास्यति, फलतो गोस्त्रनीरसं ३
 सुराक्षरसच्च न पास्यति गोस्त्रनीरसोत्पन्नं क्रिमपि पेयं न पास्यत्वाम् ४
 शुष्कां वा मट्टिकाफलं न भक्षियति । एथक् स्थितेः सर्वकाले स मट्टि-
 काफलजातं क्रिमपि न भोक्ष्यति, आ वीजात् त्वचं यावत् क्रिमपि न ५
 खादियति । ब्रतहेतोः एथक् स्थितेः सर्वकाले द्युरं तच्छिरो न सूक्ष्यति ६
 परमेश्वरम् उद्दिश्य एथक् स्थितेदिनात् ब्रतपूर्णं यावत् स पवित्रः ७
 स्थास्यति, खकचगुच्छं वर्जयियति । परमेश्वरमुद्दिश्य एथक् स्थितेः ८
 सर्वकाले स कस्यापि कुण्डपस्थान्तिकं न यास्यति । खस्य पिता भाता ९
 माता भगिनी वा वदि मियते तथापि खं नाशुचिं करियति यस्मात् १०
 तस्य शिरसि तदीश्वरीयशैचचिङ्गम् आस्ते । एथक् स्थितेः सर्वसमयं ११
 स परमेश्वरमुद्दिश्य पवित्रः स्थास्यति । यद्यपि तत्समीपे हठात् कस्य-
 चिन्मरणात् स शैचचिङ्गितशिरोऽशुचि करोति तर्हि स शुचित्वदिवसे १२
 खण्डिरो मुण्डयियथर्थात् सममदिने तन् मुण्डयियति । अयमदिने स १०
 द्वौ कपोतौ वा पारावतवत्सौ समाजावासदारस्यान्तिके वाजकसमीप-
 मानेयति । याजकस्थयोरेकं प्रायच्छित्तार्थम् अन्यं होमार्थं निवेद्य कुण्ड- ११
 जन्यपापात् प्रायच्छित्तं करियति तेन स तदिनात् स्वशिरः पावयित्वा १२
 स्वत्रतदिनानि परमेश्वरमुद्दिश्य एथक् स्थास्यति, तेन दोषार्थम् एक-
 वर्षयैकमेषवत्सो बलिरूपेण दातव्यः, किन्तु एथक् स्थितिकाले तदशौ-
 चहेतोः पूर्वदिवसा दृश्या जाताः ।

एथक् स्थितिदिवसेषु पूर्णेषु नासरीयब्रतस्य व्यवस्थेयं, आदौ ब्रतक्षत् १३
 समाजावासदारस्य समीपमानेयते । होतुम् एकहायनं निर्दीषमेकं १४
 मेषवत्सं प्रायच्छित्तार्थम् एकहायनीं मेषवत्सामेकां मङ्गलार्थं निर्दीषमेषं
 किंवहीनपूर्यपूर्णं डङ्कं तैलाक्षान् सूक्ष्मगोधूमचूर्णपिण्डिकान् किंवही- १५
 नान् तैलाक्षान् सूक्ष्मपिण्डिकान् तदुपकरणं पेयनैवेद्यम् एतानि परमेश्वर-
 मुदिश्य निवेदयियति । याजकः परमेश्वरस्य सम्मुखम् एतान्यानीय १६
 प्रायच्छित्तवल्लिं होमबलिद्वौत्सूक्ष्यति । किंवहीनपूर्यपूर्णकेन साकं मङ्ग- १७
 लार्थकमेषवल्लिं परमेश्वरम् उद्दिश्योत्सूक्ष्यति पञ्चात् तदुपकरणं पानोय-
 नैवेद्यध्वं निवेदयियति । अनन्तरं नासरीयनरः समाजावासदारस्यान्तिके १८
 एथक् स्थितिसूक्ष्मकं शिरो मुण्डयित्वा एथक् स्थितिसूक्ष्मकान् शिरःकचान् १९
 आदाय मङ्गलार्थकबले रथःस्थितामौ निःक्षेपस्यति । नासरीयब्रतक्षत- २०

रस्य केशमुखङ्गनात् परं याजको जलसिद्धमेषस्य स्फन्दं डक्ककात् किंगव-
हीनपूषमेकं किंगवहीनं सूत्यपिष्टकमेकच्च गृहीत्वा तत्करयोः स्यापयि-
२० व्यति । याजक आन्दोलनीयवक्त्रसोत्तोलनीयखन्देन च साकं तानि याज-
कोदेश्यानि पूतानि भविष्यन्ति, पञ्चान् नासरीयनरो द्राक्षारसं पातुं
२१ प्राप्त्यन्ति । नासंरीयत्रतत्त्वान्नरस्य तत्पृथक्स्थितिहेतोः परमेश्वराय
स्त्रीकर्त्तव्यस्य नैवेद्यस्य च अवस्थेव, तस्य एथक्स्थितिव्यवस्थाधिकं तेन
स्वक्रमतानुसारात् यत्किमपि प्रतिश्रूयते तदेव स्त्रीयप्रतिश्रुत्यनुसारात्
तेन कर्त्तव्यं ।

२२ ततः परं परमेश्वरो मूससं जगाद त्वं हारोर्णं तत्पुत्रांच्च वद यूयम्
२३ एतैराशीर्वचोभिरिखायेलवंशायाशिष्ठं दास्यथ । परमेश्वरस्वाम् आशीषं
२४ वदन् रक्षतु । परमेश्वरस्वां प्रति स्वास्यं प्रसन्नी कुर्वन् त्वामनुगृह्णातु ।
२५ परमेश्वरस्वां प्रति छपादृष्टिं कुर्वन् तुभ्यं शान्तिं ददातु । तेषाम् इखायेल-
२६ वंशमध्यं मन्त्रामेत्तारणाद् अहं तेभ्य आशिष्ठं दास्यामि ॥

7

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ आवासाय १ चेद्यै च सर्वाधिपानां नैवेद्यं ११ सात्यमड्याया मूससा साकं परमेश्वरस्य
कथनम् ।

१ आवासस्यापनसमाप्तिदिने मूसास्तुं तत्पात्राणि वेदिं तत्पात्राणि
२ चाभिषिक्तवान् यावितवांच्च । तेषु सर्वेष्वभिषिक्तेषु पावितेषु चेष्वाये-
लीयपिटवंशानां मुख्याधक्षा अर्थात् गणितेषु नियुक्ता वंशाधक्षा
३ नैवेद्यानि ददुः । ते परमेश्वरमुद्दिश्य घट् शक्टानि द्वादश् बलीवर्दान्
आनिन्युः, अर्थात् द्वौ दावधक्षावेकमेकं शक्टम् एकैको उद्धक्ष एकैकं
बलीवर्दमानीयावाससमुख उपस्थापितवान् ।

४ तदा परमेश्वरो मूससं वभाषे त्वं तेभ्यस्तानि यहीव्यसि तानि
५ समाजावासस्य कर्मकृते भविष्यन्ति त्वं तानि लेविभ्यो दास्यसि, अर्थात्
६ एकैकवंशाय स्वखकर्मानुरूपं दास्यसि । ततो मूसास्तान् शक्टबली-
७ वर्दानादाय लेविभ्यो ददौ । यत्तो गैर्षीनीयवंशाय तेयां सेवानुसारात्
८ द्वे शक्टे चतुरो बलीवर्दान्, मिहारिवंशाय च चतुःशक्टान्यद्यौ बली-
९ वर्दान् दत्त्वा हारोण्याजकस्य सुतेयामरस्य वरे समर्पितवान् । किन्तु

किहातीयवंशस्य किमपि न ददौ यतः स्वान्वै पवित्रस्थानीयसर्ववस्तुवह्नं
तेषां सेवासीत्

वेदा अभिवेकदिने उधिपास्तां पावयितुं वेदाः समुखे खं खं नैवेदं १०
निवेदयामासुः । परमेश्वरो मूससं जगाद् एकैक्रोउधिप एकैकदिने वेदिं ११
पावयितुं खं खं नैवेदं निवेदयत् ।

तत्र प्रथमेऽहनि विह्वदावंशजातो उमीनादवस्य सुतो नहशीनः खं १२
नैवेदं निवेदितवान् । पवित्रस्थानस्य शेकलनुसारात् चिंशदधिकशत- १३
शेकलमानं रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, यत्प्राचद्वयं
नैवेद्यार्थं तैलपक्षस्त्वागोधूमचूर्णपूर्णं, धूपेन पूर्णं दशशेकलमानं स्वर्णमय- १४
धूपपात्रं, ह्वामार्थं गोवत्सैको मेषैक एकवर्षीयमेषवत्सैकच्च, पापप्रायच्चि- १५
त्तार्थं छागैको मङ्गलार्थकबलये द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च छागा एकहा- १६
यनाः पञ्चमेषवत्सा एतान्यमीनादवसुतेन नहशीनेन निवेदितानि ।

द्वितीयदिने इधाखरवंशस्याधिपः स्त्रयारस्य सुतो नियनेल एतानि १८
न्यवेदयत् । पवित्रस्थानस्य शेकलनुसारात् चिंशदधिकशतशेकलमानं १९
रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलप्रिमाणं रूप्यपात्रं, इदं पाचद्वयं नैवेद्यार्थं
तैलपक्षस्त्वागोधूमचूर्णं: पूर्णं, धूपपूर्णं दशशेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, २०
ह्वामार्थं गोवत्सौ मेषैक एकहायनो मेषवत्सैकच्च, पापप्रायच्चित्तार्थं छागैको २१
मङ्गलार्थकबलये द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च छागा एकहायनाः पञ्च मेष- २२
वत्सा एतानि स्त्रयारसुतेन नियनेलेन निवेदितानि ।

तृतीयदिने सिवूलूनवंशस्याधिपो हेलीनस्य सुत इलीयाव एतानि २४
न्यवेदयत् । पवित्रस्थानस्य शेकलनुसारात् चिंशदधिकशतशेकलमानं २५
रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलमानरूप्यपात्रं, इदं पाचद्वयं नैवेद्यार्थं तैलपक्ष-
स्त्वागोधूमचूर्णपूर्णं, धूपपूर्णं दशशेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं गोव- २६
त्सो मेषैक एकहायनो मेषवत्सैकच्च, पापप्रायच्चित्तार्थं छागो मङ्गलार्थकबलये २७
द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च छागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा एतानि हेलीन-
सुतेनेलीयावेन निवेदितानि ।

चतुर्थदिवसे रूपेनवंशस्याधिपः शिदेयुसस्य पुत्र इलीषूर एतानि २०
निवेदितवान् । पूतस्थानशेकलनुसारात् चिंशदधिकशतशेकलमानं २१
रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, इदं पाचद्वयं नैवेद्यार्थं तैल-
पक्षस्त्वागोधूमचूर्णपूर्णं धूपपूर्णं, दशशेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं २२
गोवत्सौ मेषैक एकहायनो मेषवत्सैकच्च, पापप्रायच्चित्तार्थं छागो मङ्गला- २३

र्थकबलये दे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा
एतानि शिदेयूरसुतेनेलीष्टैरेण निवेदितानि ।

१६ पञ्चदिवसे शिमियोनवंशसाधिपः स्त्रीशद्यस्य सुतः शिलुमीयेल

१७ इमानि निवेदितवान् । पूतस्यानशेकलनुसारात् चिंशदधिकश्तशेकल-

मानं रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, इदं पात्रदद्यं नैवेद्यार्थं

१८ तैलपक्षसूच्यगोधूमचूर्णपूर्णं, धूपपूर्णं दशशेकलमानं खर्णमयं धूपपात्रं,

१९ होतुं गोवत्सो मेष एकहायनो मेषवत्सस्च, पापप्रायच्चित्तार्थं क्वागो

२१ मङ्गलार्थकबलये दे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेष-

वत्सा एतानि स्त्रीशद्यसुतेन शिलुमीयेलेन निवेदितानि ।

२२ घटुदिने गादवंशाधिपो द्युयेलस्य सुत इलोयासफ एतानि निवेदित-

२३ वान् । पूतस्यानशेकलनुसारात् चिंशदधिकश्तशेकलमानं रूप्यभाजनं

सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, इदं पात्रदद्यं नैवेद्यार्थं तैलपक्षसूच्यगोधूम-

२४ चूर्णः पूर्णं, धूपपूर्णं दशशेकलमानं खर्णमयं धूपपात्रं, होतुं गोवत्सो

२५ मेष एकहायनो मेषवत्सस्च पापप्रायच्चित्तार्थं क्वागो मङ्गलार्थकबलये दे

गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा एतानि

द्युयेलसुतेनेलीयासफेन निवेदितानि ।

२६ सप्तमदिने इफ्रियमवंशाधिपोऽमीह्नदस्य पुत्र इलीशाम एतानि निवे-

२७ दितवान् । पूतस्यानस्य शेकलनुसारात् चिंशदधिकश्तशेकलमानं रूप्य-

भाजनं सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, इदं पात्रदद्यं नैवेद्यार्थं तैलपक्षसूच्य-

२८ गोधूमचूर्णपूर्णं, धूपपूर्णं दशशेकलमानं खर्णमयं धूपपात्रं, होतुं गो

२९ वत्सो मेष एकहायनमेषवत्सस्च, पापप्रायच्चित्तार्थं क्वागो मङ्गलार्थक

बलये दे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा

एतानि अमीह्नदसुतेनेलीशामेन निवेदितानि ।

३० अष्टमदिने मिनशिवंशाधिपः पिदाहस्त्रस्य सुतो गमिलीयेल

३१ एतानि निवेदितवान् । पूतस्यानस्य शेकलनुसारात् चिंशदधिकश्तशेक-

३२ लमानं रूप्यभाजनं सप्ततिशेकलमानं रूप्यपात्रं, इदं पात्रदद्यं नैवेद्यार्थं

३३ तैलपक्षसूच्यगोधूमचूर्णपूर्णं, धूपेन पूर्णं दशशेकलमानं खर्णमयं धूपपात्रं,

३४ होतुं गोवत्सो मेष एकहायनो मेषवत्सस्च, पापप्रायच्चित्तार्थं क्वागो

३५ मङ्गलार्थकबलये दे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेष

वत्सा एतानि पिदाहस्त्रसुतेन गमिलीयेलेन निवेदितानि ।

३६ नवमदिने विन्यामीनवंशाधिपो गिदियोनेः सुतो ऽवीदान एतानि

निवेदितवान् । पूतस्थानस्य श्रेकलनुसारात् चिंशदधिकशतश्रेकलमानं ६१ रूप्यभाजनं सप्ततिश्रेकलमानं रूप्यपात्रम् इदं पात्रदयं नैवेद्यार्थं तैलपक्ष- सूक्ष्मगोधूमचूर्णपूर्णं, धूपेन पूर्णं दशश्रेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं ६३ गोवत्सो मेष एकहायनो मेषवत्सस्त्रं, पापप्रायस्त्रित्तार्थं क्वागो भङ्गला- ६५ र्यकबलये द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा एतानि गिरियोनेः सुतेनावीदानेन निवेदितानि ।

दशमदिने दानवशाधियोऽम्मीशद्वयस्य सुतोऽहीयेषर एतानि निवे- ६६ दितवान् । पूतस्थानश्रेकलनुसारात् चिंशदधिकशतश्रेकलमानं रूप्य- ६० भाजनं सप्ततिश्रेकलमानं रूप्यपात्रं इमे भाजने नैवेद्यार्थतैलपक्षसूक्ष्म- गोधूमचूर्णपूर्णं, धूपेन पूर्णं दशश्रेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं ६८ गोवत्सो मेष एकहायनो मेषवत्सस्त्रं, पापप्रायस्त्रित्तार्थं क्वागो ७० भङ्गलार्यकबलये द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च ७१ मेषवत्सा एतान्यम्मीशद्वयस्य सुतेनाहीयेषरेण निवेदितानि ।

एकादशेऽङ्गिकाशेषेषवंशस्थाधिपोऽक्षग्रस्य सुतो पर्मीयेल एतानि न्यवे- ७२ दयत् । पूतस्थानश्रेकलनुसारात् चिंशदधिकशतश्रेकलमानं रूप्यभाजनं ७२ सप्ततिश्रेकलमानं रूप्यपात्रं इमे पात्रे नैवेद्यार्थतैलपक्षसूक्ष्मगोधूमचूर्ण- पूर्णं, धूपेन पूर्णं दशश्रेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं गोवत्सो मेष ७५ एकहायनो मेषवत्सस्त्रं, पापप्रायस्त्रित्तार्थं क्वागो भङ्गलार्यकबलये द्वे ७० गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकवर्षीयाः पञ्च मेषवत्सा एतान्यक्षण- सुतेन पर्मीयेलेन निवेदितानि ।

द्वादशे दिने नृतालिवंशस्थाधिप ईननस्य सुतोऽहीर एतानि निवे- ७८ दितवान् । पूतस्थानस्य श्रेकलनुसारात् चिंशदधिकशतश्रेकलमानं रूप्य- ७९ भाजनं सप्ततिश्रेकलमानं रूप्यपात्रं पात्रदयमिदं नैवेद्यार्थतैलपक्षसूक्ष्म- गोधूमचूर्णपूर्णं, धूपपूर्णं दशश्रेकलमानं स्वर्णमयं धूपपात्रं, होतुं गो- ८० वत्सो मेष एकहायनमेषवत्सस्त्रं पापप्रायस्त्रित्तार्थं क्वागो भङ्गलार्यक- ८२ बलये द्वे गावौ पञ्च मेषाः पञ्च क्वागा एकहायनाः पञ्च मेषवत्सा एता- न्यैननसुतेनाहीरेण निवेदितानि ।

वेद्या अभिवेकदिने तस्याः पात्रनाय गद्यदृश्वायेलवंशीयाधिपैरत्मृष्टं, ८४ तत् सर्वमिदं रूप्यस्य द्वादशभाजनानि रूप्यस्य द्वादशपात्राणि स्वर्णस्य द्वादश धूपपात्राणि । एकैकभाजनं चिंशदधिकशतश्रेकलमानमासीत् ८५ एकैकं पात्रं सप्ततिश्रेकलमानमासीत् तेन तत्त्वेषां पात्राणां रूप्यं परिच-

८६ स्थानशेकलनुसारात् चतुःशताधिकसहस्रदयशेकलमानं । धूपपूर्णानि
खण्डस्य द्वादश धूपपात्राण्येकैकं पृथस्थानशेकलनुसारात् दशशेकल-
मानमासीत् सर्वेषां धूपपात्राण्यौ खण्डं विश्वधिकशेकलमानं ।
८७ होमार्थं द्वादश गावो द्वादश मेघा एकहायनां द्वादश मेघवत्साः
न्द पापप्रायच्छित्तार्थं द्वादश क्लागाः । मङ्गलार्थकबजये साकल्यतच्चतुर्विं-
श्टिग्रावः षष्ठिर्मेघाः षष्ठिश्छागा एकहायनाः षष्ठिर्मेघवत्सा एतानि
वेद्यभिषेकात् परं तस्याः पावनाय न्यवेद्यन्त ।

८८ मूसा ईश्वरेण साकं कथां कथयितुं समाजावासं प्रविश्य साक्षमञ्जु-
षाया उपरिस्थितपापाच्छादनाद् अर्धात् तत्रस्थकिरुवयो र्मथ्यात् तेन
साकं वाक्यवार्दिनं शब्दं शुआव ततः स तेन साकं कथां कथितवान् ।

८ अष्टमोऽध्यायः ।

8

१ प्रदीपज्ञालनकथनं ५ लेविनां पावनकथनं २६ तेषां सेवायेष्यवयेनिर्णयस्य ।
२ परमेश्वरो मूससं गदितवान् त्वं हारोणाय कथय तमिति वाचं भण्ण
३ स प्रदीपज्ञालनकाले दीपदृक्षस्य समुखे सप्त दीपान् ज्वलयिष्यति ।
४ ततो हारोणस्ताटशं चक्षवान् अर्धात् मूससं प्रति परमेश्वरस्याज्ञा-
५ नुसाराद् दीपदृक्षसमक्षं सप्त दीपान् ज्वलितवान् । स दीपदृक्ष आह-
तस्येन निर्मितः, परमेश्वरो मूससं याटशीन् आकृतिं दर्शितवान् ताटश-
मेव स तं दीपदृक्षं प्रकाण्डमारभ्य प्रसूनं यावद् आहतस्येन निर्ममे ।
६ परमेश्वरो मूससं गदितवान् त्वमिद्यायेलवंशस्य मध्यात् लेविन
७ आदाय इत्यं पावय । तान् पावयितुं तेवामुपरि पावकं तेऽयं निक्षिप ते
८ स्तं खं कायं मुण्डयित्वा वसनं धैत्वा खान् पावयन्तु । तैर्गोवत्से तैलपक्षा-
स्तुत्यगोधूमचूर्णे नैवेद्ये च समानीते त्वं पापप्रायच्छित्तार्थम् अपरं
९ गोवत्सं गृह्णाण । लेविनः समाजावासस्य समक्षमानीयेष्यायेलवंशी-
१० धानां समाजं मेलय । अनन्तरं लेवीयेषु त्वया परमेश्वरस्यान्तिकम् आ-
११ नोतेषु इस्तायेलवंशसेषां गाचेषु करान्पर्यतु । ततो हारोणः परमेश्वरस्य
समक्षम् इस्तायेलवंशस्योत्तीलनीयोपहाररूपेण लेविन उत्ख्यति तेन
१२ ते परमेश्वरस्य सेवायै नियुक्ता भविष्यन्ति । लेवीयैर्गोवत्सवीः शिरउपरि
स्तेसे करेऽर्पिते त्वं लेवीयानां प्रायच्छित्तार्थं तयोरेकं प्रायच्छित्तवलि-
१३ मन्यच्च होमार्थकबलिं परमेश्वरमुहिष्योत्सच्यसि । हारोणतत्सुतानां

समक्षं लेविन उपस्थाप्य परमेश्वरम् उद्दिश्य तान् उत्तोलनीयैवेद्यरूपे-
गोत्तोलयिष्यसि । इत्यं त्वमिखायेल्वंशाल् लेवीयान् प्रयक् करिष्यसि १४
तेन ते मम भविष्यन्ति । ततः परं लेवीयाः सेवितुं समाजावासं प्रवे- १५
क्ष्यन्ति । त्वं तान् पावयित्वा उत्तोलनीयोपहारत्वेनोत्स्वच्छसि यस्मात् त १६
इखायेल्वंशमध्यात् सर्वथा मामुद्दिश्य दत्ता अहमिखायेल्वंशस्य सर्वे-
पामादिजानां विनिमयात् तानगृहां । यतो मानुषः पशु वा भवेत् १७
इखायेल्वंशस्य सर्वादिजा मम भवन्ति यदाहं मिसर्देशस्य सर्वादिजान्
व्यनाशयं तदा खार्थं तानपावयं । इखायेल्वंशस्य सर्वादिजानां विनि- १८
मध्याल् लेविनोऽग्रहीयं । समाजावास इखायेल्वंशानां कर्त्तव्यक्रमं १९
साधयितुं तेषां कृते प्रायच्चित्तं कर्त्तुञ्चाहम् इखायेल्वंशमध्याल् लेवी-
यान् नीत्वा हारोणतत्त्वेभ्यो दानरूपमदां, तेन पूतस्थानसन्निधानगम-
नाद् इखायेल्वंशमध्ये मारी न भविष्यति । मूसा हारोण इखायेल्- २०
वंशस्य सर्वसमाजस्च लेविनः प्रति तदेव चक्रुः, लेविनोऽधि परमेश्वरो
मूससं प्रति यथाक्रापितवान् इखायेल्वंशस्तान् प्रति तथैव चक्रुः ।
फलतो लेवीयाः स्वान् अपावयन् खं खं वसनं अधावन् हारोणस्तान् २१
उत्तोलनीयोपहाररूपान् परमेश्वरायेत्सर्ज तान् पावयितुं प्रायच्चित्तं
चकार च । ततः परं लेवीया हारोणतत्त्वानां समक्षं स्वस्त्रेवाकार्याय २२
समाजावासं प्राविशन् लेविनः प्रति परमेश्वरो मूससं यद्यदादिशत् तान्
प्रति तदनुसाराद् अक्रियत ।

परमेश्वरो मूससं गदितवान् लेविनः प्रति व्यवस्थेयं, आ पञ्चविंशति- २३
वयसो लेवीयाः समाजदूव्यस्य कर्मकारिणां श्रेष्ठतर्गता भविष्यन्ति । २४
पञ्चाशत्तमवर्षे जाते तच्छ्रेणीनिर्गता भविष्यन्ति, पुन नं सेविष्यन्ते । रक्ष- २५
णीयं रक्षितुं ते समाजदूष्ये खं खं भातरमुपकरिष्यन्ति किन्तु नान्यत् २६
किञ्चित् सेविष्यन्ते लेविनां रक्षणीयमधि तान् प्रति लम् इत्यं करिष्यसि ।

८ नवमोऽध्यायः ।

9

१ निष्ठारोत्सवकरणाज्ञा १ केषाच्चिदगृहचीनां कथनं ८ तदगृहचीनां निष्ठारमत्तकर-
णाज्ञा १५ आवासोपरिसेवयस्यतः, तस्य यावद्या तेषां स्थिति र्थाचा च ।

इखायेल्वंशे मिसर्देशाद् वह्विरागते दितीयवर्षस्य प्रथमे मासि १
योनयपात्तरे परमेश्वरो मूससं जगाद् इखायेल्वंशा निरूपितकाले २
निष्ठारमहं कुर्वन्तु । अस्य मासस्य चतुर्दशदिनस्य सन्ध्यायां तस्य निरूपितः ३

कालो भवति तदा यूयं तं महं करिष्यते, सर्वविधिवस्यानुसारात् ४ तं करिष्यते । तदा मूसा निष्ठारमहं कर्तुमिष्यायेल्वंशानादिश्त् । तदा ५ ते प्रथमासत्यं चतुर्दशिनस्य सन्ध्यायां सोनयप्रान्तरे निष्ठारमहं चक्रः इष्यायेल्वंशो मूससं प्रति परमेश्वराज्ञानुरूपं तत् कर्म चक्रः ।

६ किन्तु मानुषश्वस्यर्जन्याशुचित्वात् तदा निष्ठारमहं कर्तुम् अशक्ताः ० केचिद् जनास्तदिने मूसोहारोण्योः समीर्प गताः प्रचक्षुः, वयं मानुष-
कुण्डं स्पृश्याशुचयो जावालस्माद् इष्यायेल्वंशमधे निरूपितकाले परमे-
श्वरम् उद्दिश्योपहारं निवेदयितुं किं वयं निवारियामहे? ततो मूसा-
स्तानवोचद् यूयं तिष्ठत युग्मानधि परमेश्वरः किमादिश्ति तदहं
पृष्ठग्नवानि ।

७ ततः परं परमेश्वरो मूससमवादीत् त्वम् इष्यायेल्वंशाय कथय युग्माकं
१० वा युग्मद्विसत्तानानां भद्ये यदि कच्चित् कुण्डं स्पृश्याशुचि दूरदेशीयः

पाण्यो वा भवति तथापि स परमेश्वरस्य निष्ठारमहं करिष्यति ।
११ द्वितीयमासस्य चतुर्दशिने सन्ध्यायां तं करिष्यति किंवद्यून्यपूर्णस्तिक्ता-
१२ शाकैच्च समं मेघशावकं भक्षिष्यति । किन्तु प्रातःकालं यावत् तस्य

किञ्चिदप्यवशिष्टं न स्यापयिष्यति तस्य किञ्चन कीकरणं न भंच्यति ते
१३ सर्वविधिना निष्ठारमहं करिष्यन्ति । किन्तु यः कच्चित् शुचिस्तिष्ठति

पाण्योऽपि न भवति स यदि निष्ठारमहं कर्तुं निवर्तते तर्हि स प्राणी
खलोकमध्याद् उच्छेष्यते, निरूपितकाले परमेश्वरायोपहारानयना-

१४ भावात् तेन खण्डं खयं भोक्षते । यदि युग्मन्धे प्रवासकारी कच्चित्
विदेशीयलोकः परमेश्वरम् उद्दिश्य निष्ठारमहं चिकीर्षति तर्हि सोपि

विधिवद् दीत्यनुसारात् तं करिष्यति खदेशजो विदेशजो वा द्वयोः छते
विधिरेको भविष्यति ।

१५ यस्मिन् दिने आवासः स्यापितखदिने मेघस्तमावासम् अर्थात्
साक्षद्व्यम् आच्छादितवान् सन्ध्यामारभ्य प्रातःकालं यावत् तदावासे-

१६ परि वज्जेरिवाकारः प्राकाशत् । इत्यं नित्यमभवत्, दिवा मेष्वो रजन्यां
१० वक्षिवदाकार आवासम् आच्छादयत् । तस्मिन् मेघ आवासोपरित

ऊर्ज्जे नीते इष्यायेल्वंशाः प्रवान्ति स मेष्वो गत्वा यत्रावतिष्ठति तत्र
१८ इष्यायेल्वंशाः शिविरं स्यापयन्ति । इष्यायेल्वंशाः परमेश्वराज्ञानुसारात्

प्रवान्ति परमेश्वराज्ञानुसारात् शिविरं स्यापयन्ति च, स मेष्वो याव-
२९ दावासेपरि तिष्ठति तावत् ते शिविरे तिष्ठन्ति । यदा स मेष्वो

बज्जदिनानि विलम्ब्यावासोपरि तिष्ठति, तदेखायेल्वंशा याचामक्त्वा
परमेश्वरस्य रक्षणीयं रक्षन्ति । तस्मिन् मेघे सख्यदिग्नान्यावासोपरि २०
स्थिते ते तदेव कुर्वन्ति परमेश्वराज्ञानुसारात् शिविरे तिष्ठन्ति तथा
परमेश्वराज्ञानुसारात् प्रवान्ति । आसन्ध्यातः प्रातर्यावत् स्थितेः परं मेघे २१
प्रातरुद्धर्ष्णं नोते ते याचां चक्रुः, दिवा रात्रौ वा मेघ उत्थापिते ते याचां
चक्रुः । द्वे दिने मासं वर्षे वा विलम्ब्यावासोपरि मेघेऽवस्थिते इखायेल्- २२
वंशा अपि तति दिनानि याचामक्त्वा शिविरे न्यूपुः किन्तु तस्मिन्
उत्थापिते ते याचां चक्रुः । इत्यं ते परमेश्वराज्ञया शिविरे न्यूपुः परमे- २३
श्वराज्ञया याचां चक्रुच्च ते मूसोदारा परमेश्वराज्ञया परमेश्वरस्य रक्ष-
णीयं रक्षुः ।

10

१० दशमोऽध्यायः ।

१ रुथ्यत्वरीकथनं ११ आ सौनयप्रान्तरात् पारन्प्रान्तरं यावद् याचा १४ याचामक्तमः
२१ ह्वावर्वं प्रति सूससा विवेदनं ३३ साक्ष्यमञ्जूपानयनस्थापनेकालयो मूसेसा-
श्वीर्वदनं ।

अनन्तरं परमेश्वरो मूससं जगाद त्वं समाजं समाङ्कातुं शिविर- १
प्रस्थानमादेष्टुच ताडितरूपस्य द्वे तूर्यै निर्माहि । तयोर्द्वयो धर्वनौ २
कृते सर्वे समाजीयास्वदन्तिकं समाजावासदारि समुपस्थास्यन्ति । तयो- ३
रेकस्यां वादितायामधिपा अर्थाद् इखायेल्वंशस्य सहस्राधियास्वद- ४
न्तिकमुपस्थास्यन्ति । तयोरुचैर्वनौ कृते पूर्वदिक्खशिविरीया जनाः ५
प्रस्थास्यन्ते । पुनरुचैर्वनौ कृते दक्षिणदिक्खशिविरीया जनाः प्रस्था- ६
स्यन्ते, इत्यं तेषां प्रस्थानकमानुसारेणाचैल्लूरीधनिः कर्तव्यः । किन्तु ७
यदा समाजस्य सर्वे संग्रहीतव्यास्तदा तूर्यै यद्यावदयिष्यथ तदुच्चैर्न ८
वादयिष्यथ । हारोण्याजकस्य सुतालूर्यै वादयिष्यन्ति एष विधि ९
युश्माकं पुरुषपरम्परायां श्यास्यति । यदा यूर्यं खदेशे क्लेशदरिपूणां १०
विशद्वं योऽनु यास्यथ, तदेमे तूर्यावुचैर्वादयिष्यथ तेन युश्मत्प्रभुपरमे-
श्वरेण सृता यूर्यं रिपुगणाद् रक्षिष्यते । युश्माकमानन्ददिनेषु मह- ११
दिनेषु मासारमेषु च यूर्यं होमबलिमङ्गलार्थकबलिदानायेषु तूर्यै १२
वादयिष्यथ तच्चूरीधनिना युश्मदीश्वरो युश्मान् स्तुरिष्यति युश्माकं प्रभुः
परमेश्वरोऽहमेव ।

द्वितीयवत्सरस्य द्वितीयमासस्य विंशदिने स मेघः साक्ष्यावासस्योप- १३

१२ इति नीतस्तस्माद् इच्छायेल्वशः प्रस्थाननियमानुसारेण सीनयप्रात्त-
१३ रात् प्रतस्थिरे स मेघः पारश्चान्तरेऽवतस्ते । मूसोद्वारा परमेश्वराज्ञया
तेषामेधा प्रथमा यात्रा ।

१४ प्रथमतः खखसैन्यैः साकं विह्वदादिवंशानां शिविरस्य केतुच्चलितः,
१५ अम्भीनादवस्य पुत्रो नहशेत्वस्तेषां सेनापतिरासीत् । इषाखर-
१६ वंशस्य सेनापतिः स्त्रयारस्य सुतो निधनेतः । सिवूलूनवंशस्य सेनापति
१७ हेष्टोनस्य सुत इलीयावः । आवासेऽवतारिते गर्भेनमिरारिवंशीया-
स्तमावासं वहन्तो जग्मुः ।

१८ तत्पञ्चात् खखसैन्यैः समं रुवेनादिवंशानां शिविरस्य केतुच्चलितः
१९ शिदेवूरस्य सुत इलीषूरस्तेषां सेनापतिरासीत् । शिमियेनवंशस्य
२० सेनापतिः स्त्रीशदवस्य सुतः शिळुमीयेतः । गादवंशस्य सेनापति द्यूये-
खस्य सुत इलीयासक आसीत् ।

२१ पञ्चात् किछातीयवंशीयाः पूतद्वयं वहन्तो जग्मु गन्तव्यस्थाने तेषा-
मुपस्थितेः पूर्वम् आवासः स्थापितः ।

२२ ततः खखसैन्यैः साकम् इक्षयमादिवंशानां शिविरस्य केतुच्चलितः,
२३ अम्भीह्वदस्य सुत इलीश्वरस्तेषां सेनापतिरासीत् । मिनशिवंशस्य
२४ सेनापतिः पिदाह्वदूरस्य सुतो गमिलीयेतः । विन्यामीनवंशस्य सेना-
पति गिर्दियोनेः सुतोऽवीदान आसीत् ।

२५ सर्वेषां शिविरस्थानां पञ्चात् खखसैन्यैः साकं दानादिवंशानां शिवि-
रस्य केतुच्चलितः, अम्भीशदवस्य सुतोऽहीयेष्वरस्तेषां सेनापतिरासीत् ।
२६ अप्शेषवंशस्य सेनापतिरक्षणस्य सुतः पर्मीयेतः । नप्तालिवंशस्य सेना-
२७ पतिरैननस्य सुतोऽहीर आसीत् । इच्छायेल्वंशा चयगमनकाल एतेन
विधिना खखसैन्यैः साकं यात्रां क्षतवन्तः ।

२८ मूसाः खश्वशुररुयेलस्य सुतं मिदियनदेशीयं होववं बभाषे, परमेश्व-
रोऽसम्भवं देशं दातुं प्रतिज्ञातवान् वर्यं तत्स्थानं यामः, त्वमपि साक-
मस्तमिरागच्छ वर्यं तव मङ्गलं करिष्यामो यतः परमेश्वर इच्छायेल्वंश-
२० मधि शुभं प्रतिज्ञातवान् । ततः स प्रतिजगाद न यास्यामि खदेशं खज्ञा-
२१ तिसमीपं यास्याम्हृं । मूसा उक्तवान् त्वमस्मान् मा व्याक्षीरिति विनयेऽहं
यतः प्रान्तरस्य मध्ये कथमस्मामिः शिविरं स्थापयितव्यं तद् भवान् वेत्ति
२२ तेन त्वमस्माकं नेत्ररूपेऽसि । यदि त्वमस्मामिः समं यायात्त्विं परमे-
श्वरोऽस्मान् यन्मङ्गलं भोजयिष्यति, वर्यं त्वमपि तन्मङ्गलं भोजयिष्यामः ।

ततः परं तेषु परमेश्वरस्य पर्वताद् दिनचयवर्म गच्छत्यु परमेश्वरस्य ३३
साच्चमञ्जूषा तदिनचयं तेषां विआमस्थानं मृगयितुं तेषाम् अये यद्यै ।
शिविरात् प्रतिष्ठमानानां तेषामुपरि दिवा परमेश्वरस्य मेषोऽवतस्ये । ३४
मञ्जूषाया अग्रगमनकाले मूसा जगाद् हे परमेश्वर, उच्चिष्ठ तव प्रत्यवौ ३५
विकीर्यन्तां त्वाम् ऋतीयितारस्वत्समुखात् पलायन्तां । विआमकाले ३६
स उक्तवान् हे परमेश्वर त्वमिखायेल्वंशस्यायुतानि सहस्राणि च प्रति
प्रत्यायाहि ।

11

११ एकादशीअध्यायः ।

१ तवियेरास्थाने मूससः प्रार्थनया वक्त्रिनिर्वाणं ४ माद्राम् चक्तीयमानानां गांसप्रार्थना
१० मूससः खपदभारासद्यत्वं १६ सप्ततिप्राचीनेभ्यो भारांशं दातुमाज्ञा २१ मूससः
प्रतीतिपरीक्षणं १४ सप्ततिप्राचीनेभ्यो मूसस चाक्तांशदानं २१ लोकेभ्यो वर्जकपक्षि-
दानं ईश्वरस्य क्रोधप्रकाशस्य ।

अनन्तरं लोकैः परमेश्वरस्य कर्णगोचरे कुवाग्निः कलहेष्टुते परमे- १
श्वरस्तु शुत्वा चुक्रोध, तेन तेषां मध्ये परमेश्वरीयाग्निः प्रज्वलन् शिविरस्य
शेषभागं ददाह । अतो लोका मूससः समीपे काकूक्तिं चक्रुक्तेन मूससा २
परमेश्वरस्य समीपे प्रार्थिते स वक्त्रि निर्वाणः । ततो मूसाल्लस्य ३
स्थानस्य नाम तविर्येशा (दहनं) चकार थस्मात् तेषां मध्ये परमे-
श्वरीयवक्त्रि ददाह ।

तेषां मध्योयविदेशीयलोकाः इमश्च लोभिनो बभूविद्वायेल्वंशा ४
अपि युनः क्रन्दन्त उक्तवन्तः कोऽस्त्वयं पिशितं भोक्तुं दास्यति? मिसर्देशे ५
इस्माभिर्भुक्ता विनामूल्येन लब्धा मत्यास्त्वपुष्टाणि कुशाण्डानि लताका ६
पलाण्डवो लशुनानि चैतान्यस्माभिः सर्वन्ते । इदानीम् अस्माकं प्राणाः ७
शुष्का अस्माकं समक्षम् इमां माद्रां चिना किमपि नात्ति । सा माद्रा ८
चाक्तव्या धन्याकवद् वर्णेन च गुणुलुवद् आसीत् । लोका भमित्वा तामा- ९
हृत्य पेषण्या पिष्टा करुन्या चूर्णीकृतां वा कटाहे पक्त्रा पूपान् अकुर्वन् १०
तैलपक्षपिष्टकवत् तदास्ताद आसीत् । इजन्यां शिविरोपरि तुषारे ११
पतिते सां माद्रा तदुपरि पतितवती ।

मूसा लोकानां ईदनम् अर्धात् वंशानुसारात् स्वसदूष्यद्वारस्य समीपे १०
प्रतिजनरोदनं शुश्राव, तस्मात् परमेश्वरस्य क्रोधोऽतिशयेन प्रज्वलितो
मूससोऽप्यसन्तुष्टि ज्ञाता । ततो मूसाः परमेश्वरं जगाद् त्वं किमर्थम् ११

निजदासं क्षिद्वासि? किमर्थं वाहं तव दृष्टावनुयह्यहाप्राप्तोऽसि, यत् १९ त्वमेतस्य लोकसमूहस्य भारं मर्यर्पयसि? किमहमेतक्षोकनिवहस्य
गर्भधारिणी जन्मदाता वा, ततो हेतोरुचं दुखयोष्यश्चिशुवेष्टपालक-
वन् माम् एतान् सर्वान् तेषां पूर्वपुरुषेभ्यस्त्वया प्रतिश्रुतं देशं वावद् २०
वच्चस्थलेन वेष्टुं किमाज्ञापयसि? एतेभ्यो लोकेभ्यो दातुं कुच मया मांसं
लप्यते? यत एते सर्वे ममान्तिके ऋन्दनः कथामिमां कथयन्ति भोक्तु-
२४ मस्तभ्यं पललं देहिः । एतावतां लोकानां भारं सोऽुमेकेन मया न शक्यते
२५ स मम शक्तिवेष्टिकः । यदि त्वं मां प्रतीटशं व्यवहरेष्टहिं त्वयानुयाहं
कृत्वा मम प्राणा विनश्यन्तां मम दुर्गतिं मर्या न दश्यतां ।

२६ परमेश्वरो मूससमूचे त्वं लोकमुख्याध्यक्षरूपेण तव परिचितान्
इस्वायेलवंशस्य सप्ततिप्राचीनलोकान् संगृह्य समाजावासदारान्तिकं
२७ समानय ते त्वया साकं तत्र तिष्ठन्तु । अहं तत्रोत्तीर्थं त्वया साक-
मालपिष्यामि य आत्मा त्वामधितिष्ठति तस्य किञ्चिदादाय तेष्ववस्या-
पिष्येऽहं यथैकाकिना त्वया लोकानां भारो नोह्यते तदर्थं त्वया
२८ सहितैस्तैरपि लोकानां भारो वक्ष्यते । त्वं लोकान् वद यूयं श्वोर्यं
खान् पावयत तेन भोक्तुं पललं लप्यत्वे यस्मात् कोऽस्मान् मांसं भोज-
यिष्यति? मिसर्देशेऽस्माकं क्षेममासीद् इत्युक्ता यूर्धं यद् रोदनम्
अकुरुत तत् परमेश्वरस्य कर्णगोचरीभूतं तस्मात् परमेश्वरो युधाभ्यं पललं
२९ दास्यति तद् यूयं भक्तिष्यथ । तद् एकदिनं द्वे दिने पञ्च दिनानि दश
३० दिनानि विंशतिदिनानि वा खादिष्यथ तत्र किन्तु युधाकं वदनेभ्यस्त्वय
निर्गमनं युधाकं तस्मिन् घणाकरणच्च यावद् अर्थात् पूर्णैकमासं यावत्
तत् खादिष्यथ यस्माद् यूयं खमध्यवर्तिपरमेश्वरं तुच्छीकृत्य तत्समुखे
रुदन्तः कथामिमां कथितवन्तः कुतो वयं मिसर्देशाद् वहिरागताः?

३१ ततो मूसा अवदत्, येषां मर्येऽहमासे ते षट्लक्षपदातिलोकास्त्वयापि
३२ त्वमवोचः संपूर्णैकमासभोजनायाहं तेभ्यः पललं दास्यामि । तेषां कृते
सर्वेषु गोमेषव्रजेषु छतेषु किं तेषां प्रचुरो भविष्यति? सागरस्य
३३ सर्वेषु मीनेषु वा संगृहीतेषु किं तेषां कृते प्रचुरो भविष्यति? तदा
परमेश्वरो मूससं बभाषे परमेश्वरस्य करः सङ्कुचितः किं? त्वदन्तिके
मद्वचनं सत्यं भवति न वेति त्वम् इदानीं द्रव्यसि ।

३४ तदा मूसा वहि गत्वा परमेश्वरीया वाणी लोकेभ्यः कथयासास
लोकानां तान् सप्ततिजनान् संगृह्यावासस्य चतुष्पार्श्वं उपस्थाप-

यामास च । परमेश्वरो मेघेनावरुद्धा तेन साकमालप्य तदीया- १५
न्तरस्थात्मनः किञ्चिद् आदाय तेभ्यः सप्ततिप्राचोनेभ्यो ददौ तेन
तेषामन्तर आत्मन्यवस्थिते त ईश्वरीयकथां प्रचारयितुम् आरेभिरे न
निवृतिरे । इल्दद मेददनाम्बोः शिविरमध्येऽवशिष्यो द्वयो जनयो- २६
रप्यात्मावस्थितवान्, तौ लिखितलोकश्रेण्यन्तर्गतौ, किञ्चावासान्तिकं वहि
नं गतौ, तौ शिविर ईश्वरीयकथां प्रचारयितुम् आरेभावे । ततः किञ्चिद् २७
युवा धावन् मूससं जगाद, इल्ददमेदौ शिविरमध्ये कथां प्रचारयतः ।
तेन नूनसुतो यिहोश्ययनामा आ यौवनात् मूससः सेवको मूसस- २८
मुक्तवान् है मतप्रभो तौ प्रतिषेध । मूसा उक्तवान् मदनुरोधात् त्वं २९
किं तावीर्घ्यसि? परमेश्वरस्य सर्वे लोकास्तस्यादेशप्रचारका भवन्तु,
परमेश्वरस्तेषामन्तरे खात्मानं ददातु । मूसा इच्छायेतः प्राचीनाच्च ३०
शिविरं प्रविविशुः ।

ततः परं परमेश्वरेण चालितः पवनः सागराद् खतावतो वर्तकपत्रिणा- ३१
आनीय शिविरस्य समीपे विचकार येन ते चतुर्दिन्चु शिविरस्यैकपार्श्वे
दिनैकमार्गं यावद् भूमे हस्तद्वयमूङ्गीभूय स्थिताः । ततो लोका उत्तिष्ठ- ३२
न्तस्तदहोरात्रं छत्रसं परदिनच्च तान् पत्रिणाः संजग्गज्जत्तेषां मध्ये
कोपि दशहोरात् न्यूनं नहि संजग्राह ततः खार्घ्यं शिविरस्य चतुर्दिन्चु
व्यकिरन् । किन्तु तेषां दन्तेषु मांसस्य धारणकाले चर्वणात् प्रागेव ३३
लोकान् प्रति परमेश्वरस्य क्रोधः प्रजज्वाल तेन परमेश्वरो लोकान्
चतिमहामार्घ्यं जघान । मूसास्तस्य स्थानस्य नाम किंत्रोऽन्तावा (लोभि- ३४
म्भूषणमिति) छत्रवान् यस्तात् ते लोभिनस्तत्र भूषणाने ऽवतस्थिरे ।
ततो लोका किंत्रोऽन्तावातो हत्सेरोतं प्रति यात्रां छत्रा तत्रावतस्थिरे । ३५

12

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

१ मूसेविरहं चारोणमस्तियमो विपरीतकथनं १० मरियमः कुष्ठिलं तत्कृते मूससः
प्रार्थनं १४ मरियमः शिविराद् वहिक्वारणं सप्तदिनात् परं पुनर्यच्छच्च ।

मूससा या कूशदेशीया योषित् पाण्यौ गृहीता, तस्याः कूशदेशीयाया १
भार्घ्याया हेतो र्मदियमहारोणौ मूससा विपरीतं वचनम् उदितवन्तौ ।
तावुक्तवन्तौ परमेश्वरः किं केवलमूससा कथां कथयति? किमावाभ्या- २
मपि न कथयति? किन्तु परमेश्वरेण तत् शुतं । मूसाः क्वितिस्थसर्व- ३
लोकेभ्यो नम्रतम् आसीत् ।

४ अनन्तरं परमेश्वरोऽकस्मान् मूर्सोहारीणमस्तिथमुक्तवान् यूयं चयः
 ५ समाजावासद्वारान्तिकं वहिरामच्छत तेन ते चयो वहिर्गतः । ततः
 परमेश्वरो मेघस्तम्भ उत्तीर्णावासद्वारे तिष्ठन् हारीणमस्तिथमावाहत-
 ६ वान् तेन तयो वैहिर्भूतयोः स उक्तवान् युवां मदाचं निश्रामयतं,
 युश्मन्धे यदि कच्छिद् भविष्यदक्तास्ति तर्हि परमेश्वरोऽहं तत्समच्छं
 ० दर्शनेन स्वं प्रकाशयिष्ये वा स्वप्ने तेन सह कथां कथयिष्यामि । मम
 सेवको मूसाखाद्दु नहि, स मम सर्वपरिवारमध्ये विश्वासभाजनं।
 ८ अहं तेन साकं गुप्तं नहि किन्तु व्यक्तं समुखामुखी कथां कथयामि स
 परमेश्वरस्य मूर्तिं पश्यति च, मदासमूससः प्रतिकूलं युवां कथां कथयितुं
 ९ कुतो नाविभीतं? तौ प्रति परमेश्वर्यो कोपो जज्वाल ततः स प्रतस्ये ।
 १० अनन्तरं आवासोपरितो मेघे प्रस्थिते मस्तिथमो हिमवत् कुष्ठं वभूव
 ११ ततो हारीणो मस्तिथमेष्ट निरीक्ष्य तां कुष्ठिनीं ददर्श । हारीणो मूससं
 बभाषे ह्वा ह्वा है मत्प्रभो विनयेऽहम् आवाभ्याम् उन्मादाद् यत् कृतम्
 १२ अपराङ्गच्छ तत्प्रापस्य फलम् आवाभ्यां मा देहि । माटगर्भात् निर्गमन-
 काले यस्य मांसस्थार्द्धं नष्टं ताटशं कच्चन कुणपमिव तां मा कार्षीः ।
 १३ तदा मूसाः परमेश्वरं प्रार्थ्य जगाद् है ईश्वर तां स्वस्थां कुर्विति
 विनयेऽहम् ।

१४ परमेश्वरो मूससम् उक्तवान् यदि तस्याः पिता तस्या मुखे निष्ठीवम्
 अदास्यत् तर्हि सा किं सप्त दिनानि नालच्छिष्यत? तदत् सा सप्त दिनानि
 १५ शिविरस्य वहिः संरुध्यतां पञ्चात् पुनर्याहिष्यते । तेन मस्तिथम् सप्त
 दिनानि शिविरस्य वहिः समरुध्यत यावन् मस्तिथम् अभ्यन्तरं नानीयत
 १६ तावल् लोका याचां न चकुः । ततो लोका हृत्सेरोतः प्रस्थाय पारण-
 प्रान्तरे शिविरं स्थापयामासुः ।

13

१३ च्योदशोऽध्यायः ।

१ देशं निरीक्षितुं प्रेपितलोकानां नामानि १७ तान् प्रति मूसमाज्ञा २१ तेषां याचायाः
 कथनं २५ तेषां पुनरागमनं वाचाकथनच्च ।

२ परमेश्वरो मूससम् उक्तवान् अहम् इखायेल्वंशाय यं किनान् देशं
 २ दास्यामि तं निरीक्षितुं लं लोकान् प्रेषय तेषां पिण्डवंशानां मध्ये ये ये
 ३ लोका मुख्याख्यान् प्रहिणु । ततो मूसाः परेश्वराङ्गया यान् इखायेल्
 ५ वंशाध्यक्षान् पारणप्रान्तरात् प्राहिणोत् तेषां नामानि, रूपेणवंशजः

सकूरसुवः श्रम्भयः । शिमियोनवंशजो होरेः सुतः प्रापटः । यिह्वदा- ६
वंशजो यिफुनिसुतः कालेवः । इघाखरवंशजो यूषपसुतो यिगलः । ७
इफ्रयिमवंशजो नूनसुतो होश्रेयः । विन्यामीनवंशजो राष्ट्रसुतः पल्टिः । ८
सिवूलूनवंशजः सोदेः सुतो गदीयेलः । यूषपवंशजो उर्धात् मिनश्चे १०
वंशजः सूष्पेः सुतो गद्विः । दानवंशजो गिमज्जे: सुतोऽमीयेलः । आश्रे- ११
वंशजो मीखायेलसुतो सिथूरः । नपालिवंशजो वप्सेः सुतो नहविः । १२
गादवंशजो माखेः सुतो ग्यूचेलः । एतनामका लोका देशं निरीक्षितुं १३
मूससा प्रेरिताः, नूनसुतस्य होश्रेयस्य नाम मूससा यिहोश्रूय इति छत्रं ।

मूसाः किनानदेशं निरीक्षितुं तेषां प्रेषणकाले जगाद यूयमेतं दक्षि- १०
ग्णप्रदेशं गत्वा गिरिमारोहयत । स देशः कीटक् तत्र वसस्त्राका बलवन्तो १८
दुर्बला वा, अल्पे बहुवी वा, ते यत्र देशे वसन्ति स कीटक् भज्ञोऽभज्ञो १९
वा तै र्यस्मिन् यस्मिन् नगरे न्युष्यते तानि किम्भूतानि शिविररूपाणि
दुर्गरूपाणि वा, तेषां वसतिभूमिः कीटशी उर्बंदा नोरसा वा तन्मध्ये २०
यादयाः सन्ति न वा तत् पश्यत । यूं साहसिनो भूत्वा तदेशीयानि
कतिपयफलान्यानयत, स कालो द्राक्षापलारभसमय चासीत् ।

अनन्तरं ते प्रस्थाय आ सीनप्रान्तरात् ह्वमातप्रवेशस्थाने स्थितं दिहोवं २१
यावद् देशं निरीक्षिते । अतो दक्षिणप्रदेशेन गत्वा हित्रोणम् उपतस्युः २२
तत्र अनाकवंशीया अहीमानः प्रेश्यस्त्वलमवच्चासन् मिसरस्यसोयन-
नगरस्य स्थापनस्य सप्तवत्सरात् पूर्वे हित्रोणनगरं स्थापितं । इव्वो- २३
लोपयकाम् उपस्थितैस्त्रै द्राक्षापलातायाः फलगुच्छयुक्तैका शाखा चिन्ना
सती बहुनदणेन जनाभ्याम् ऊढा च कतिपयानि दाढिमोहुभरफ-
लान्यपि समानीतानि । इस्त्रायेलवंशीयास्तत्र यद् द्राक्षागुच्छम् अकृत्तन् २४
तस्मात् सोपयका इष्टकोल् (गुच्छेति) नामा प्रसिद्धाभूत् । इत्यं तै देशे २५
निरीक्षिते चत्वारिंशद्विनेभ्यः परं प्रत्यागतं ।

ते प्रत्यागत्य पारणप्रान्तरस्यकादेशस्थाने मूसोहारोणाविस्तायेलः २६
सर्वसमाजीयज्ञाभिगत्य तौ सर्वसमाजीयांस्त्र वार्तां जगदुक्तदेशीय-
फलानि दर्शयामासुच्च । ते स्वयाचां वर्णयित्वा गदितवन्तः, त्वमस्मान् २७
यं देशं प्रेषितवान् तं देशं वयं गतवन्तः स दुमधमधुप्रवाह्वीति सत्यम्
एतानि च तदीयफलानि । किन्तु तदेशवासिनो बलवन्तस्तत्रस्थनगरा- २८
णि प्राचीरवेष्टितान्यतिवृहत्ति च तच्चासाभिरनाकवंशीया अपि दृश्याः ।
अमालेकीयलोका दक्षिणप्रदेशे वसन्ति हितीया यिवूषीया इमोरीयाच्च २९

गिरिषु वसन्ति किनानीयाः सागरसमीपे यर्द्दननद्यास्तुटे च वसन्ति ।
 ८० ततः कालेवो मूससे लोकान् च्छमधितुं बभाषे वयम् युगपद् उत्थाय
 ८१ तमधिकरवाम्, तस्य पराजयो उस्माकं सुसाध्यः । किन्तु ये लोकास्तेम
 साकम् अगमन् तेऽकथयन् तेषां लोकानां विरुद्धं गन्तुं वयं न शत्वामः
 ८२ तेऽस्मतो बलवन्तः । इत्यं तैर्यौ देशो निरीचित्वत्स्यापयश्चसे तैरि-
 खायेल्बंशस्य साक्षाद् जगदे, वयं यं देशं निरीचित्वं भ्रमणं छतवन्तः स
 देशः खनिवासिनो ग्रसति तन्मध्येऽस्माभिर्यै जना दृष्टास्ते सर्वेऽतीव-
 ८३ दृह्यत्कायाः । तच्छान् वीरजान् अनाकवंशीयवीरान् पश्चन्ती वयं
 खस्तदयौ शब्दभाइवाभवाम् तेषां दृष्टावपि तादृशा आस्म ।

14

१४ चतुर्दशीऽध्यायः ।

१ लोकानां कलहः ६ तान् शान्तितुं यिहेषुयकालवयो धूलः ११ ईश्वरस्य भर्त्सनं
 १३ चन्द्रुम् ईश्वरं प्रति मूसमो निवेदनं २६ कलहकारिणां देशानधिकारिलं ३६
 कुवार्जादयिनां महामार्यां मारणं ४० इखायेल्लोकानां शत्रुभिर्दत्तवृद्धे ।

१ ततः समाजीयाः सर्वं उच्चेष्वरं द्वात्वा कोजाहलं चक्रुः, लोकास्तस्यां
 २ रजन्यां रुहुदुः । इखायेलः सर्वे वंशा मूसोहारेण्ययो र्विपशीतं कलहं
 चक्रुः सर्वसमाजीयाल्लयोः साक्षाद् गदितवन्तः, हा हा यदि वयं मिस-
 ३ देशेऽमरिष्याम् वाच प्रान्तरेऽस्माकं मृत्युरभविष्यत् । परमेश्वरः खड्ढ-
 धारेणास्मान् निपातयितुम् अस्माकं स्त्रियः सन्तानांस्वं लोठयितुचैतदे-
 ४ शान्तिकम् अस्मान् कुत आनीतवान्? मिसरदेशं प्रवागमनमस्माकं किं
 नाधिकं द्येम? ततस्ये परस्यरं मन्त्रयाच्चकुरागच्छत् वयं एकं सेनापतिं
 ५ द्वात्वा मिसर्देशं परावृत्य यामः । ततो मूसोहारेण्याविखायेल्बंशस्य
 सर्वसमाजीयानां सम्मुखे न्यूञ्जीभूय परितौ ।

६ देशनिरीक्षकानां मध्ये नूनसुतो विहेष्यौ यिषुन्निसुतः कालेवस्त-
 ७ स्वं स्वं वसनं क्षित्त्वा इखायेल्बंशस्य सर्वसमाजीयान् अवदतां वयं
 ८ वयं देशं निरीचित्वं गताः स देशेऽतीवोत्तमः । यदि परमेश्वरोऽस्मान्
 ९ प्रति सन्तुष्टस्त्विष्यति तर्ह्यस्मान् तत्र नीत्वा तं देशमसभ्यं दास्यति स
 १० दुग्धमधुप्रवाहीति सत्यं । यूद्यं केवलं परमेश्वरस्य विरुद्धं नाचरत
 तदेशीयलोकेभ्यो न विभीत यस्मात् ते उस्माकम् आहारस्त्रूपास्तेषामा-
 ११ अथो अपगतः परमेश्वरो उस्माकं सहाय आस्ते तेभ्यो मा विभीत । किन्तु

सर्वे समाजोयास्तौ पाषाणै मारयितुं कथितवन्तः, तदा समाजावास
इखायेल् वंशस्य सम्मुखे परमेश्वरस्य महिमा प्राकाशत ।

परमेश्वरी मूससमवादीद् एते लोकाः कतिकालान् भाम् अवज्ञा- ११
खन्ति ? तेषां मध्य एतावदाच्चर्यक्रियासु मया दर्शिताखण्डिते कतिकालान्
मथ्यप्रव्ययिनो भविष्यन्ति ? महार्मार्याहं तान् हनिष्यामि तान् अनधि- १२
कारिणः कृत्वा त्वां तेभ्योपि वृहज्जातिं बलवज्जातित्वं करिष्यामि ।

ततो भूसाः परमेश्वराय कथयामास तस्मिन् द्वाते त्वं सशक्तिं प्रकाश्य १३
येषां मिस्त्रीयलोकानां मध्याल् लोकानेतान् आनयत्ते कथामिमां
श्रोष्यन्ति, तथा लोका एतदेशनिवासिनोऽपि तां ज्ञापयिष्यन्ति, यतस्वं १४
परमेश्वर एतेषां लोकानां मध्यवर्तीं तेभ्यः प्रवक्षदर्शनं ददासि तव
मेघ स्तेषाम् उपरि तिष्ठति त्वं दिवा मेघस्तम्भे रजन्यां वक्षित्स्तम्भे तिष्ठन्
तेषामयेये गच्छसीति तैः श्रुतमस्ति । इदानीं यदि त्वमेकजननवद् एतं १५
लोकसमूहं नाशयसि तर्हि तव कीर्त्ति वैरन्यजातीयैः श्रुता त इमां
कथां कथयिष्यन्ति, परमेश्वर एतज्ञाकेभ्यो यं देशं दातुं प्रतिज्ञातवान् १६
तं देशं तान् नेतुं न भक्षत्सात् प्रान्तरे तान् व्यनाशयत् । इदानीम् १०
अहमिति विनये परमेश्वरच्चिरसहिष्युः कृपया पूर्णो उधर्माज्ञालङ्घ-
नयोः क्षमाद्वत्, किन्तु तदण्डकृत् लतीयचतुर्थपुरुषान् यावत् सन्तानान्
प्रति पिटपुरुषाणां पापफलदाता चेति त्वया यत् कथितं, तदनुसा- १८
रान् मत्वभो र्महिमा महान् भवतु । आ मिसर्देशाद् एतत्पर्यन्तमेतान् १९
जनान् प्रति त्वया यथा निजप्राच्यकृपानुसारात् क्षमा छाता तथै-
षामिदं पापमपि क्षम्यताम् इत्यहं विनये । ततः परमेश्वरो जगाद् २०
तव बाक्यात् तदहं क्षान्तवान् । किन्त्वहं यदि निवो भवामि तर्हि २१
सर्वा एष्वी परमेश्वरमहिमा पूर्णं भविष्यति । एते लोका मे महिमानं २२
मिसरि प्रान्तरे च मम क्षतान्याच्चर्यकर्माणि च दृश्यापि दशक्षत्वो मां
परीक्षितवन्तो मद्वाक्यमवज्ञातवन्तस्च । तस्माद् अहं तेषां पूर्वपुरुषान् २३
प्रति यं देशमधि भूपर्थं कृतवान् स देश एतैः कदापि न ब्रह्मते, ये माभ-
वाजानान् तेषां मध्ये केनापि स न ब्रह्मते । किन्तु मम दासः कालेवो २४
उन्यात्विशिष्टः क्षमूर्णं ममानुगतस्च ततो हेतोः स यं देशं गतस्त्वं
देशमहं तं प्रवेशयिष्यामि तस्य वंशस्तमधिकरिष्यति । अमालेकीयाः २५
किनानीयाच्च लोका उपव्यक्तायां वसन्ति श्वर्यूपं परावृत्य सुफार्णवगामि
प्रान्तरं गच्छत ।

१६ परमेश्वरो मूससं हारोणच्च वभाषे, अहं सप्रतिकूलत एतस्य कल-
१७ हृषतो दुष्टसमाजस्य भारं कतिकालान् सहिष्ये? इखायेल्वंशा मत्-
१८ प्रतिकूलतो यद्यद् वाग्युद्धं कृतवन्तस्तदहं श्रुतवान् । त्वं तेभ्यः कथय-

परमेश्वर इति वाचं वदति, यद्यहं निवो भवेयं तर्हि मत्कर्ण-
१९ गोचरे युग्माभि वर्त कथितं, युग्मान् प्रति तदेव मया करिष्यते । हे-

मया सह वाग्युद्धकारिणः सर्वे, युग्माकं गणितलोकानां सम्यूर्णसंख्या-
२० नुसाराद् विंशतिवर्षाधिकवयस्कानां युग्माकं सर्वेषां श्वरा एतत्प्रान्तरे

२१ पतिष्ठन्ति । युग्मान् यस्मिन् देशे वासयितुम् अहं शपथं कृतवान् तं
देशं विषुन्निसुतं कालेवं नूनसुतं यिहोशूयच्च विना युग्माकं कोपि न

२२ प्रवेश्यति । किन्वेते लोठिष्ठन्त इति वाचं यूर्यं यान् स्वाल्पकानधि
कथितवन्तस्तानहं तत्स्यानं प्रवेश्यिष्यामि, यूर्यं यं देशं तुच्छं कृतवन्तः

२३ स तैः परिचेष्यते । किन्तु युग्माकमेव श्वरा एतस्मिन् प्रान्तरे पतिष्ठन्ति ।

२४ युग्माकं वंशाच्चत्वारिंशद्वर्षाणि प्रान्तरेऽस्मिन् भमन्तोऽत्रैव यावद् युग्माकं
२५ श्वरानां संख्या पूर्णा न भवेत्, तावद् युग्माद्यभिचारस्य फलं भोक्ष्यन्ते ।

२६ युग्माभि यानि चत्वारिंशद्विदिनानि देशो निरीक्षितस्तदिनसंख्यानुसाराद्
२७ एकैकदिनार्थं एकैकं वर्षमित्यं चत्वारिंशद्वर्षाणि यावद् युग्माभि निंज-

२८ पापं भोक्ष्यते, तेन यूर्यं मम विपक्षतं ज्ञास्यथ । अहं परमेश्वरः कथ-
यामि मद्विपरीतं मिलितम् एवं दुष्टसमाजं प्रति तदहमवश्यं करि-
ष्यामि, तेऽस्मिन्नेव प्रान्तरे विनाशिष्यन्ते तत्र मरिष्यन्ति च ।

२९ देशं निरीक्षितुं मूससा प्रेविता ये लोकाः पराद्यागत्य तस्य देश-

३० स्यायश आनीय तस्य प्रातिकूल्यात् सर्वसमाजीयान् वाग्युद्धं कारित-
३१ वन्तो देशस्यायशेवादिनस्ते लोकाः परमेश्वरस्य सम्मुखे महामारीतो

३२ मृताः । देशनिरीक्षणाय गतानां लोकानां सध्ये केवलो नूनसुतो यिहो-
३३ शूयो यिषुन्नेः सुतः कालेवच्च जीवन्तौ तस्थतुः । तदा मूसा इखायेल्वंशाय

३४ एता वाणीः कथितवान् लोकाच्चातीव विलक्ष्युः ।

३५ प्रातस्त उत्त्याय गिरेण्यरि जिगमिषन्तोऽकथयन् पश्य परमेश्वरो
३६ यत्र गन्तुम् चादिष्वान् वर्यं तत्र गच्छाम, वर्यं पापं कृतवन्तः ।

३७ ततो मूसाः कथितवान् अधुना यूर्यं कुतः परमेश्वरीयाज्ञां लघुष्ये?

३८ एतेन युग्माकं मङ्गलं न भविष्यति । इदानीं परमेश्वरो युग्मन्ध्ये
३९ नाल्लि तदर्थम् उत्त्याय मा यात । गमने हृते यूर्यं रिष्पूर्णं समक्षम्
४० हनिष्ठष्वे यसाद् अमालेकीयाः किनानीयाच्च जनात्मत्र युग्माकं सम्मुखे

सन्ति यूयम् असिना प्रतिष्ठथ यतः परमेश्वरात् पराञ्जुखानां युश्माकं
परमेश्वरः सहायो न भविष्यति । तथापि ते दुःसाहस्रेन पर्वतपट्टम् ४४
आरुज्जः किन्तु परमेश्वरस्य साक्षमञ्जूषा मूसाच्च शिविशाङ्गं निर्जग्मतुः ।
तदा तद्विशिवासिनोऽमालेकीयाः किनानीयाच्च लोका अवरुद्ध तान् ४५
समाजघ्नुर्हर्मां यावद् विचक्षच्च ।

15

१५० पञ्चदशोऽध्यायः ।

१ भव्यपानौयनैवेद्योदारत्सर्गवस्था १४ विदेशिनर्माध कथनं १७ उत्तोलनोयवथम्-
अगस्त्यस्य इत्तो व्यवस्था २२ अज्ञानकातपापस्य कथनं ३० अवज्ञाकातां दण्डः ३२
विद्रोहाराकातां पापाणावातदण्डः ३७ वस्त्रस्य ग्रन्थिकथनं ।

परमेश्वरो मूससं बभावे, त्वमिस्वायेल्वंशेभ्यः कथय तान् इदं वचनं १
बद यूयं यदा मद्त्ताधिकारदेशं प्रविश्य मानसपालनार्थं वा स्वेच्छा- २
दत्तनैवेद्यार्थं वा युश्माकं भवेत् गोमेषव्रजात् परमेश्वरम् उद्दिश्य सौगन्ध्यं ३
कर्त्तुं वक्षिकृतोपहाररूपेण होमार्थकादिवलिं परमेश्वरम् उद्दिश्योत्स- ४
क्षयथ, तदानीम् उपहारोत्सवा होमार्थकादिवलिनैकेन मेषशावकेन ५
समम् एकहिनस्य चतुर्थांशेन तैलेन पक्वां दण्डमांशं गोधूमचूर्णं भव्य- ६
नैवेद्यम् एकहिनस्य चतुर्थांशं त्राक्षारसं पानीयनैवेद्यच्च परमेश्वरम् ७
उद्दिश्य दास्ति । यदा नेषेण सह हिनैकटतीयांशेन तैलेन पक्वगोधूम- ८
चूर्णस्य द्वौ दण्डमांशौ भव्यनैवेद्यं हिनैकटतीयांशं त्राक्षारसम् पेयनैवेद्यच्च ९
दत्तवा परमेश्वरम् उद्दिश्य सुगन्ध्युपहारार्थम् उत्सव्यति । परमे- १०
श्वरम् उद्दिश्य ब्रतपूरणाय मङ्गलार्थकबलिदानाय वा येन होमादि-
बलिरूपो गोवत्स उत्पूज्यते स तद्गोवत्सेन समर्ज्जहिनतैलेन ११
पक्वां दण्डमांशत्रयगोधूमचूर्णं भव्यनैवेद्यमर्ज्जहिनं त्राक्षारसं पेयनैवेद्यच्च १२
परमेश्वरम् उद्दिश्य वक्षिकृतसुगन्ध्युपहारार्थम् आनेष्यति । यूयं १३
गवैकेन नेषेणैकेन भेषवत्सेन क्षागवत्सेन च समम् इत्यं नैवेद्यं १४
करिष्यथ । यूयं यति पश्चान् आसादविष्यथ तेषां संख्यानुसाराद् एकैकं १५
प्रतीत्यं करिष्यथ । देशीयाः सर्वे लोकाः परमेश्वरम् उद्दिश्य वक्षि- १६
द्धतसुगन्ध्युपहारं निवेदयितुम् अनया व्यवस्थयैतानि करिष्यन्ति ।

युश्माकं मध्ये प्रवासी वा युश्माकं मध्ये पुरुषपरम्परयावासी कस्ति १७
यदि परमेश्वरम् उद्दिश्य वक्षिकृतं सुगन्ध्युपहारं निवेदयितुम् इच्छेत्

१५ तर्हि युश्माभि यथा कर्तव्यं तेनापि तथा कर्तव्यं । समाजीयानां युश्माकं युश्मन्मध्यप्रवासिनाच्च व्यवस्थैकैव भविष्यति, युश्माकं पुरुषपरम्परायां विधिरेष नियो भविष्यति, परमेश्वरस्य समुखे यूयं यादृशा १६ विदेशिनोऽपि तादृशा भविष्यन्ति । युश्माकं युश्मन्मध्ये प्रवासिविदेशीयानाच्च विधिरेकं एव व्यवस्था चैकैव भविष्यति ।

१० परमेश्वरो मूससम् उक्तावान् त्वम् इस्तायेल्वंशाय कथय तान् इमां १८ वाचं बद, युश्मानहं दं देशं नेष्यामि तं देशम् उपस्थाय इत्यं करिष्यथ ।

१९ यूयं तदेशीयाद्वभोजनकाले परमेश्वरम् उद्दिश्योत्तोलनीयमुपहारं २० निवेदयिष्यथ । उत्तोलनीयनैवेद्यार्थं प्रथमप्रकृत्यानां पिण्डकमेकं निवेदयिष्यथ,

२१ यथा शस्यमद्दनस्यानस्योत्तोलनीयनैवेद्यं तदपि तथैव करिष्यथ । यूयं पुरुषपरम्परायां खपथमप्रकृत्यः परमेश्वरम् उद्दिश्योत्तोलनीयम् उपहारं निवेदयिष्यथ ।

२२ परमेश्वरेण मूससे कथिता विधयो युश्माभि भान्तैर्यदि छङ्गोरन्, फलत २३ इति पूर्वं परे वा ग्रकाश्यमाना युश्मतालनीया ये विधयो मूसोदारा

परमेश्वरेण युश्मान् प्रत्यादिश्यन्ते, तेषां कच्चन विधि यदि युश्माभि २४ लंज्ञेत, तत् कर्म यदि समाजागोचरतोऽज्ञानतः क्रियेत, तर्हि क्रत्स्य-समाजः परमेश्वरम् उद्दिश्य सुगम्युपहाराय होमार्थं गोवत्सं व्यवस्था-नुसारात् तेन समं भोज्यपेयनैवेद्ये पापप्रायच्चित्तार्थकक्षागच्च निवेदयि-

२५ ष्यति । इत्यम् इस्तायेल्वंशस्य सर्वसमाजार्थं याजकेन प्रायच्चित्ते छाते तान् क्रमिष्यते यस्मात् तत् पापम् अज्ञानकृतं तैच तदज्ञानकृतपापार्थं परमेश्वरम् उद्दिश्य वक्त्रिकौपहारः प्रायच्चित्तबलिक्ष्य परमेश्वरस्य

२६ समक्षम् आनेतौ । तत् इस्तायेल्वंशस्य सर्वसमाजीयान् प्रति युश्मन्मध्ये प्रवासिविदेशीयान् प्रति च तत् क्रमिष्यते यस्मात् सर्वे लोका अज्ञानात् पापं छातवन्तः ।

२७ यदि कच्चिदेको जनोऽज्ञानतः पापं कुर्यात् तर्हि स प्रायच्चित्तार्थं २८ एकहायनों क्षागवत्साम् आनेष्यति । याजकः परमेश्वरस्य साक्षात् तस्याज्ञानपापकारिणो हेतोरज्ञानकृतपापम् प्रायच्चित्तं करिष्यति, २९ प्रायच्चित्ते छाते तस्य पापं क्रमिष्यते । इस्तायेल्वंशजलोकानां लक्ष्ये प्रवासिनाज्ञानकृतपापस्येमेका व्यवस्था भविष्यति ।

३० खदेशीयो विदेशीयो वा यः कच्चिद् दुःसाहसेन पापं करोति स ३१ परमेश्वरं निन्दति तस्मात् स निजलोकेभ्य उच्छ्रेत्स्यते । यतः स परमे-

अरस्य वाक्यमवज्ञातवान् तस्याज्ञाच्च लक्षितवान् तस्मात् स नितान्तम्
उच्चेत्स्यते तस्य दोषस्तदुपरि भविष्यति ।

प्रान्तरे तिष्ठद्विरिच्चायेल्वंशै विश्वामित्रिन इन्द्रनानि संगृहन् एको १२
जनो विविदे । तमिन्द्रनसंग्राहिणं ये विविदुस्ते मूसोहारोण्योः सर्व- १३
समाजीयानाच्च समक्षं तमानिन्दुः । तं प्रति किं कर्त्तव्यम् इत्यस्याप्रकाश- १४
त्वात् ते तमवरुद्ध रक्षितवन्तः । परमेश्वर उक्तवान् स मानुषो हन्तव्य १५
एव सर्वसमाजीयाः शिविरस्य वहिस्तं प्राणाद्यतै हन्तव्यन्ति । ततः १६
समाजस्य लोका मूससं प्रति परमेश्वराज्ञानुसारात् तं शिविराद् वहि-
रानीय प्राणाणैराद्यन् तेन स प्राणान् तत्वात् ।

परमेश्वरो मूससं जगाद् त्वमिच्छायेल्वंशेभ्यः कथय तान् इति वाक्यं १७
वद ते पुरुषपरम्परासु खवसनकोणेषु यस्योन् कुर्वन्तु तत्र नीलसूत्राणि १८
बध्नन्तु च । यूयं यथा तान् यस्योन् विलोक्य परमेश्वरस्याज्ञाः सूत्रा १९
पालयथ युग्माकं यैर्मनोनेत्रै यूयं चच्चूर्यव्ये तेषाभिच्छातो यथा न भवत्य
मम सर्वाज्ञाः सूत्रा पालयित्वा ईश्वरमुद्दिश्य यथा पवित्रा भवत्य तदर्थं ४०
ते यस्यो भविष्यन्ति । युग्माकं प्रभुः परमेश्वरोऽहं युग्माकम् ईश्वरो ४१
भवितुं मिसर्देशाद् युग्मान् वहिरानर्थं, अहमेव युग्माकं प्रभुः परमेश्वरः ।

16

१६ षोडशोऽध्यायः ।

१ मूससं प्रति कोरहदायनावीरोपमप्रभृतीनां विषयत्वं ४ तान् प्रति मूससः कथा १२
तेषां प्रत्युत्तरं १६ तान् प्रति मूससः पुच्चः कथा २० मूसोहारोण्यो प्रति परमेश्वरस्य
कथा १३ विषयाणां दूष्याद् यातुं लोकानामाज्ञापनं २१ विषयाणां शृण्यवा प्रसन्नं
१५ भूपपात्राणां वेदिसाज्ञादधितुं निशुक्तात्वं ४१ लोकानां कलहः ४४ मूससं प्रति
परमेश्वरस्य कथनं ४५ तेषां दण्डः मूसोहाराणाभ्यां दण्डिनिवारणच्च ।

लेखे: प्रपौत्रः किङ्गातस्य मौल्यो यिष्वहस्य पुच्चः कोरहो रूपेनवंशीया १
इलोयावस्य पुच्चौ दायनोऽवीरामच्च पेततस्य पुच्च ओनच्चेच्चायेल्वंशस्य २
सभाथक्षाः समाजे विख्याता लक्ष्मनामानः पञ्चाशदधिकश्चतद्वयलोका
मूससो विरुद्धम् उदत्तिष्ठन् । ते मूसोहारोण्यो विरुद्धं मिलित्वा ३
ताभ्याम् अकथन् युवाम् आत्माभिमानीनौ, समाजीयाः सर्वे जनाः
पवित्राः परमेश्वरस्तत्त्वमध्यवर्ती, युवां कुतः परमेश्वरस्य समाजोपर्यात्मा-
नाकुन्नतौ कुरुथः ?

मूसास्त्वत् श्रुत्वा न्युज्ञः पपात कोरहं तस्य सर्वं गणन्न जगाद् ४

५ कस्तदीयः कस्त्र पवित्र इति परमेश्वरः श्वो ज्ञापयिष्यति तं स्वान्ति-
कम् आनेष्यति च, यं मनोनीतं करोति तमेव स्वसमीपम् आने-
श्यति । हे कोरह तव गणाच्च कर्मदं कुरुत श्वो धूपपात्राणि
० गृहीत्वा परमेश्वरस्य समुखे तन्मध्ये वक्त्रं दत्त तदुपरि सर्जरसं दत्त
तेन परमेश्वरो यं मनोनीतं करिष्यति स एव पवित्रो भविष्यति, हे
द लेविसन्ताना यूयम् आत्माभिमानिनः । पञ्चात् मूसाः कोरहादीन् बभाषे
६ हे लेविसन्ताना विनये मद्राक्षं पूर्णुत । इच्छायेत् ईश्वर इच्छायेल्-
समाजाद् युग्मान् पृथक् क्वात्मा परमेश्वरस्यावासं सेवितुं समाजसमुखे
तदीयामपि परिचर्यां कर्तुच्च युग्मान् स्वसमीपम् आनीतवान् एतत् किं
१० युग्माभिः क्तुदं बुध्यते ? त्वं त्वया समं तव लेवीयभातरच्च तेन स्वसमीपम्
११ आनीतास्तथापि यूयं किं याजकत्वपदमपि मृगयध्ये ? पश्य त्वं तव
सहायाच्च परमेश्वरस्यैव प्रतिकूलं सम्मिलिता यतो हारोणः को यद् यूर्य
तत्प्रतिकूलं वाग्युदं कुरुथ ?

१२ इलीयावस्य पुत्रौ दायनावीरामावाङ्कातुं मूससा लोके प्रेविते तावु-
१३ चतुरावां न यास्यावः । त्वमसान् प्रान्तरे मारयितुं दुग्धमधुप्रवाहिदे-
शाद् वह्विरानीतवान् इदं किं क्तुदं कर्म ? त्वं किम् अस्तदुपरि सर्वथा
१४ प्रभुत्वं चिकीर्षसि ? त्वम् असान् अदुग्धमधुप्रवाहिदेशम् आनीत-
वान् असुभ्यमशस्याद्वाक्षेच्चाणि दत्तवांच्च, किं त्वम् एतेषां लोकानां
१५ नेत्राण्युत्पाटयिष्यसि ? न यास्याव आवां । ततो मूसाः प्रकुप्य परमेश्वरं
गदितवान् त्वया तेषां नैवेद्यं न गृह्णतां मया तेभ्य एको गर्वभोषि न
गृह्णीतस्तेषामेकोषि न हिंसितः ।

१६ ततो मूसाः कोरहं जगाद् त्वं तव गणाच्च यूयं श्वो हारोणेन सह
१७ परमेश्वरस्य समद्वाम् उपतिष्ठध्यं, युग्माकम् एकैकजनेन धूपपात्रम्
आदाय तस्मिन् सर्जरसं दत्त्वा परमेश्वरस्य समुखे स्वं स्वं धूपपात्रं
साकल्येन सार्वशतद्वयधूपपात्राण्यपस्थाप्यन्तां, त्वया हारोणेन चापि
१८ धूपपात्रे उपस्थाप्येतां । ततस्तेषाम् एकैको जनो धूपपात्रं जगाह तत्र
वक्त्रं दत्त्वा सर्जरसं ददौ मूसोहारोणभ्यां समं समाजावासद्वारे
१९ तस्यौ, कोरहस्य समाजावासद्वारान्तिके तयोः प्रतिकूलं सर्वसमाजीयान्
मेलयामास तदा सर्वसमाजस्य साक्षात् पारमेश्वरं तेजः प्रचकाशे ।

२० अनन्तरं परमेश्वरो मूसोहारोणौ बभाषे युवाम् एतत्समाजमध्यात्
२१ पृथग् भवतं तिनाहं निमिषैकस्माद् एतान् विनाशयिष्यामि । तदा तौ

न्युजीभूय यतन्तौ कथितवन्तौ है ईश्वर है सर्वप्रसीरस्थात्मनाम् ईश्वर
एकेन पापे द्वाते लतकोपः किं सर्वसमाजं प्रति प्रज्ञलिख्यति ?

तदा परमेश्वरो मूससम् उक्तवान् त्वं समाजीयेभ्यः कथय यूद्यं कोर- १३
हृदाथनावीरामाणां दुष्यसमीपाद् यात । तस्मान् मूससा तत्पञ्चाह्ना- १४
मिभिरिखायेलवंशस्य प्राचीनेच्चात्याय दाथनावीरामयोः समीपे गते १५
स समाजीयेभ्यः कथितवान् विनयेऽहं यूद्यम् एतेषां दुष्टानां पापनिवहै १६
र्यथा न विनाश्यच्छे तदर्थं तेषां दुष्यसमीपाद् यात तेषां किमपि न
स्पृशत च । तेन तैः कोरहृदाथनावीरामाणां दुष्यचतुर्दिंग्म्भो गतं, किन्तु १७
दाथनो उवीरामस्त्योर्जायापुत्रशिश्वस्य खखदुष्यहारे तस्युः ।

अनन्तरं मूसा उक्तवान् एतानि सर्वकार्याणि कर्तुं परमेश्वरेण १८
प्रेषितेऽहं स्मैच्छ्या नेदमकार्यं तदित्यनेन ज्ञातुं प्रत्यय । यदेते मनु- १९
जाः सामान्यलोकवन् भियेरन् यदा सर्वेषां घटनावद् एतान् जनान्
प्रति घटेत तर्ह्यहं न परमेश्वरेण प्रेषितः । किन्तु परमेश्वरस्थाद्युत- २०
कर्मकरणाद् धरिच्ची यदि खास्यं व्यादाय तान् तेषां सर्वसंख्या ग्रसेत्
ते च यदि जीवन्तः परलोकं गच्छेयुख्लहि मानुषैरेतैः परमेश्वर एवा-
वज्ञात इति यूद्यं वेत्यथ ।

मूसस एतासु वाणीपु समाप्तासु तेषामधःस्यभूनि र्विदद्रे । धरिच्ची २१
खास्यं व्यादाय तान् तेषां परिजनान् कोरहस्य सर्वलोकान् तेषां २२
सकलैश्चर्यच्च जग्रसे । तेन ते तेषां सर्वपरिजनात्म जीवन्तः परलोकं गताः । २३
एष्वी च तान् पुनराच्छादयत्, इत्यं ते समाजमध्याद् विलुप्ताः । तेषां २४
निनादात् तेषां चतुर्दिंकस्था इखायेलवंशाः पलायन्त यस्मात् तेऽकाययन्
एथिवस्मानपि ग्रसिष्यतीति विभीमः । पश्चात् परमेश्वराद् वक्ति २५
निर्गत्य धूपदायकान् पञ्चाश्चादधिकमृतदयलोकान् ददाह ।

परमेश्वरो मूससमुक्तवान् त्वं वक्तित्वानि धूपपात्राणि ग्रहीतुं २६
तेषां वक्तिं तच्चैव विकरीतुच्च हारीणस्य सुतम् इलियासरं याजक- २७
मादिश, यस्मात् तानि पविच्ची भूतानि । ये पापिनः सखप्राणप्रतिकूलं २८
पापं द्वत्वन्तस्तेषां धूपपात्रै वैद्याच्छादनाय विस्तृतानि पित्तलपत्राणि
निर्मीयन्तां, तानि परमेश्वरम् उद्दिश्य तैर्निवेदित्वानि तस्मात् पविच्ची
भूतानि, तानीखायेलवंशाय चिक्ररूपाणि भविष्यन्ति । ततः परं २९
येषु पित्तलमयेषु धूपपात्रैषु तैर्दण्डैर्जनैर्धूप उद्दहच्यत तानि मूससं
प्रति परमेश्वरीयाज्ञानुसाराद् इलियासरेण याजकेन गृहोतानीसा-

- ४० वेल्वंशस्य स्मरणार्थम् अर्थाद् इत्तरेणवंशादन्यवंशीयः क्रोपि यथा परमेश्वरस्यान्तिकं धूपम् उत्तरेण समीपगामी कोरहतद्वयेन समानच्च न भवेत् तदर्थं वेदा आच्छादनाय पञ्चरूपीवृत्तानि ।
- ४१ यथापि परेऽहनि इत्तरेणवंशस्य सर्वं समाजीया मूसोहारोण्योः प्रतिकूलं वाग्युद्धं छत्वा वभाषिरे युवामेव परमेश्वरस्य लोकान् विना-
- ४२ शितवन्तौ । मूसोहारोण्योः प्रतिकूलं मिलितेन समाजेन समाजावासे विलोकिते स मेघेनाच्छादितः पारमेश्वरं तेजस्वं प्रचकाशे । तदा
- ४३ मूसोहारोण्यै समाजावासस्य दारसमुखं जग्मतुः ।
- ४४ परमेश्वरो मूससमुक्तवान् युवामेतत्समाजस्य मध्याद् यातं ततोऽहं
- ४५ निमिषैकस्मात् तान् विनाशयिष्यामि । तदा तौ न्युजीभूय पेततुः ।
- ४६ मूसा हारोणं जगाद् त्वं धूपयात्रं गृह्णाण वेदा वक्तिमानीय तत्र देहि तत्र सर्जरसं दत्त्वा तूर्णं समाजस्य समीपं गत्वा तेषां प्रायच्चित्तं
- ४७ कुरु यतः परमेश्वरात् क्रोधस्य निर्गतत्वात् महामारी प्रवृत्ता । हारोणो मूससाज्ञानुसारात् धूपयात्रं गृहीत्वा समाजमध्यं धावितवान् तदा लोकानां मध्ये महामारी प्रवृत्ता तस्मात् स सर्जरसं दत्त्वा लोकानां छते
- ४८ प्रायच्चित्तं चक्षारे, मृतजीवितलोकानां मध्ये तस्मै च, तेन तत्कृष्णात्
- ४९ महामारी निवृत्ते । कोरहेण साकं येऽन्वियन्त तदन्ये सप्तशतार्धिकानि
- ५० चतुर्दशसहस्राणि लोका तया महामार्या ममुः । महामार्यां निष्ट-
त्तायां हारोणः समाजावासद्वारस्य समीपं मूससोऽन्तिके प्रव्याजगाम ।

17

१७ सप्तदशोऽध्यायः ।

१ अध्यक्षाणां यष्टिकथनं ६ हारोणस्य यष्टे पुण्यितत्वं १० पापिनां विरहं चिक्षार्थं तस्मा यष्टे रचयं ।

- १ अनन्तरं परमेश्वरो मूससं जगाद् त्वम् इत्तरेणवंशान् उक्ता तेषां
- २ पिटवंशाध्यक्षेभ्य एकैकवंशस्य छत एकैकविष्णित्यं द्वादश यष्टी-
- ३ गृह्णाण यस्य या यष्टिस्तस्यां तस्य नाम लिख । किन्तु लेवेयर्थां हारोणस्य
- ४ नाम लिख एकैकपिटवंशाध्यक्षस्य छते एकैका यष्टि भविष्यति । यत्राहं त्वां साज्ञात् करोमि तत्र साज्ञ्यमञ्जूषायाः समुखे समाजावासमध्ये
- ५ सर्वा निधास्यसि । यो जनो मम मनोनीतस्तस्य यष्टिः पुण्यिता भविष्यति इत्तरेणवंशो युग्मत्प्रतिकूलं यद् वाग्युद्धं करोति तदहं स्वसमी-
पान्निवर्त्तयिष्यामि ।

इस्वायेल्वंशाय तत्सर्वस्मिन् मूससा कथिते तेषाम् अधक्षात्तस्मै ६
द्वादशयष्ठो दईः पलत एकैकः पिण्डवंशाध्यक्ष एकैकां यथिं ददौ,
हारोणस्य यस्तिस्तेषां यष्टीनां भधीयासीत् । मूसाः परमेश्वरस्य समुखे ७
साक्षावासे ता यष्टी निर्दधौ । परेऽहनि मूसाः साक्षावासं गता ददर्श ८
लेविवंशसम्बन्धीया हारोणस्य यस्तिरक्षुरिता सती मुकुलिता पुष्पिता च
भूता वादामकलम् अफलत् । तदा मूसा इस्वायेल्वंशानां समक्षं परमे- ९
श्वरसम्खात् ता यष्टी वैहिरानयत् ता दद्वा ते सां स्तां यथिं जग्गः ।

परमेश्वरो मूससं जगाद्, एतेषामाज्ञालक्ष्मिनां वाग्युद्धं यथा मत्तो १०
द्वारी भवति तेषाच्च मृत्यु न जायते तदर्थं तेषां प्रतिकूलं चिङ्गं स्यात्-
त्वं साक्षमञ्जूधायाः समुखं पुन र्हारोणस्य यथिं प्रत्यानय । ततो मूसा- ११
स्तात् चकार स परमेश्वराज्ञयैव चकार । इस्वायेल्वंशा मूससं बभाषिरे १२
पश्य वयं चियामहे वयं चिनश्यामः सर्वे चिनश्यामः । यतो यः कंचित् १३
परमेश्वरस्यावासान्तिकं याति स चियते तर्हि किं वयं निःशेषपर्यन्तं
चिनश्यामः ?

18

१८ ऋषाद्गोप्यायः ।

१ याजकानां लेवीयानाच्च कर्मा द याजकानामंशकथनं २० लेवीयानामंशकथनं २५
लेवीयानामुत्तेलनीयनेवेद्य याजकानामंशकथनच्च ।

परमेश्वरो हारोणम् उक्तवान् त्वं त्वया साकं त्वत्सुतात्तव पिण्डवंशच्च १
यूर्यं पवित्रस्यानस्यायराधं भोक्त्यच्चे त्वं त्वया समं त्वत्सुताच्च याजका-
त्वपदस्यापराधमपि भोक्त्यच्चे । त्वं लेविवंशीयान् तव भातृन् अर्थात् २
तव पिण्डवंशीयान् त्वया साकम् आनेष्वसि, ते त्वया संयुक्ताः सन्तस्त्वां
परिचरिष्यन्ति किन्तु त्वं त्वया साकं तव पुक्ताच्च साक्षावाससमुखे
स्थास्यत । ते तव रक्षणीयम् चावासस्य सर्वरक्षणीयच्च रक्षिष्यन्ति किन्तु ३
तेषां युग्माकच्च यथा मृति न भवेत् तदर्थं ते पवित्रस्यानीयप्राचाराणां वेदाच्च
समीपं न यास्यन्ति । ते त्वया संयुक्ताः सन्तः समाजावासस्य रक्षणीयं ४
चावासस्य सर्वसेवानुसाराद् रक्षिष्यन्ति कोप्यन्वशेषोयो युग्माकं समीपं
न यास्यति । इस्वायेल्वंशाय यथा पुनः क्रोधो न जायते तदर्थं पवित्र- ५
स्यानस्य रक्षणीयं वेदाच्च रक्षणीयं युग्माभी रक्षिष्यते । पश्य, इस्वा- ६
येल्वंशमध्याद् युग्माकं भातरो लेविवंशीया मया गृहीताः परमेश्वराय
दत्तात्ते समाजावासीयां परिचर्यां कर्तुं युग्मभ्यं समर्पिताः । तस्मात् त्वं ७

त्वया साकं तव पुत्राश्च यूर्यं वेद्याः समीपे विच्छेदवस्थस्याभ्यन्तरे च
याजकत्वं करिष्यथ सेविष्यन्ते च, युग्मभ्यमहं दानरूपं याजकत्वपदं
दत्तवान् किन्तु योऽन्यवंशीयो लोकः समीपं यास्यति स घानिष्यते ।

८ परमेश्वरो ह्वारोणं गदितवान् पश्य, इच्छायेल्वंशस्य सर्वपावित-
द्रयाल् लभ्यानां ममोत्तोलनीयनैवेद्यानां रक्षणमहं तुभ्यं दत्तवान्, तवा-
भिषेककारणात् तुभ्यं तव सन्तानेभ्यस्य निव्यविधिना तानि दत्तवान् ।

९ वक्त्रिक्वातसातिपवित्रवस्तुनो मध्य एतानि तव भविष्यन्ति, नैवेद्यरूपेण
वा प्रायस्तित्तरूपेण वा दोषार्थकबलिरूपेण यावत् उपहारास्त्वैर्मास्
१० उद्दिश्य निवेद्यन्ते, ते सर्वे तुभ्यं तव पुत्रेभ्यस्य पवित्रा भविष्यन्ति । त्वं

तान् पूतस्याने भक्षिष्यसि सर्वे पुरुषास्तान् भक्षिष्यन्ति ते तुभ्यं पूताः ।

११ इच्छायेल्वंशस्यान्दोलनीयनैवेद्यरूपात् सर्वदानाद् उत्तोलनीयनैवेद्यानि
तुभ्यं त्वया साकं तव सुतेभ्यः सुताभ्यस्य निव्यविधिना दत्तवान् अहं,
तानि तव भविष्यन्ति तव गेहस्य सर्वे शुचयो लोकास्तानि भक्षिष्यन्ति ।

१२ ते परमेश्वराय यद्यद् उत्तमं तैलम् उत्तमद्राक्षारसं गोधूमं प्रथमजं
१३ फलम् उत्तस्त्वयन्ति तान्यहं तुभ्यं दत्तवान् । तैर्दानि स्वदेशीयानि प्रथ-

मयक्कफलानि परमेश्वराय निवेद्यन्ते तानि तव भविष्यन्ति, तव गेहस्य
१४ रुर्वे शुचयो लोकास्तानि भक्षिष्यन्ति । इच्छायेल्वंशेन निवेदितं सर्वं

१५ वस्तु तव भविष्यति । मानुषाणां पशुनां वा मध्यात् परमेश्वरार्थं तैरा-
नीताः प्रथमजाताः सर्वप्राणिनस्त्वैव भविष्यन्ति, किन्तु मानुषस्य प्रथमजं

त्वमवश्यं मोचयिष्यसि तथाशुचेः पश्योः प्रथमजमपि मोचयिष्यसि ।
१६ एकमासवयस्तामारभ्य मोचनीयाः सर्वे त्वन्निरुपितमूल्येन विंशतिरोस्त-

१७ परिमितपूतस्यानशेकलनुसारात् पञ्चशेकलरूपेण मोचयिष्यन्ते । किन्तु
गोमेषक्वागानां प्रथमजास्त्वया न मोचयिष्यन्ते त एव पवित्रात्मं तेषां

रुदिरं वेद्युपरि प्रोक्तिष्यसि परमेश्वरम् उद्दिश्य वक्त्रिक्वातसुगम्युपहा-
१८ राय तेषां मेरो दाहयिष्यसि । आन्दोलनीयं वक्त्रो दक्षिणस्त्वयस्य यथा

१९ तव तथा तेषां पश्यमपि तवैव भविष्यति । इच्छायेल्वंशः पूतवस्तुनां
मध्याद् यान्युत्तोलनीयानि नैवेद्यानि परमेश्वराय निवेदयति तान्यहं

तुभ्यं तव पुत्रेभ्यः कन्याभ्यस्य निव्यविधिना दत्तवान् परमेश्वरस्य साक्षात्
त्वया त्वदंशेन च साकं स्थिरीकृत रथ निवमच्चिरस्यावी भविष्यति ।

२० परमेश्वरो ह्वारोणं जगाद तेषां भूमौ तव कोष्ठधिकारो न स्यास्यति
तेषां मध्ये तव कोष्ठंश्चो न स्यास्यति, इच्छायेल्वंशस्यमध्येऽहमेव तवांशेऽधि-

कारत्वं । पश्याहं लेविवंशीयेभः स्त्रीयाधिकाररूपेणेस्त्रायेत्वावंशस्य सर्वं २१
दशमांशं दत्तवान् तैर्यं सेवाकर्मं क्रियते, तस्य समाजावासीयस्य
सेवाकर्मणो वेतनं तदेव भविष्यति । इस्त्रायेल्वंशा यथा पापं भुक्ता २२
न मियेरन् तदर्थम् अद्यारभ्य ते समाजावासस्य सविधा न भवेयुः ।
लेवीयलोकाः समाजावासं परिचरिष्यन्ति, ते निजापराधं भोक्तन्ते, २३
इस्त्रायेल्वंशमध्ये ते कमप्यधिकारं न प्राप्यन्ति एष युग्माकं पुरुष-
परम्परासु निवृत्यिधि भविष्यति । किन्तु इस्त्रायेल्वंशाः परमेश्वरम् २४
उद्दिश्य यं दशमांशं उत्तोलनीयनैवेद्यरूपेणोत्तर्वच्यन्ति, तमहं लेवीये-
भ्योऽधिकर्तुं दत्तवान्, अतोहं तेभ्यः कथितवान्, इस्त्रायेल्वंशमध्ये ते
कमप्यधिकारं न प्राप्यन्ति ।

परमेश्वरी मूससं जगाद्, लं लेवीयेभः कथय तान् इति वाक्यं वद, २५
अहं युग्मदधिकारार्थं यं दशमांशं युग्मभ्यमदां तं यदा यूयम् इस्त्रायेल् २६
वंशेभ्यो यहीव्यथ, तदा तस्य दशमांशस्य दशमांशम् उत्तोलनीय-
नैवेद्यरूपेण परमेश्वराय निवेदयिषाय । युग्माकं तदुत्तोलनीयं नैवेद्यं २७
युग्मान् प्रति मर्दनस्त्रानीयशस्यवद् द्राक्षायन्त्रीयधनवच्च गणिष्यते । इत्यं २८
यूयं इस्त्रायेल्वंशाद् यं दशमांशं यहीव्यथ तस्मात् यूयमपि परमेश्वरा-
योत्तोलनीयं नैवेद्यं निवेदयिष्यथ तस्माच्च परमेश्वरीयम् उत्तोलनीय-
नैवेद्यं हारोणाय वाजकाय दास्यथ । सुश्वर्णं यद्यद् दीयते, तस्माद् यूयं २९
परमेश्वरीयम् उत्तोलनीयनैवेद्यम् अर्थत उत्तमात् सर्ववस्तुनस्तत्पवित्रांशं
निवेदयिष्यथ । तस्मात् त्वं तेभ्यः कथयिष्यसि यूयं यदोत्तमवस्तुभ्य उत्तो- ३०
लनीयं नैवेद्यं निवेदयिष्यथ तदा तल् लेवीयानां मर्दनस्त्रानीयधन-
वद् द्राक्षायन्त्रीयधनवच्च गणिष्यते । यूयं युग्माकं परिजनात्म तत् सर्वत्र ३१
भक्तिव्यथ, यस्मात् तद् युग्माकं समाजावासीयायाः परिचर्याया वेतनं
भवति । तस्माद् उत्तमवस्तुनो नैवेद्य उत्तर्वच्च तत्कारणाद् यूयं किमपि ३२
पापफलं न भोक्तव्यं, इस्त्रायेल्वंशस्य पवित्रीष्टतवस्तुनि युग्माभिर्नायवित्ती
करिष्यन्ते युग्माकं स्मृतिच्च न भविष्यति ।

19

१८ ऊनविंशोऽध्यायः ।

१ रोहितगोर्भकाना पवित्रजलकरणं ११ तद्ववहारमधिव्यवस्था च ।

परमेश्वरो मूससं हारेण्ट्रवच्च बभावे परमेश्वर इति व्यवस्थाया विधिम् १
आदिश्वत् त्वम् इस्त्रायेल्वंशान् ब्रूहि ते निर्दोषां निष्कलङ्घां अनुछयुगां १

४ रोहितवर्णास्च गां तवान्तिकम् आनयन्तु । यूर्यं तां गाम् इलियासर-
याजकाय दास्यथ स तां शिविराद् वहिरानीय सप्तम्युखे व्येदयि-
त्यति । इलियासरयाजकः स्खाङ्गल्या तस्याः किञ्चिद् रुधिरं गृहीत्वा
५ समाजावासस्य सम्मुखे तत् सप्तदत्त्वः प्रक्षेप्यति । तस्य दृश्यौ सा गौ-
र्दा हिष्टते उर्ध्यात् तस्या गोमयेन साकं चर्ममांसरुधिराणि दाहिष्ट्यन्ते ।
६ याजक एरसुकाष्ठं एसोबद्धं सिन्दूरवर्णं रोम चादाय गोदाहामिमध्ये
७ निक्षेप्यति । ततो याजकः स्खवसनं धौत्वा फायं जलेन स्खापयिष्यति ततः
८ शिविरं प्रवेक्ष्यति तथापि याजकः सन्थां यावद् अशुचि भविष्यति । यो
नरस्तां दाहिष्ट्यति सोपि स्खवसनं तायेन क्षालयिष्यति कायं जलेन
९ स्खापयिष्यति च तथापि सन्थां यावद् अशुचि भविष्यति । कञ्चन शुचि-
खद् गोभस्स संग्रह्य शिविरवहिष्ट्यशुचिस्याने निधास्यति, शुचिष्टत्तो-
याथै तद् इस्थायेलवंशीयसमाजाय स्थापिष्टते तत् पापपरिकृद्
१० भवति । तद्गोभस्संयाहको नरः स्खवसनं क्षालयिष्यति तथापि
सन्थां यावद् अशुचि भविष्यति । इस्थायेलवंशं प्रति तन्मध्ये प्रवासि-
विदेशिनः प्रति चैष निवृतिभिः भविष्यति ।

११ यः कञ्चिन् मनुष्यस्य कुण्डपं स्यूर्षति स सप्त दिनान्यशुचि भविष्यति ।
१२ स छत्रीयदिने तज्जलेन स्वं परिकृदिष्टति सप्तमेऽक्षिं स शुचि भविष्यति
किन्तु यदि छत्रीयेऽक्षिं स्वं न परिकृदिष्टति तर्हि स सप्तमेऽक्षिं शुचि नै
१३ भविष्यति । यः कञ्चन मानुष्यस्य कुण्डपं स्यूर्षा स्वं न परिकृदोति स पर-
मेश्टस्यावासम् अशुचिं करोति स इस्थायेलवंशाद् उच्छ्रेत्स्यते, यस्तात्
तदुपरि परिकृदादि तोयं न क्षितं तस्मात् सोऽशुचि भविष्यति तद-
१४ शुचिलं तस्मिन् चिरं स्थास्यति । दूष्यमध्ये मानुषे मृते तदीयेयं
ब्यवस्था, तदूर्ध्यं प्रविशन्तो दूष्यमध्यवर्त्तनस्वं सर्वे लोकाः सप्त
१५ दिनान्यशुचयो भविष्यन्ति । आच्चादनवन्धनयो राहित्यान्मुक्तां सर्व-
१६ द्रव्यमप्यशुचि भविष्यति । यः कञ्चन क्षेत्रे खड्डेन हृतस्य वा मृतस्य नरस्य
कुण्डपं वा नरास्य वा कुण्डपाधारं स्यूर्षति स सप्त दिनान्यशुचि
१७ भविष्यति । अशुचेर्जनस्य क्षेत्रे तस्य दग्धबलेः किञ्चिद् भस्त गृहीत्वा
१८ पात्रे निधाय तदुपरि प्रस्त्रवणतोयं दातव्यं । ततः शुचिरेको नर एसो-
वद्धं गृहीत्वा तोये मज्जयित्वा तदूर्ध्योपरि तत्रस्यसर्वपात्रोपरि सर्व-
लोकोपरि चास्यि वा हतं वा मृतं वा इस्तानं स्यूर्षतो जनस्योपरि च तत्
१९ प्रक्षेप्यति । इत्यं छत्रीयदिने सप्तमदिने चाशुचेरूपरि शुचि लोकेन तस्मिन्

प्रक्षिप्ते सति स सप्तमेऽक्षिं सं परिष्करिष्यति स्ववसनं चालयिष्यति तोये
खास्यति च तेन सन्ध्यायां शुचि भविष्यति । किन्तु यो न रोऽशुचि भूत्वा २०
खं न परिष्कर्त्ताति स समाजमध्याद् उच्छ्रेत्यते यतः स परमेश्वरस्य पूर्तं
स्थानम् अशुचि छतवान् यदुपरि शुचिष्टत् तोयं न क्षिप्तं स एवाशुचिः ।
तान् प्रति निविधिरिदं भविष्यति यः शुचिष्टत् तोयं प्रक्षिप्ति स २१
स्ववसनं चालयिष्यति, यत्तु शुचिष्टत् तोयं स्पृशति सोपि सन्ध्यां यावद्
अशुचि भविष्यति । अशुचिजनेन यत् सृश्यते तदशुचि भविष्यति, यः २२
प्राणी तत् स्पृशति सोपि सन्ध्यां यावद् अशुचि भविष्यति ।

20

२० विंशोऽध्यायः ।

१ मरियमो मृत्युः २ इद्याद्येत्यवंशस्य वाग्यद्वं ७ मूसोद्गेनाहननात् शैलात् तोथोऽक्षमः
मूसोहारोणैः प्रति परमेश्वरस्यामनुष्टिः १४ इदेऽमृदेशेन यातुं मूससः प्रार्थना २२
हारपर्वते हारोणस्य पुन्नाय सपददानं मृतिष्य ।

अनन्तरं प्रथमे नासीस्त्रायेत्यवंशीये सर्वसमाजे सीन्प्रान्तरं गत- १
वति लोकाः कारेण्ये व्यवसन् तत्रैव मरियमि मृतायां तत्प्रभान् वभूव ।

तत्र समाजार्थं तोयं नासीत् तस्माल् लोका मूसोहारोणयोः प्रतिकूलं २
मिलिताः । मूससा साकं वाग्यद्वं कुर्वन्तस्ते कथयामासुः, हा, परमेश्वरस्य ३
समुख असद्ग्राहणां भरणसमये यद्यस्माकं मृतिरभविष्यत् । यूद्यं अस्मा- ४
कम् अस्तपशूनाच्च मरणार्थं कुतः परमेश्वरस्य समाजम् एतत्प्रान्तरम् ५
आनोत्तवन्तोः एतत् कुख्यानम् अनितुम् अस्मान् मिसरः कुतो वहिरान- ६
यतं? इदं वीजवपनस्योऽुभरन्नाक्षादिमानाच्च न स्थानम् अत्र पानाहै ७
तोयमपि नाहिः । ततो मूसोहारोणौ समाजस्य समुखात् समाजावास- ८
द्वारं गत्वा न्युञ्जी पतितौ तेन तयोः समीपे परमेश्वरस्य तेजः प्राकाशत् । ९

अनन्तरं परमेश्वरो मूससं कथितवान्, त्वं तव भावाहारोणस्य यद्यिः १०
गृहीत्वा समाजच्च मेलवित्वा तदृष्टिगोचर एतं शैलं भाषेयां, तस्मात् ११
स स्त्रीयतोयानि प्रस्त्रावयिष्यति । इत्यं त्वया शैलाञ्जले निःसारिते समा-
जीयास्त्रैत्यवच्च तत् पाययिष्यन्ते । ततो लब्धाक्षानुसारतो मूससा परमे- १२
श्वरस्य समुखाद् यथां गृहीतायां मूसोहारोणौ शैलान्तिके समाजं मेल- १३
यामासतुः । अनन्तरं मूसास्तान् जगाद्, है कलहकारिणो निशामयत
यूद्यं, एतच्छैलमध्याद् युद्यदर्थं सखिलमावाभ्यं किं निःसारयितव्यं?

११ अनन्तरम् उत्तोलितकरेण मूससा शैले द्विष्टलो यथा हते बज्जलतोयानि
प्राप्तवन्, ततः समाजस्तत्पश्चवस्य प्रपुः ।

१२ परमेश्वरो मूससं हारोणच्च बभाषे युवां इखायेल्बंशस्य समक्षं मां
समानितुं मम वाचं न प्रत्यैतं, तस्माद् अहं एतस्मै समाजाय यं देशं

१३ दास्यामि तं देशं स न युवाभ्यां प्रवेशयिष्यते । तानि मिरीवाया (विवाद-
स्थानस्य) तेऽयानि यत इखायेल्बंशाः परमेश्वरेण समं व्यवदन्त स च तेषां
मध्ये समानं लब्धवान् ।

१४ अनन्तरं मूसाः कादेशाद् इदोमीयराजस्य समीपं द्रूतैः कथामिंमां
प्रेषयामास तव भाट्लोका इखायेल्बंशा इमां वाचं कथयन्ति ये क्लेशा

१५ अस्मान् प्रत्यधटन्त तान् त्वं वेत्सि । अस्माकं पिण्डघु मिसर्देशं गतेषु वयं
बज्जदिनानि मिसर्देशे न्यवसाम, ततो मिसीयलोका अस्मान् अस्मत्-

१६ पितृंच्च प्रति कुत्सितं व्यवाहरन् । तस्मात् परमेश्वरसन्निधौ प्रार्थित-
वाताम् अस्माकं पश्वं स श्रुत्वा खद्रूतं प्रेष्यास्मान् मिसरो वहिरानयत्,

१७ इदानीं पश्य वयं तव देशीयसीमाख्यकादेशनगरे तिष्ठामः । अथुता
त्वं स्वदेशमध्येनास्मान् यातुम् अनुजानीहीति वयं विनयामहे, वयं

तव इस्यक्षेत्रेण द्राक्षाक्षेत्रेण वा न यास्यामः प्रहितोऽयच्च न पास्यामः
केवलं राजमार्गेण यास्यामः, यावत् तव सीमां नेत्ररानस्तावद्

१८ दक्षिणं वामं वा न परावर्त्तिव्यामहे । तत इदोमीयो राजा तानवदत्,
युद्धाभि नैम देशेन न गन्तव्यं, गमने छते युद्धाकं विरुद्धम् अह-

१९ मसिनोदाय यास्यामि । तत इखायेल्बंशाः प्रत्यवदन् वयं केवलं
राजमार्गेण यास्यामः, अस्माभिरस्तपुभिर्वा यदि युद्धाकं पानीयं पीयते

तर्हि तन्मूल्यं वयं दास्यामः केवलं पाश्वद् वयं यास्यामः किमप्यन्तत्
२० न करियामः । तदा स प्रवृत्ते युद्धाभि न गन्तव्यं, तत इदोमीयो राजा

२१ बज्जलोकानादाय महाबलेन तेषां प्रतिकूलं वहिरागतवान् । इत्यम्
इदोमीयराजेन खसीमा यातुं वारिता इखायेल्बंशास्तस्य समीपात्
परावदतिरे ।

२२ अनन्तरम् इखायेल्बंशीयो निखिलसमाजः कादेशात् प्रस्ताय होरा-
२३ द्रिम् उपतस्ये । तदानीम् इदोमदेशस्य सीमान्तिकस्य होरपर्वते

२४ परमेश्वरो मूससं हारोणच्च जगाद्, हारोणः खण्डिलोकैः समं संग्रा-
हिष्यते यं देशम् अहम् इखायेल्बंशाय दास्यामि तं देशं स न प्रवेक्ष्यति,

२५ यस्मात् युवां मिरीवास्तुनो निकटे मदाञ्जां लज्जितवन्तौ । त्वं हारोणं

तदपत्वम् इलियासरच्च गृहीत्वा हौरात्रिशङ्गम् आरोहय । हौरीणं २५
खीयवसनानि सन्त्याज्य तत्सुतम् इलियासरं तानि परिधापय, पञ्चाद्
हौरीणस्तत्र स्थाने मृत्वा खपिट्टलेकैः समं संग्राहिष्यते । ततो मूसाः २७
परमेश्वराज्ञनुसारात् सर्वे कर्म कृतवान् ते सर्वससाजीयानां समक्षं
हौरात्रिम् आरुरुङ्गः । मूसा हौरीणं खीयवसनानि सन्त्याज्य तत्सुतम् २८
इलियासरं तानि परिधापयामास ततो हौरेणस्तत्र गिरे: इष्टङ्गे नमार,
ततो मूसा इलियासरच्च पर्वताद् अवरोहतां । हौरीणो मृत इति २९
ज्ञात्वा सर्वे समाजीया अर्धाद् इस्त्रायेलवंशाः सर्वे हौरीणस्य द्वाते चिंशद्-
दिनानि यावत् शुशुचुः ।

21

२१ एकविंशोऽध्यायः ।

१ हर्माशां किनानीयानां सारणं ४ लोकानां बाघृदकारणाद् ज्वालकसर्पप्रेरणं ७
पितॄलीयसर्पे प्रति दृष्टिकरणात् तेषां खास्यं १० इस्त्रायेलकानां धात्रा ११ सीहान-
राजस्य पराजितलं १३ औगराजस्य पराजितलम् ।

इस्त्रायेलवंशा अथारीममार्गेणागच्छन्ति इति श्रुत्वा दक्षिणप्रदेशवासी १
किनानीयो इदादस्य राजा तेषां प्रतिकूलं युद्धोध तेषां कृतिपयान्
लोकान् दृत्वा बन्धीचकार च । तत इस्त्रायेलवंशाः परमेश्वरम् उद्दिश्य २
प्रतिश्रुत्य कथयामासुः, यदि त्वम् एतान् अस्माकं करेषु समर्पयसि तर्हि
वयं तेषां नगराणि समूलं उच्छेत्यामः । ततः परमेश्वर इस्त्रायेलवंशी- ३
यानां प्रार्थनायां मनो निधाय तान् किनानीयान् तेषां करेषु समर्प-
यामास, तत इस्त्रायेलवंशस्तान् तेषां पुराणि च समूलम् उदक्षिनत्
तस्य स्थानस्य नाम च हर्मां (समूलोच्चिन्नामिति) चकार ।

अपरं तेषु हौरगिरे: इदीमदेशं परिवेशितुं सुफार्णवगाभिपथेन ४
प्रस्थितेषु पथश्चमात् लोकानां प्राणा व्यरज्यन्त । ततो लोका ईश्वरस्य ५
मूर्ससच्च प्रतिकूलं वक्तुमारेभिरे वूयम् अस्मान् प्रान्तरे मारयितुं
मिसर्देशात् कुतो वहिदानयत? पश्यतास्माकम् पूपः पानीयस्य न ६
विद्येते इदं खब्बन्नम् अस्माकं प्राणेभ्यो न रोचते । तदानीं परमेश्वरो ७
जनानां मध्यं ज्वालयितृन् भुजगान् ग्रेषयामास तै लोकेषु दर्शेषु
इस्त्रायेलवंशस्य बहवो लोका अभियन्त ।

अतो लोका मूसमोऽक्तिकम् आगत्य बभाषिरे वयं परमेश्वरस्य तव ८
च प्रातिकूल्यगदनेन कलुषम् अकार्यं, परमेश्वरोऽस्माकं निकटाद्

भुजगान् एतान् नयतु तस्मिन् त्वमिदं प्रार्थयस्त्, ततः स लोकानां कृते
प्रार्थयाच्चक्रो । तदा परमेश्वरो मूससं गदितवान्, त्वम् एकं ज्यालयिता-
रम् अहिं निर्माय केतोरूपरि स्थापय, तस्मात् सर्पदेष्टो यः कस्त्रित्
तं प्रति निरीक्षिष्यते, स जीविष्यति । तदा मूसाः पितॄलस्य एदाकुं
निर्माय केतोरूपे स्थापयतवान्, ततः सर्पदेष्टो यः कस्त्रित् तं पितॄलीय
विषधरं प्रति निरैक्षत सोऽजीवत् ।

१० इस्वायेल्वंशा याचां कृत्वा ओवोते शिविरं स्थापयामासुः । ओवोतात्
११ याचां कृत्वा रथ्युदयदिशि मोयावस्य समुखस्ये प्रान्तरे इयो-चबारीमि
१२ शिविरं स्थापयामासुः । तस्माद् याचां कृत्वा ते सेरदोपव्यकायां शिविरं
१३ स्थापयाच्चक्रुः । तस्मात् याचां कृत्वा इमोरीयाणां सीमानिर्गतप्रान्तर-
स्थिते चर्णोनपारे शिविरं स्थापयामासुः, यस्माद् चर्णोननदो मोया-
१४ चोयानां इमोरीयाणाच्च मध्यवर्तीं मोयावदेशस्य सीमासोत् । तेन
परमेश्वरस्य युद्धपुस्तक इदं लिखितमात्मे वद्या ।

चक्रवातेन वाहैवम् चर्णोनस्त्रोतस्तटानि च ।

आराख्यनगरीगन्त्वी मोयावस्य सीमास्थिता ।

निम्ना भूः स्त्रोतसा तिक्ता तेनैतानि जितानि हि ॥

१५ तस्मात् ते वेराख्यां कूपस्थानं ममागताः । त्वम् अत्र लोकान संग्रहा-
णाहं तेभ्यस्तोर्यं दास्यामीति वाचं परमेश्वरो यत्र मूससम् चक्रोचत्
१७ तदिदं वेराख्यां स्थानं । तदानीम् इस्वायेल्वंशा इदं गांतं जगुः,
त्वं समत्तिष्ठ हे कूप यूर्यं तमधिगायत ।

१८ अथक्षेः स प्रहिः खातः कुखीनैः स्वोत्तरविभिः ।

व्यवस्थापिन आदेशात् सरव पर्युखन्वत ।

१९ ते प्रान्तरात् मत्तानां मत्तानतो नहलीयेलं नहलीयेलाद् वामेतं,
२० वामोतात् मोयावदेशान्तःपातिन्या निम्नभूम्या यिशामोनस्याभिमुखपि-
स्मागिरे: पृष्ठं जगुः ।

२१ इस्वायेल्वंशा इमोरीयाणां भूपतेः सीहोनस्य समीपं दृतं प्रहित्व
२२ च इदं जगदुः, त्वं स्त्रेशेनासान् यातुम् अनुजानीहि वयं शस्यन्तेत्रं
ब्राक्षाक्षेत्रं वा न प्रवेत्यामः प्रहे: पानोर्यं न पास्यामः यावत् तव

२३ सीमां नातिक्रान्त्यामस्तावत् राजमार्गेण यास्यामः । किन्तु सीहोनः
खसीमया इस्वायेल्वंशं यातुं नानुज्ञाय खसैन्यं गृहीतेस्वायेल्वंशेन साकं
चोडुं प्रान्तरं निरगमत्, यहसम् उपस्थायेत्वायेल्वंशेन समं युयोध च ।

तत् इखायेल्वंशीयाः खङ्गधारैस्तान् ताडयित्वा र्णोनमारभ्य यव्वोकं यावद् २४
 अर्थाद् अमोनवंशीयानां स्थानं यावत् तस्य देशम् अधिचक्रः, यस्माद्
 अमोनवंशीयानां स्त्रीमा गाढासोत् । इत्यम् इखायेल्वंशस्तानि २५
 सर्वाणि पुराणि करतलीकृत्य इमोरीयाणां सर्वेषु पुरेषु हिष्वेनि
 तन्निकटस्य सर्वेषु पुरेषु च न्युवास । तद् हिष्वेन् इमोरीयाणां राज्ञः २६
 सीहोनेस्य नगरमासीत्, स सीहोनो मोयावीयस्य पूर्वराजस्य प्रति-
 शूलं युद्धा अर्णोनं यावत् तस्य सर्वदेशं तस्य कराभ्याम् आहृतवान् ।
 तस्मात् कवयः कथयन्ति, यथा । २७

आयात इव्वेनं यूयं सीहोनो यत् पुरन्तु तत् ।

सुनिर्माय पुनर्वाहं वयमासादयामहे ।

हिष्वेनोऽग्निर्हिं निर्याय सीहोनो नगरात् शिखा । २८

मोयावीयात् पुरं चार्णोन्तीरस्य अग्निर्मादहत् ।

हे मोयाव् तव सन्तापः किमोग्नदासा थनश्यत । २९

इमोरिभूपसीहोनः क्रदयोः स यत्तायितान् ।

सुतान् समर्पयामास तथा नन्दीकृताः सुताः ।

विनश्य दीवनं यावद् हिष्वेनं नः शराहतैः । ३०

नोपहं मेदिवास्य ते यावच्छिन्नात्म सर्वेषः ।

इत्यम् इखायेल्वंश इमोरीयदेशे वस्तुम् आरभे । मूससा यात्तेरनगरं ३१
 निरीक्षितुं लोकेषु प्रहितेषु तैस्तदीयानि सर्वनगराणि वशीकृतानि ३२
 तत्रस्या इमोरीयलोकात्त दूरीकृताः ।

यस्तात् ते परावत्य वाशनदेशस्य पथा जग्मुत्तेवा वाशनीयः भूषितिर् ३३
 वोगल्लदीयाः सर्वे लोकात्म वहिरागत्य तेषां प्रतिकूलं योद्भुम् इतिर्यां
 जग्मुः । तदा परमेश्वरो मूससम् उवाच तद्म् एतस्मान् मा भैषी, यस्माद् ३४
 स तत्सर्वेषजा देशस्य तव करे मया समर्पितः, त्वं हिष्वेनवासिनम्
 इमोरीयराजं सीहोनं प्रति यथा कृतवान् एवं प्रत्ययि तथा करि-
 ष्यसि । ततो यावत् तेषां कोप्यवशिष्टो नातिष्ठत् यावत् स तस्य पुत्रा ३५
 लोकात्म तैस्ताडितात्मस्य देशोऽप्यधिकृतत्वं ।

22

२९ द्वाविंशोऽध्यायः ।

१ मोयावस्य समोपस् इखायेल्वंशस्य यानं २ विलियम् प्रति वालाकत्त दूतप्रेषणं ३५

दिर्दूतप्रेषणं विलियमस्य थाचा ५२ तस्य प्रत्यूहकरणार्थं परमेश्वरस्य कूतसागमनं
वालाकेन विलियमस्यातिथ्यम् ।

- १ पञ्चादृ इखायेल्वंशा याचां छत्रा यिरीहोः समीपे यद्देनस्य पूर्वं-
पारे मोयावीयप्रान्तरे शिविरं स्थापयामासुः ।
- २ इखायेल्वंश इमोरीयान् प्रति यद्यद् अवहृतवान् तस्मिष्टोरस्य पुक्तो
३ वालाको ददर्श । तेषां लोकवाङ्गल्यात् मोयावीयमहीपतिरथन्तां भी-
४ रुतां प्राप्त इखायेल्वंशात् महृद् उद्दिवेजे च । तस्मात् मोयावीयो भूप-
तिर्मिदियनोयमुख्यान् अवदत्, क्षेत्रीयलग्नानि यथा गवा यस्यन्ते, तथा-
५ स्मचतुष्याश्रीयानि सर्वाणि लोकनिवहेनानेन यस्तिथ्यन्ते । तदा सि-
६ ष्टोरसुतो वालाको मोयावीयानां राजासीत् । अतः स विष्टोरसुतस्य
विलियमस्य समक्षं तज्जातेर्जन्मभूमिं फरातवदीतटस्यं पिष्टोरनगरं
दूतान् प्रहित्य तम् इमाम् आक्षानवाचं जगाद्, पश्य यो लोकनिवहो
७ मिसरदेशाद् वहिरागमत्, सो इवनीमण्डलम् आच्छाद्य सम समुखे
८ विद्यते । अहं निवेदयामि इमे मत्तो बलवन्तस्तस्मात् त्वमिदानीम्
९ एत्य मत्त्वात् एतान् जनान् अभिष्टपस्त, तेन जयिना मया तान् देशाद्
१० दूरयितुं शक्षते, यतस्त्वं यस्मै आश्रितं ददासि स एवाश्रीःप्राप्तः, यस्मै
११ च त्वं शापं ददासि स एवाभिष्ट इत्यहं जानामि । पञ्चादृ मोया-
१२ वीया मिदियनोयाच्च मुख्यजनाः पारितोषिकं कर्ते छत्रा प्रतस्थिरे,
१३ विलियमसमीपम् उपस्थाय वालाकस्य वाचं तस्मै कथयामासुः । तसः
१४ स तान् प्रत्यवोचत् यूयम् अद्य रजन्याम् अत्र खाने तिष्ठत, परमेश्वरो
१५ मां यद् आदेत्यति तदहं युग्मान् वक्ष्यामि । तदा मोयावीया अथक्षा
१६ विलियमेन साकं प्रावसन् । ईश्वरो विलियमम् उपस्थाय तमवदत्
१७ त्वस्त्विता इमे लोकाः के? तदा विलियम ईश्वरं मदितवान् मोया-
१८ वीयराजः सिष्टोरसुतो वालाक इति कथयित्वा सम समीपं लोकान्
१९ प्रैरयत्, पश्य यो जननिवहो मिसरदेशाद् वहिरागच्छत् तेन देश
२० आच्छाद्यते, तस्माद् इदानीं त्वम् आगत्य मत्कृते तान् लोकान् श्रपस्त
२१ तेनाहं तान् पराजित्य दूरयितुं शक्ष्यामि । तत ईश्वरो विलियमं
२२ बभाषे, त्वं तैः सम मा गच्छ तान् जनान् मा श्रपस्त च, यस्मात् आश्रीः-
२३ पाचाणि । ततो विलियमः प्रातरत्याय वालाकस्याधक्षान् अवादीत्,
२४ यूयं खदेशं यात, यस्माद् युग्मामिः साकं मम गमनं परमेश्वरस्य
२५ न सम्मतं । ततो मोयावीया अथक्षा उत्थाय वालाकस्य समीपं

गता प्रावोचन् अस्माभिः साकम् आगन्तुं विलियमेन न खोक्तं ।

ततो वालाकस्तेभ्योऽधिकान् सम्मानितस्यान्यान् अथक्षान् प्रेरया- १५
मास । ते विलियमसमीपम् आगत्य तमवोचन्, सिपोरस्य सुतो वालाक १६
इति वाचं वक्ति, निवेदयाम्हृं मम समीपम् आगन्तुं तव कक्षन् विष्णो
मा भवतु । अहं त्वाम् अतोव सम्मानाहैं करिष्यामि यद्यदाज्ञापयिष्यसि १०
तदेव करिष्यामि च, अतोहं विनये त्वमागत्य लोकानेतान् मत्कृते श्रपस्य ।
ततो विलियमो वालाकस्य दासान् प्रवदत्, यद्यपि वालाको रूप्यैः १८
खर्णैऽच पूर्णैः निजवेश्म मह्यं दद्यात् तयापि द्वुद्देश्म महता वा कर्मणा
निजप्रभोः परमेश्वरस्य निदेशं लज्जितुं मध्या न शक्यते । तेन निवेद- १९
याम्हृं यूयमप्यत्र स्थाने निशां यापयत, परमेश्वरो मह्यं पुनर्यत् कथयि-
ष्यति तदहं युग्मान् ज्ञापयिष्यामि । तत ईश्वरो रजन्यां विलियम- २०
समीपम् उपस्थाय तं गदितवान्, ते जना यदि त्वामाङ्कातुम् आगत-
वन्नास्तर्हि त्वयोत्थाय तैः साकं यातुं शक्यते, किन्तु मध्या तुभ्यं यत्
कथयिष्यते तदेव त्वं करिष्यसि । ततो विलियमः प्रातरस्थाय खग- २१
र्द्दभीं सञ्जित्वा मोयावीयाध्यक्षगणेन साकं गतवान् ।

अनन्तरं तस्य गमनाद् ईश्वरस्य क्रोधे प्रज्वलिते परमेश्वरस्य दूत- २२
स्तस्य प्रतिकूलः सन् रिपुरिव तस्य वर्त्मनि तस्यौ, तदा खर्गद्भ्यारुदः
स द्वाभ्यां दासाभ्यां संमं याति । तदा गर्दभी वर्त्ममधे दण्डायमानं २३
निष्कोषासिकरं परमेश्वरस्य दूतं विलोक्य वर्त्मनो वहिर्भूय द्वेचं
जगाम, ततो मार्गमानेतुं विलियमल्लां गर्दभीं प्रजहार । अपरं पर- २४
मेश्वरस्य दूत उभयत्र प्राचीरयुक्ते त्राक्षाद्वेचस्य सङ्कीर्णमार्गं तस्यौ ।
ततो गर्दभ्या परमेश्वरस्य दूतं विलोक्य प्राचीरे खगाचं घृष्टं, तेन २५
प्राचीरे विलियमस्य पादवर्धयेन जाते स पुनर्स्ताम् आहृतवान् । परमे- २६
श्वरस्य दूतः पुनः किञ्चिदयं गता दक्षिणे वासे वा परावर्त्तनाय यत्र
स्थानं नास्ति ताटशे सङ्कुचिते वर्त्मनि स्थितवान् । तदा गर्दभी २०
परमेश्वरस्य दूतं दृष्टा विलियमस्य नीचभूमौ पपात, तेन विलियमस्य
क्रोधे प्रज्वलिते स यछां गर्दभीम् आजघान । तदा परमेश्वरेण गर्दभ्ये २८
वाक्सामर्थे दत्ते सा विलियमं जगाद मध्या तव किम् अपराङ्गं यत्वं
मां चिः प्रहृतवान्? विलियमो गर्दभीं गदितवान् त्वं माम् अवजा- २९
नासि, मम करे यद्यसिरस्याख्यत् तर्हि त्वाम् अधुनैवाहृनिष्यम् । पञ्चाद् ३०
गर्दभी विलियमं प्रोक्तवती आ जन्म त्वम् अद्य यावद् यदुपरि

समारोहसि तवाहं सा गर्दभी नास्मि किं? त्वां प्रतीहग् व्यवहरणं
 ११ किं मम निसर्गः? ततः स गदितवान्, नहि । तदा परमेश्वरेण
 विलियमस्य नेत्रयोः प्रसन्नीकृतयोः स वर्तमध्ये तिष्ठन्तं निष्कोषासि-
 १२ करं परमेश्वरस्य दृतं ददर्श, ततः स तं प्रणन्नं न्युञ्जः पपात । तदा
 परमेश्वरस्य दृतस्तं जगाद, त्वं निजगर्दभौं कुतो वारचयं प्राहरः?
 पश्याहं तव रिपुवद् वह्निरागमं यतो मम साक्षात् त्वया कुमार्गं
 १३ गम्यते । गर्दभी मां विलोक्येदं वारचयं मम समुखाद् विमुखाभवत्
 यदि सा मम समुखाद् विमुखा नाभविष्यत् तर्हि मया त्वमेवाहनिष्यथा-
 १४ सा चारच्छिष्यत । तदा विलियमः परमेश्वरस्य दृतम् अवोचत्, मया-
 पराङ्म, त्वं मम विषयीतं वर्त्मनि तिष्ठसि तन्मया न ज्ञातं, किन्त्वधुना-
 १५ यदि त्वम् असन्तुष्टो भवेत्तर्ह्यहं परावृत्य यामि । तदा परमेश्वरस्य
 दूतो विलियमं बभाषे, त्वमेतैः साकं यातुं शक्नोषि, किन्त्वहं यां वाचं
 तु भयं कथयिष्यामि त्वं तामेव कथयिष्यसि । ततो विलियमो वालाकस्या-
 धक्षैः साकं जगाम ।

१६ पञ्चाद् वालाको विलियमस्यागमनवाचां श्रुत्वा देशस्य सीमायाः
 प्रान्तस्थिते उग्णानीयप्रदेशस्ये मोयावीयनगरे तं साक्षात् कर्तुं गतवान् ।
 १७ तदा वालाको विलियमं गदितवान्, अहं त्वाम् आङ्गातुम् अतीव
 यद्देन किं लोकान् न प्रेषितवान्? तस्मात् त्वं मम समीपं कुतो नागतोसि?
 १८ त्वां सम्मानाहं कर्तुं किं मया न शक्यते? ततो विलियमो वालाकं
 प्रत्यवादीत् पश्याधुनापि तव समीपम् आगतेन मया किं किमपि वक्तुं
 १९ शक्यते? ईश्वरो मदास्ते यां वाचं दास्यति सैव मया वक्तव्या । ततो
 २० विलियमो वालाकेन समं गत्वा किरियोत्-ज्ञयोतम् उपतस्थे । वालाको
 गोमेषान् क्वैदयित्वा विलियमस्य तत्सङ्गिनाम् अधक्षाणात् समीपं
 प्रेषयामास ।

23

२३ चयेविशेषाध्यायः।

१ वालाकस्य वलिदानं विलियमस्य प्रथमा कथा १४ अन्यस्याने वलिदानं विलिय-
 गस्य द्वितीया कथा १५ वालाकस्यासन्कोषः १७ अन्यस्यानं गत्वा तस्य वलिदानस्य ।
 १ प्रत्यूषे वालाको विलियमं एहीत्वा लोकानां परिसीमां दर्शयितुं तं
 वाल उपस्थानम् आरोपयाच्चकार तदा विलियमो वालाकं जगाद-
 त्वम् अत्र स्थाने मत्स्फृते सप्त वेदी निर्मापय, सप्त गोवत्सान् सप्त मेघां-

चासादय । ततो वालाको विलियमस्य वाक्यानुसारात् तथैव चकार, १
तदा वालाकविलियमावेकैकस्यां वेद्यां एकैकं गोवत्सं एकैकं मेषम्
उत्स्वर्जतुः । ततो विलियमे वालाकं गदितवान् त्वं निजहोमस्य २
सम्बिधौ तिष्ठ, अहं यामि चेत् परमेश्वरो मां साक्षात् करिष्यति,
स मां यद् ज्ञापयिष्यति तदहं तुभ्यं कथयिष्यामि । ततः स उच्चस्थानं
गतः । तदा ईश्वरेण विलियमे साक्षात्कृते स तं बभाषे, अहं सप्त ३
वेदीर्निर्मितवान् एकैकस्यां वेद्याम् एकैकं गोवत्सं एकैकं मेषम्
समुत्स्वर्जवान् । तदा परमेश्वरो विलियमस्यास्ये वाचं दत्त्वा तस्मै ४
कथितवान्, त्वं वालाकस्य समीपं परावत्यगत्वा तमिमां वाचं वद । ततः ५
स तत्समीपं परावत्यगतवान् तदा वालाको मेयावीया अध्यक्षाच्च
सर्वे होमस्य सम्बिधौ दण्डायमाना आसन् । ततो विलियमे वाणीम् ६
आरभ्य कथयामास ।

आनयन् मामरामाद्वि प्राचीस्यगिरिवर्त्तिनः ।

मेयावीयवृप्ते वालाक् निगद्य वचनन्विदं ।

‘मदर्थं त्वं समागच्छ प्राप्य देहिं च याकुवे ।

एच्छायेष्वंशजेम्यो ऽभिश्वाप्य परिदेहि च ।

नाशपदीश्वरो यन्तु शस्यते स कर्थं मया ।

न शस्ते यः परेश्वेन शस्यते स कर्थं मया ।

तमहं परिपश्यामि शिखरात् पर्वतस्य छि ।

शिलोच्चयान्मया तस्य दर्शनं परिख्यते ।

पश्य लोकसमूहोयम् खातन्त्रिण्य निवत्यति ।

अन्यजातीयलोकानां मध्ये न गणयिष्यते ।

याकुवो हि रजःसङ्घां कर्तुं कः पारयिष्यति ।

इस्वायेष्वंशतुर्थांश्वमेकं को गणयिष्यति ।

धार्मिकस्य धथा मट्टुत्तथा मट्टुर्भवेन्मम ।

यादृश्वी चरमावस्था तस्यात्तु तादृश्वी मम ॥

तस्मै वालाको विलियमाय कथितवान् त्वया मां प्रति किमिदं क्षतं? ११
मम रिपुगणं शम्पुं त्वं मद्यानीतः, किन्तु पश्य त्वं तान् सर्वधाशिष्वं
भाषितवान् । ततः स प्रतिजगाद, परमेश्वरो ममास्ये यां वाचं दत्तवान् १२
मनोनिधाय तामेव वदितुं किं मम नेचितं? वालाको गदितवान् १३
अहं निवेदयामि, त्वं यस्मात् स्थानात् तान् ब्रह्म प्राप्त्यसि, किन्तु

तेषां सर्वे दद्युं न प्राप्य प्रान्तभागमाचं दद्युं प्राप्यसि ताटश्चम् अन्य-
स्थानं मथा सहागत्य तत्र स्थिता मत्क्राते तान् प्रपत्ते ।

१४ ततो वालाकस्तं पिष्ठगागिरेः एषस्थितं प्रहरिक्षेत्रं नीत्वा तत्र
सप्त वेदी निर्ममे, एकैकवेदाम् एकैकं गोवत्सं एकैकं मेघच्च समुत्सर्ज ।

१५ स वालाकं गदितवान् अहं यावत् तत्र स्थान ईश्वरं साक्षात् करोमि
१६ तावत् त्वमत्र स्वहोमस्याने तिष्ठ । पञ्चात् परमेश्वरो विलियमं साक्षात्-
क्षय तदास्ये वाचं दत्त्वा तस्मादीत् त्वं वालाकस्मीपं पुनर्गत्वा वाचमेतां

१७ ब्रूहि । ततः स तस्य समीपम् उपस्थितवान् तदा वालाको मोथा-
वीयाधिपतिभिः साकं स्वीयहोमस्य समीपे स्थितवान्, तदा वालाकस्तं

१८ पप्रच्छ परमेश्वरः किमुक्तवान्? ततो विलियमो वाणीम् आरम्भ जगाद्,
हे वालाक् त्वं समुत्थाय अवगां कुरु साम्रतं ।

सिष्योरस्तनय त्वं मे वाक्ये मनो निधेहि च ।

१९ न भवेदीश्वरस्तुल्यो मिथ्याभाविनरस्य हि । -
पञ्चात्तापिमनुव्यस्य सन्ततेः सट्टशो नहि ।

उक्ता किं नहि कर्ता स प्रोच्य साधयिता नहि ।

२० पश्याह्माशिषं दातुं निदेशं परिलब्धवान् ।
सोप्याशिषं ददौ तस्यान्यथा कर्तुं क्षमे नहि ।

नो पर्यदृश्यते तेन किञ्चिषं याकुवोद्वये ।

इस्वायेलन्वये नैव दृश्यते दण्डनीयता ।

आस्ते तेषां सहायो हि प्रभुस्तेषां परेश्वरः ।

जयव्यनिष्व वृपतेस्तेषां मध्ये हि वर्तते ।

२१ ईश्वरो मिसरो राष्ट्रात् तान् वहिष्कृत्य चानयत् ।

वलवन्तो हि ते सर्वे मनुजा गणका इव ।

अतो हि याकुवो वंशे मायाशक्ति न विद्यते ।

इस्वायेलीयवंशेन मन्त्रं न व्यवक्षियते ।

ईश्वरे कीदृशं कर्म द्वातं पश्यत वागिदं ।

तत्त्वगाद् उच्यते याकुविस्वायेलन्वयावधि ।

उत्थायति मृगेन्द्रीव पश्यायं नरसच्चयः ।

गात्रोत्थानं करिष्यन्ति मृगेन्द्रा इव ते नराः ।

यावदाखेटलव्यन्तु नहि तैः परिभुज्यते ।

प्रीयतेष्व इतानां न तावग्रहि प्रथिष्ठते ॥

ततो वालाको विलियमं गदितवान् त्वं तेभ्यः प्राप्तं मा दा आश्चिष्ठं १५
मा दाः । ततो विलियम् उक्तवान् परमेश्वरो मह्यं यत् कथयिष्यति तत् १६
सर्वम् अहं कथयिष्यामि इदं किं तु भ्यं नाकथयं ?

तथापि वालाको विलियमं बभाषे विनीय कथयाम्यहम्, आगच्छ १७
त्वामहं स्थानान्तरं नयामि तत्र स्थाने चेत् मत्कृते तान् श्रम्भम्
ईश्वरस्य सन्तोषो जायेत । ततो वालाको यश्शीमोनाभिमुखं प्रियोर- १८
प्रह्लं विलियमं नीतवान् । तत्र विलियमो वालाकम् उक्तवान् अत्र १९
स्थाने सप्त वेदो निर्माह्वि, मत्कृते सप्त गोवत्सान् सप्त मेषान् आसा-
दय । तदा वालाको विलियमस्य वाक्यानुसारात् प्रतिवेद्यैकैकं गोवत्सं २०
एकैकं सेषम् उत्स्थुवान् ।

24

२४ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

१ इच्छायेलोयं शसंवि विलियमो भविष्यद्वाक्यं १० तत्कारणात् तस्मै वालाकस्य नोधर्मं
१५ याकूबीयं तारादिकमधि विलियमस्य भविष्यद्वाक्यं ।

अनन्तरम् इच्छायेलोयान्वयायाश्चिष्ठं दातुं परमेश्वरस्य परमा १
तुष्टिरिति विज्ञाय विलियमः पूर्ववत् मायाफलम् अन्वेष्युं न प्रवर्त्त-
मानः प्रान्तराभिमुखो बभुव । ततो विलियमो निजनेत्रे उन्मील्य निखि- २
लान्वयैः समं वासिन इच्छायेल्लोकान् दर्शनं, अपरं ईश्वरीयात्मा तम्
अधिष्ठितवान् । तदानीं स वाचम् आरभ्य जगाद्, ३

वियोरतनयो वाचं विलियम् परिभाषते ।

वस्य ग्रोन्मीलिते नेत्रे आचष्टे स नरो गिरं ।

वचांसि पारमेश्वरानि निप्रामयति यः पुमान् ।

सर्वशक्तिविशिष्टस्य दर्शनं लभते च यः ।

ग्रोन्मीलितदृशा तेनाभिभूतेनाभिधीयते ।

याकूबन्वय कीटक्षा निवेशाः सुषमात्स्व ।

इच्छायेल्वंश कीटक्षा आवासात्मे मनोरमाः ।

पृथुलोपत्यकावत् ते तटस्योदानसन्निभाः ।

परेश्वरोपितानां ते द्युगुरुणां शाखिनां समाः ।

शाखिनात्मैरसास्यानां कीलालतटवर्त्तिनां ।

तदीशकलसादेव कीलालमुच्चलिष्यति ।

सेच्यन्ते हि तदीयानि वीजानि बड्डभिर्जस्ते ।
 तद्राजउत्तोऽगागात् तद्राज्यस्त समेधिता ।
 मिसर्देश्वात् परेश्वस्त वहिष्कृत्य समानयत् ।
 खड्डीव स बली शत्रून् यसिष्यत्वन्यजातिजान् ।
 चूरिष्यते तदस्थीनि भेत्यन्ते तच्छ्रैच्च ते ।
 शयिष्यते नतो भृत्वा मगेन्द्रीव मगेन्द्रवत् ।
 उत्थापयिष्यते तत्र स केन मानुषेण वै ।
 यस्तस्मा चाशिष्यं दाता तेनाश्रीः परिज्ञप्यते ।
 येन स शप्यते तेन श्रापः समभिलप्यते ॥

१० तदानों विलियमाय बालाकस्य क्रोधे प्रज्वलिते स निजकरेण करम्
 आजघान । अपर्द वालाको विलियमम् अभाधिष्य, रिपून् शस्तु मया
 ११ त्वमानायिथाः परन्त त्वं वारचयं सर्वथा तेभ्य चाशिष्यं अददाः । इदानों
 त्वं स्त्रानं पलायेत्स, मया त्वं मृशं संमानिष्यसे इति चिन्तितवानहं,
 १२ परन्तु पश्य परमेश्वरः सम्मानलाभात् त्वां व्यवारयत् । ततो विलियमो
 वालाकम् अवोचत् वालाकेन हेमरजताभ्यां परिपूर्णे निजभाण्डागारे
 महां प्रदक्षेपि निजेच्छया भद्रमभद्रं वा कर्तुमहं परमेश्वरीयाज्ञां खस्तुं
 १३ न पारये; परमेश्वरो घट् वदिष्यति तदेवाहं करिष्यामीति वचो मया
 १४ किं त्वप्रेषितदूतेभ्योऽपि नावादि? इदानों पश्याहं निजजातीयानां
 सम्बिधिं यामि, एच्च लोका हमे शेषयुगे त्वदीयसोकान् प्रति यत् करि-
 ष्यन्ति तत् त्वां विज्ञापयामि ।

१५ अनन्तरं स वाणीम् आरभ्य कथयामास ।
 वियोरस्यात्मजो वाणीं विलियम् प्रव्रवीति हि ।
 दशौ प्रोन्मोलिते यस्य तेन पुंसा निगद्यते ।
 १६ य ईश्वरीयवाक्यानि निशामयति मानवः ।
 सर्वशक्तिविशिष्यस्य दर्शनं लभते च यः ।
 प्रोन्मोलितदृशा तेनाभिभूतेनाभिधीयते ।
 मया स ईच्यते किन्तु सोऽधुना नोपतिष्ठति ।
 मया लभ्या हि तदृष्टिः परन्तु निकषा न हि ।
 तारका याकुवो मध्याद् उदयं प्रकरिष्यति ।
 ईस्यायेलन्वयादेकः प्रोत्पद्य राजदण्डकः ।
 मोयावीयस्य पार्श्वस्य समाघातं करिष्यति ।

विरोधकारिणां वंशं सर्वं संहित्यति ।

इदोम् तेषां मनुष्याणाम् अधिकारो भविष्यति । १८

सेयीराख्यो रिपुर्देशस्त्रैरेवाधिकरिष्यते ।

महावीरइवाचारीस्वायेल्वंशो भविष्यति ।

याकूवतः समुक्ष्यम् शासनं प्रकरिष्यति । १९

तेन व्यापादधिष्ठने उवशिष्टपौरमानुषाः ॥

अनन्तरं स अमालेके द्वयिं विधाय वाणीम् आरभ्य कथयामास, २०

अमालेगयमन्यासां जातीनामगण्यकः ।

किन्तु शेषे विनच्यन्ति तदीयनिखिलानि हि ॥

अनन्तरं स केनीशान् प्रति द्वयिं विधाय वाचम् आरभ्य कथयामास, २१

निवासस्ते महामाढो नीडमस्ति शिलोच्छये ।

तथापि तावकं नीडं विनाशमुपयास्यते । २२

वच्छद्वरमशूद् युशान् वन्दीकाय हि नेष्यति ॥

अनन्तरं स पुनर्वाणीम् आरभ्य कथयामास, २३

हा हा यदा परेषेन कर्मदं प्रकरिष्यते ।

तदानीं केन लोकेन जीवनं धारयिष्यते ।

किन्तीमीथप्रतीराद्बि पोता आगत्य भूरिषः । २४

लोकं दास्यन्तशूराय दुःखानि त्वेराय वै ।

किन्तु तैरपि शेषे हि विनाशं उपयास्यते ॥

अनन्तरं विलियम उत्थाय स्वस्थानं जग्मिवान्, अपरं वालाकोऽपि २५

निजवर्त्तना जगन्वान् ।

25

२५ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

१ इत्यायेलीयलोकानां यास्त्रिष्ठोरदेवार्चनं इसिदेः कस्याय वधः १० तथार्थ-
कारणात् पीनिहस्य पुरुखारः १६ मिदियनलोकान् दुःखितुम् इश्वरीयाशा ।

अनन्तरम् इत्यायेलीयान्वये शिष्टीम् व्यध्युमितवति लोका मोदावी- १
याभिर्योगिद्धिः समं व्यभिचारे कर्मणि प्रवर्यतिरे । यतस्तासां देवप्रसा- २
दभोजनाय ताभिर्निमन्तिताः लोका भुक्ता तासां देवान् प्रणेमुः ।

इत्यं ते वाल्पियोर्देवासक्ता भवितुं आरेभिरे, तस्माद् इत्यायेलान्व- ३
याय परमेश्वरस्य कोपः प्रजज्ञाल । ततः परमेश्वरो मूससम् अवादीत्, ४
ते लोकानां अधिपनिवद्धं धृत्वा दिनकारसम्मुखीकृत्य तान् उक्तव्य-

त्वं लोकानां अधिपनिवद्धं धृत्वा दिनकारसम्मुखीकृत्य तान् उक्तव्य-
त्वं लोकानां अधिपनिवद्धं धृत्वा दिनकारसम्मुखीकृत्य तान् उक्तव्य-
त्वं लोकानां अधिपनिवद्धं धृत्वा दिनकारसम्मुखीकृत्य तान् उक्तव्य-

५ तत् इखायेलन्वयात् परमेश्वरस्य प्रचण्डः कोपो निवर्त्तिष्यते । तदानीं
मूसा इखायेलन्वयस्याधिपनिवहं जगाद्, युग्माकम् एकैकजनेन वाल् ।
पियोरदेवासक्ताः खखलोका हन्तां ।

६ अनन्तरं समाजावासस्य समीपे रुदत् इखायेलवंशीयस्य निखिल-
समाजस्य मूससञ्च गोचर इखायेलन्वयस्य जन एको निजज्ञातिनि-
७ वहस्य समीपं मिदियनीयां नारीमेकां आनिनाय । ततो झारोख-
याजकस्य पौत्र इलीवासरस्य पुत्रः पीनिहसस्तद् विलोक्य समाजमध्याद्
८ उत्थाय हस्ते शक्तिं गृहीतवान् । स इखायेलवंशीयस्य तज्जनस्य पश्चात्
कोष्ठं प्रविश्य तथो द्वयोरर्धाद् इखायेलीयपुरुषस्य तस्या योग्यितस्य
गुह्यस्थानं विधन् विभेद, तत् इखायेलवंशात् सा मारी निवहते ।
९ तथा मार्या ये मृता लोकाल्ले चतुर्विंशतिसहस्राणि ।

१० पश्चात् परमेश्वरो मूससं गदितवान् हारोणवाजकस्य पौत्र इलिया-
११ सरस्य पुत्रः पीनिहसो मत्कृते लोकानां मध्ये क्रोधेन प्रज्वलितः सन्
इखायेलवंशात् मम क्रोधं निवर्त्यामास, तेन मया क्रोधाद् इखायेल-
१२ वंशीयलोका न विनाशिताः । तस्मात् त्वं कथय, पश्याहं तस्मै खीयशा-
१३ निकारं नियमम् अदां । तेन याजकत्वाधिकारो निर्वं तस्य तदंश्परम्प-
रायाच्च स्यास्यति, यतः स खेश्वरस्य कृते क्रोधेन प्रज्वलितवान् इखा-
१४ येलवंशस्य छते प्रायस्त्वित्तं चकार च । इखायेलवंशस्य यः पुमान्
तथा मिदियनीयया योग्यिता समस् अहन्यत स शिमियोनीयानां पिण्ड-
१५ वंशाधिपतिः सालोः पुत्रस्त्राम सिन्निरासीत् । हतायास्तस्या मिदि-
यनीयाया योग्यित आख्या कस्त्री, सा सूरस्य कन्या, स द्विंशि मिदियनीयः
प्रधानवंशाधिप आसीत् ।

१६ परमेश्वरो मूससमवादीत् त्वं मिदियनीयलोकान् किञ्चीहि ताडय-
१८ च । यतः पियोरदेवविषयकेन छलेन तत्योरनिभित्तके मारीदिवसे
तेषाम् आत्मीया या कस्याख्या मिदियनीया राजतनया हता तदि-
घयकेन च छलेन ते युग्मान् छलयित्वा ज्ञायवन्तः ।

२६ पद्विंशीउध्यायः ।

26

१ सर्वजनान् संख्यातुम् र्द्वराज्ञा ५ इखायेलः सर्ववंशस्य संख्या ५२ भूमिविभाग-
कथनं ५७ लेवीयवंशसंख्या ६७ मिसरो निर्गतानां मध्ये कालेवं यिद्वेष्ट्रयस्य विना
नाम्येषां गणितत्वम् ।

तन्मारीतः परं परमेश्वरो मूरशसं हारीणस्य सुतं यजकम् इलिया- १
सरस्वतं जगाद् युवां इस्त्रायेलीयसमाजस्यैकैकपितृवंशानुसारते विंशति- २
वर्षाण्याधिकाययस्कान् अर्थात् इस्त्रायेलीयस्यैत्यस्यत्तर्गतान् राष्ट्रान् गण- ३
दतं । ततो मूरशसं प्रति परमेश्वरीयादेशात् मूरशा याजक इलियासरस्व- ४
त्यिरीह्वाः समीपस्थित्यर्दनान्तिके मोयावीयप्राप्तरे तान् बभाषते, विं- ५
श्शतिदर्षाधिकवयस्काः सर्वे गणितां । मिसर्देशान्निर्गता इस्त्रायेलीय- ६
वंशा इम चासन् ।

इस्त्रायेली उद्येषुः सुतो रुवेनः, तस्य रुवेनस्य सुतो इनोकः, ततो ७
इनोकाद् इनोकीयवंशः, यज्ञूतः पञ्चूयीयवंशो भवति, हिमोणाद् ८
चित्रोणीयवंशो भवति, कर्म्मैः कर्म्मीयवंशो भवति । एते रुवेनीय- ९
वंशाः, गणितास्ते चिंश्शदधिकसमशताधिकचित्तत्वारिंशत् सहस्राणि । १०
पञ्चूसुप्त इलीयातः । इलीयावस्य सुता निमूर्येलो उदाधनो उवीरामन्य, ११
कोरहस्य समाजो यदा परमेश्वरस्य प्रतिकूलं विवादम् अकरोत्, तदा १२
समाजे विष्णवातौ यौ दाधनावीरामौ मूर्सोहारीणाभ्यां साकं अवदतां १३
तावेतावास्तां । तदा धरास्यं व्यादाय तौ कोरहस्य जग्यात्, सम्मिन् निवहे १४
नष्टे वक्षः सार्वशततद्यजनान् ददाह ते दृष्टान्तविषया बभूतः । किन्तु १५
कोरहस्य सन्नाना न मनुः ।

खस्खवंशानुसारात् शिमियोनीयवंशाः, निमूर्येलात् निमूर्येलीयवंशः, १६
यामोनाद् धामीभीयवंशः, याखीनाद् याखीनीयवंशः, सेरहात् सेरही- १७
यवंशः, श्रीखात् श्रीलीयवंशस्य । अत्र शिमियोनीयवंशेषु धृतद्वयाधिकाहा- १८
विंशतिसहस्राणि जना चासन् ।

खस्खवंशानुसाराद् गादीयवंशाः, सिफोनात् सिफोनीयवंशः, हगे १९
र्घणीयवंशः, शूनैः शूनीयवंशः, चोल्लीर् चोल्लीयवंशः, एरेर् एरीयवंशः, २०
चरोदेर् चरोदीयवंशः, अरेलोर् अरेलीयवंशस्य । एतेषु गादीयवंशेषु २१
गणितेषु तत्र गच्छशताधिकचित्तत्वारिंशत् सहस्राणि लोका चासन् ।

विह्वदाः सुवाव् एर ओनवन्न, शतावेदोननौ किलागदेष्वे अतौ । २२
खस्खयंशानुसाराद् यिह्वदा एते वंशाः, श्रीलातः श्रीलायीयवंशः, पेरसात् २३
पेरसीयवंशः, सेरहात् सेरहीयवंशस्य । पेरसीयवंशा एते, हिमोणाद् २४
चित्रोणीयवंशः, हामूलात् हामूलीयवंशस्य । एतेषु यिह्वदानंशेषु गणितेषु २५
तत्र संख्या पच्छशताधिकघट्समतिसहस्राणि लोका चासन् ।

खस्खवंशानुसाराद् इषाखदीयवंशाः, तोलथात् तोलयीयवंशः, पूयात् २६

२४ पूर्यीयवंशः, याश्रूवाद् याश्रूदीयवंशः, शिमोगात् शिमोधीयवंशश्चाभृत् ।
२५ एतेविषाखरीयवंशेषु गणितेषु तत्र संख्या इतच्याधिकाचतुःषष्ठिसह-
स्राणि लोका आसन् ।

२६ स्खस्वंशानुसारात् सिंबूलूनीयवंशाः, सेरदात् सेरदीयवंशः, एलोगाद्
२७ एलोनीयवंशः, यह्वलेलाद् यह्वलीयवंशस्त् । एतेषु सिंबूलूनीयवंशेषु

गणितेषु तत्र संख्या पञ्चशताधिकाषष्ठिसहस्राणि लोका आसन् ।

२८ स्खस्वंशानुसाराद् यूषकः पुत्रौ मिनशीफ्रयिमौ । एते मिनशीर्वंशाः,

२९ माखीराद् माखीरीयवंशः, तस्य माखीरस्य सुतो गिलियदः, तस्माद्

३० गिलियदात् गिलियदीयवंशः । तस्य गिलियदस्य सन्ताना एते,

३१ ईर्येषराद् ईर्येषरीयवंशः, हेलकाद् हेलकीयवंशः, अस्त्री-

३२ येलीयवंशः, शेखमात् शेखमीयवंशः, शिमिदातः शिमिदायीयवंशः,

३३ हेपराद् हेपरीयवंशस्त् । तद्हेपरस्तस्य सिलफदस्य सुतो नासीत्

केवलं कन्या आसन्, तासां सिलफदकन्यानां नामानि महला नोया

३४ हम्ला मिल्ला तिर्सा च । एतेषु मिनशीर्वंशेषु गणितेषु तत्र सप्तशताधिक-

द्विपञ्चाशत् सहस्राणि लोका आसन् ।

३५ स्खस्वंशानुसाराद् इफ्रयिमस्तैते वंशाः । शूथलह्वात् शूथलहीयवंशः,

३६ वेखराद् वेखीयवंशः, तह्वनात् तह्वनीयवंशस्त् । एते शूथलहीयवंशाः,

३७ एरणाद् एरणीयवंशाः । एतेविष्फ्रयिमीयवंशेषु गणितेषु तत्र संख्या

पञ्चशताधिकाद्वाच्चिंशत् सहस्राणि लोका आसन् । वंशानुसाराद् इमे

यूषपः सन्तानाः ।

३८ स्खस्वंशानुसाराद् विन्यामीनीयवंशाः, वेलातो वेलायीयवंशः, अस्-

३९ वेलाद् अस्वेलीयवंशः, अहीरामाद् अहीरामीयवंशः, शूफमात् शूफ-

४० मीयवंशः, छ्वफमात् छ्वफमीयवंशस्त् । वेलाः सताव अर्दनामानौ, अर्दाद्

४१ अर्दीयवंशः, नामानात् नामानीयवंशः । एतेषु वीन्यामीनीयवंशेषु सप्त-

वंशानुसाराद् गणितेषु तत्र संख्या षट्शताधिकमपञ्चत्वारिंशत् सह-

स्राणि लोका आसन् ।

४२ स्खस्वंशानुसाराद् एते दानवंशाः । शूहमात् शूहमीयवंशाः, इमे

४३ स्खस्वंशानुसाराद् दानवंशाः । एतेषु शूहमीयवंशेषु गणितेषु तत्र

संख्या चतुःशताधिकचतुःषष्ठिसहस्राणि लोका आसन् ।

४४ स्खस्वंशानुसाराद् एत आश्रेसीयवंशाः, यिस्वाद् यिस्वीयवंशः, यिस्वे

४५ यिस्वीयवंशः, विस्वियाद् विस्वियीयवंशस्त् । विस्वियस्य सन्तानानां मध्ये

हेवराद् हेवरीयवंशः, मल्कीयेलाद् मल्कीयेलीयवंशः । तदाशेरस्य ४६ कन्याया नाम सारहा । एतेवाशेरीयवंशेषु गणितेषु संख्यया तत्र ४७ चतुःशताधिकचिपञ्चाशत् सहस्राणि लोका आसन् ।

खस्ववंशानुसारात् नपालीयवंशाः, यहसीयेलाद् यहसीयेलीयवंशः, ४८ गूर्जे गूर्जीयवंशः, येत्सराद् येत्सरीयवंशः, शिल्मात् शिल्मीयवंशच्च । ४९ खस्ववंशानुसाराद् एतेषु नपालीयवंशेषु गणितेषु तत्र संख्यया चतुःश- ५० ताधिकपञ्चचत्वारिंशत् सहस्राणि जना आसन् ।

इस्यायेलीयवंशमध्ये गणिता एते लोकास्त्रिंशदधिकसप्तशताधिक- ५१ सहस्राधिकघट्टलक्षसंख्यकाः ।

परमेश्वरो मूससं जगाद् नामसंख्यानुसाराद् अधिकाराद्येतेषां मध्ये ५२ देशे विभक्ष्यते । फलतो यत्र वंशेऽधिका लोकास्तेभ्योऽधिकभूम्यधिकारं ५३ दास्यसि, यत्र वंशेऽल्यजोकास्तेभ्योऽल्यभूम्यधिकारं दास्यसि, यस्मिन् ५४ निवहे यावन्तो लोका गणन्ते ५५५८ तावद्भूम्यधिकारं दास्यसि । देशे गुटिकापातेन विभक्ते ते खस्वपिण्डवंशनामानुसाराद् अधिकारं ५५ प्राप्यन्ति । वंशेऽधिको न्यूनो वा भवेत्, अधिकरिष्यमाना भूमिगुटिका- ५६ पातेन विभक्ष्यते ।

खस्ववंशानुसारात् लेवीयवंशमध्ये एते गणिताः, गेर्शेनाद् गेर्शेण- ५७ नीयवंशः, किहातात् किहातीयवंशः, मिरारे मिरासीयवंशच्च । एते ५८ लेवीयवंशाः, लिव्नीयवंशो हिव्रीणीयवंशो महलीयवंशो मूशीयवंशः कोरहीयवंशच्च । किहातस्य सुतो उमामः, मिशर्देशे जाता लेवेर- ५९ क्वैरसी कन्या योखेवद्गामा अमामस्य भार्यासीत्, सा अमामस्य सुतौ हारोणमूससौ तयोर्भगिनों मरियमच्च प्रसुसुवे । हारोणस्य औरस- ६० सुता नादवो उवीहर्द इलियासर इथामरच्च जडिरे । पञ्चात् नादवो ६१ उवीहर्द उपरमेश्वरस्य साक्षात् साधारणं वक्तिं निवेद्य प्राणान् तत्यजतुः । एवां मध्ये मासैकाधिकवयखाः पुरुषसन्ताना गणितास्त्योविंशत्सह- ६२ खाणि जना आसन्, यत्र इस्यायेल्वंशमध्ये तेभ्यः कुचाप्यधिकारस्याद् तत्वात् त इस्यायेल्वंशमध्ये नागण्यन्त ।

यिरीहोः समीपस्थर्द्दनन्तिके मोयावीयप्रान्तरे मूससेत्तियासर- ६३ याजकेन चेष्टायेल्वंशस्य गणनासमये ते सर्वे लोका गणिताः । किन्तु ६४ स्त्रीनवप्रान्तरे मूससा हारोणयाजकेन चेष्टायेल्वंशस्य गणनासमये वे उगण्यन्ते तेषामेकोपि नैतेषां मध्य आसीत् । यतः परमेश्वरेण तावद्यवादि ६५

ते उवश्यम् अत्र ग्रान्तरे मरिष्यन्ति, यिषुन्नेः सुतं कालेवं नूजसुतं
यिद्दोश्रयच्च विना तेषामवशिष्ट एकोपि न स्थास्यति ।

२७ सप्तविंशोऽध्यायः ।

27

१ चिलफदस्य कन्यानां कथनं ६ भूम्यधिकारव्यवस्था १५ सूसम् प्रतीच्छराशा १५
ईश्वराय मूर्मानिवेदनं १८ सूमोमरणात् परं तत्कर्म कर्तुं यिद्दोश्रयच्च निष्ठ-
पण्डच्च ।

१ ततो यूधकसुतस्य मिनश्चेवंशमध्ये मिनश्चेष्टद्वप्रपौत्रस्य भाखीर-
प्रपौत्रस्य गिलियदपौत्रस्य हेकरपुत्रस्य सिलफदस्य कन्या अर्धात्
२ महला-नोया-हगला-मिल्ला-तिर्सा-नामानः कन्याः समाजावासस्य
समीपम् आगत्य मूसस इलियासरथाजकस्याधिपानां सर्वसमाजी-
यानाच्च समुखे तिष्ठन्त्य एतां वाचं कथयामास । अस्मत्पिता प्रन्तरे
मृतः, स परमेश्वरस्य प्रतिकूलं विद्वाधिनः कोरहीयनिवृत्तस्य मध्ये
४ नासीत् तथापि खपापेन मृतः, स अपुचक आसीत् । किन्तु अस्मत्पितुः
पुत्रो नास्ति तस्मात् तदीयवंशात् तस्य नाम कुतो लोक्यते? अस्माकां
६ पिटवंशीयभातृणां मध्ये उसम्भवम् अधिकारं देहि । तदा मूसाः परमे-
श्वरस्य साक्षात् तासां विवादम् उपस्थापितवान् ।

६ ततो मूससं परमेश्वर उक्तवान् सिलफदस्य कन्याभिर्यद् उच्यते तद्
० भन्नं । त्वं तासां पिटवंशीयानां मध्ये उवश्यं ताम्हो भूम्यधिकारं
८ दास्यसि, तासां पितुर्भूम्यधिकारं ता अधिकारयिष्यसि । त्वम् इस्वा-
येलवंशाय कथय कस्मिच्चिद् अपुत्रके मानुषे मृते यूयं तस्य कन्यायै
१० तदधिकारं दास्यथ । यदि तस्य कन्यापि न तिष्ठति तर्हि तस्य भातृभ्य-
१२ रूस्याधिकारं दास्यथ । यदि तस्य भातरोऽपि न तिष्ठन्ति तर्हि तस्य
१४ पिटव्येभ्यस्याधिकारं दास्यथ । यदि पिटव्या अपि न तिष्ठन्ति तर्हि
१५ तस्य वंशीयान्तिकञ्चातये तदधिकारं दास्यथ, स तमधिकरिष्यति ।
मूससं प्रति परमेश्वराज्ञानुसाराद् इस्वायेलवंशं प्रत्येष विचारविधि-
र्भविष्यति ।

१६ परमेश्वरो मूससम् उक्तवान् त्वम् एतम् अवारीमं गिरिम् आरुद्धा
१८ इस्वायेलवंशेभ्यो मया दत्तं देशं निरीक्षत्वा, तस्मिन् निरीक्षिते सति यथा
१९ तव भाता हारोणः संग्रहीतस्थात्मपि खपिटलोकानां समीपे संग्र-
हीष्यसे । यतः सीनप्रान्तरे समाजविवादे युवां तोद्यसम्बिधावर्धात्

सीनप्रान्तरस्य कारेशस्थमिरीवातोयस्य सभीपे समाजस्य गोचरे माम्
चनाहत्वं मम निदेशं लंघितवन्तु ।

ततो मूसाः परमेश्वरम् उक्तवान् हे सर्वशस्त्रीरस्यानाम् आत्मना १५
प्रभो परमेश्वर, परमेश्वरस्य समाजो यथा रक्तकहीनमेषप्रलब्धत् न १६
भवेत् तदर्थं यस्तेषां वहिर्गमनकाले उभ्यन्तरमागमनकाले च तेषाम् १०
अयगामी सन् तान् वहिस्वाभ्यन्तरच्च गमयेत्, तादेशं मानुषमेकं
समाजोपरि नियोजय ।

ततः परमेश्वरो मूससम् अवदत् नूनपुत्रस्य यिहोशूयस्यान्तर १८
आत्मास्ते, त्वं तमादाय तस्य गात्रे स्वकरम् अर्पय, इलियासरयाजकस्य १९
सर्वसमाजस्य च समुखे तं संस्थाप्य तेषां समक्षं तमाज्ञापय । त्वं २०
तं स्वसमानभागिनं कुरु तत इस्त्रायेलंशस्य सर्वसमाजस्तदाज्ञाप्राप्ती
भविष्यति । स इलियासरयाजकस्य समुखे स्थास्यति, इलियासरस्त्वा- २१
तक्षत ऊरीमद्वारा परमेश्वरं प्रक्ष्यति, स तेन सहितास्त्रेस्त्रायेलंशाः सर्वे
समाजीयाच्च तदाज्ञया वहि र्यास्यन्ति तदाज्ञयाभ्यन्तरम् आगमिष्यन्ति
च । ततो मूसाः परमेश्वराज्ञया सर्वं कर्म द्वतवान् स यिहोशूयमादाय २२
इलियासरयाजकस्य समुखे सर्वसमाजस्य च समुखे तं संस्थापितवान् ।
मूससा परमेश्वरो यथाज्ञापयत् तथा तस्य गात्रे स्वकरम् अर्पयित्वा २३
स आदिष्ठः ।

28

२८ अष्टाविंशोऽध्यायः ।

१ होमार्थं परमेश्वराज्ञा इ प्रातःकालसन्ध्याकालयो होमकथनं २ विश्रामवारस्य होम-
कथनं ११ प्रतिपदो होमकथनं १६ निष्ठारोत्सवस्य होमकथनं २६ पवित्रसभाक-
थगच्छ ।

पश्चात् परमेश्वरो मूससं गदितवान् त्वम् इस्त्रायेलंशान् आज्ञापय १
तेभ्य इदं कथय, मम वक्त्रितसुगम्युपहारार्थकं यद् भक्ष्यनैवेदं तद् २
यूयं निरूपितसमये माम् उद्दिश्य निवेदयितुं यतिष्ठच्छे ।

त्वं तेभ्य इदं कथय परमेश्वराय वक्त्रितोपहारार्थं युश्माभि र्यन्ति- ३
वेदयितव्यं तदिदं । प्रतिदिनं नियहोमार्थं एकवर्षीयौ द्वौ निर्देष्यौ ४
मेषवत्सौ, तयोरेकः प्रातरन्वच्च सन्ध्यायाम् उत्सूक्ष्यते । भक्ष्येपकरणार्थं ५
हिन्दुतुर्थांशपरिमितेनालोडितत्वेन मिश्रितम् ऐफादशमांश्गोधूमचूर्णं
दास्यते । एष नियहोमदलिः सीनयगिरौ परमेश्वरोदेश्यवक्त्रितसुगम्यु- ६

- ० पहारार्थं गिरुपितः । तस्य पेयोपकरणम् एकैकमेषवत्सार्थं हिनचतुर्थाश्च
भविष्यति, स पेयोपकरणीयद्राक्षारसः परमेश्वराय पवित्रस्याने उवता-
प रिष्यते । द्वितीयो मेषवत्सः सन्ध्याकाल उत्सूच्यते, प्रातरिव भक्ष्यपेयोपक-
रणाभ्यां समं सोऽपि परमेश्वराय वक्षिक्षतसुगन्ध्युपहारार्थम् उत्सूच्यते ।
- ८ विश्वामिदिने एकहायनं निर्दोषं मेषवत्सद्वयं तैलपक्वं दशमांशद्वयं
- १० गोधूमचूर्णोपकरणं पेयोपकरणच्च निवेदयिष्यते । निवहोमं तत्ये-
योपकरणच्च विना प्रतिविश्वामिवारम् एव हौमो भविष्यति ।
- ११ मासस्यारम्भे यूयं परमेश्वराय हौमार्थं हौमोवत्सौ मेषमेकम् एक-
- १२ बर्षीयनिर्दोषसप्तमेषवत्सान् उत्सूच्यथ । गोवत्सैकेन समं तैलपक्वदश-
- १३ मांशवयं, एकमेषेण समं तैलपक्वदशमांशद्वयं, एकैकेन मेषवत्सेन समं
तैलपक्वदशमांशैकच्च गोधूमचूर्णोपकरणं भविष्यति, तेन स हौमबलिः
- १४ परमेश्वराय वक्षिक्षतसुगन्ध्युपहारो भविष्यति । गोवत्सैकार्थं हिनार्ज-
परिमितो मेषैकार्थं हिनलतीयांशपरिमित एकमेषवत्सार्थं हिनचतु-
र्थांशपरिमितो द्राक्षारसः पेयोपकरणं भविष्यति । निवहोमं तत्ये-
- १५ योपकरणच्च विना वर्षस्य प्रतिमासं हौमबलिरयं । परमेश्वरम् उदिष्ट्य
पापप्रायच्छिन्नबलिश्चागैकच्च युग्माभिर्दीतयः ।
- १६ प्रथममासस्य चतुर्दशदिने परमेश्वरस्य निरुदारोत्सवो भविष्यति ।
- १७ मासस्य पञ्चदशदिनात् सप्त दिनानि यावत् किञ्चशून्यपूपभोजनेत्सवो
- १८ भविष्यति । प्रथमदिने प्रवित्रसभा भविष्यति, तदिने यूयं किमपि विषय
- १९ कर्मन करिष्यथ । किन्तु परमेश्वराय वक्षिक्षतसुगन्धिहौमबलिरुपेण दातुं
- २० हौमो गोवत्सौ मेषैक एकहायना निर्दोषाः सप्त मेषवत्साः, उपकरणार्थम्
- २१ एकैकेन गोवत्सैन समं दशमांशवयं, मेषैकेन समं दशमांशद्वयं, सप्त मेष-
- २२ वत्सानाम् एकैकेन वत्सैन समम् एकैको दशमांशस्तैलपक्वं गोधूमचूर्णं, सेषां
- २३ प्रायच्छिन्नार्थं प्रायच्छिन्नबलिरेकश्चागैकच्च, एतानि सर्वाणि युग्माभिर्नित्य-
- २४ हौमस्य प्रातर्होमं विना निवेदयिष्यन्ते । एतदिष्ट्यनुसारात् सप्त दिना-
नि यावत् प्रत्यर्हं परमेश्वराय भक्ष्यरूपं वक्षिक्षत सुगन्ध्युपहारं निवेद-
- २५ यिष्यते, निवहोमं तत्येयोपकरणच्च विना तन्निवेदिष्यते । सप्तमेउक्ति
युग्मां प्रवित्रसभा भविष्यति तदा यूयं किमपि विषयकर्मन करिष्यथ ।
- २६ प्रथमफलानां दिने सप्तसप्ताहेभ्यः परं यदा यूयं परमेश्वराय नूलं
भक्ष्यनैवेद्यम् चानेष्यय तदा युग्मां प्रवित्रा सभा भविष्यति तदा किं-
- २० मपि विषयकर्मन करिष्यथ । किन्तु परमेश्वराय सुगन्धिहौमार्थं हौ-

गोवत् सौ मेषैक एकहायनाः सप्त मेषवत्साः, उपकरणार्थे गोवत् १८
संकालते दशमांश्चयं, एकमेषक्ते दशमांश्चदयं, सप्त मेषवत्सानाम् २५
२ एकैकवत्सक्ते एकैकदशमांश्चलैलपक्षं गोधूमचूर्णं, युधाकं प्रायस्तित्तार्थं ३०
छारैकच्च, एतानि सर्वाणि युधाभिं निवहोमं तदुपकरणच्च विना निवे- ३१
दविष्यन्ते, सर्वाणेतानि निर्देषाणि पेयोपकरणयुक्तानि च भविष्यन्ति ।

२९ जनचिंशोऽध्यायः ।

१ तूरीवादनकालस्य द्वायकश्चनं ३ परिचसभासमयस्य होमवलिदानादि १० उटजो-
स्तवकालात् होमवलिदानादि च ।

२ सप्तममासस्य प्रथमदिने युधाकं पवित्रसमिति भविष्यति तदा यूं १
विषयकर्म मा करिष्यथ तदिनं युधाकं तूरीवादनकालो भविष्यति ।
३ तदिने परमेश्वराय सुगन्धिहोमबल्यर्थम् एकः पुंगोवत्स एको मेष एक-
४ हायनाः सप्त निर्देषां मेषवत्साः, उपकरणार्थम् एकगोवत्सक्ते दश-
५ मांश्चयं, एकमेषक्ते दशमांश्चदयं, सप्तमेषवत्सानाम् एकैकमेषवत्स-
६ क्ते एकैको दशमांश्चलैलपक्षं गोधूमचूर्णं, स्वेषां प्रायस्तित्तार्थं प्रायस्तित्त-
७ वलिश्चारैकच्च, एतानि सर्वाणि युधाभिं निवेदयिष्यन्ते । मासिकहोमं ८
८ तदीयभव्योपकरणं दैवसिकहोमं तदीयभव्योपकरणं तयो विधन्यु-
९ यीणि पेयोपकरणानि च विना सर्वमेतत् परमेश्वराय वक्त्रिक्षतसुगन्ध्य-
१० पहारार्थं युधाभिः कर्त्तव्यं ।

११ तत्प्रथममासस्य दशमदिने युधाकं पवित्रसमिति भविष्यति, तदा ०
१२ यूं खस्तप्राणान् स्तेव्यथ किमपि विषयकर्म न करिष्यथ । किन्तु परमे-
१३ श्वराय सुगन्धिहोमबल्यर्थं एको गोवत्सो मेषैक एकहायनाः सप्त मेष-
१४ वत्साः, उपकरणार्थम् एकगोवत्सक्ते दशमांश्चयं, एकमेषक्ते दश-
१५ मांश्चदयं, सप्त मेषवत्सानां एकैकवत्सक्ते एकैकदशमांश्चलैलपक्षं १०
१६ गोधूमचूर्णं स्वेषां प्रायस्तित्तवलिश्चारैकच्च, एतानि सर्वाणि युधाभिः ११
१७ प्रायस्तित्तदिवसीयपापवलिं निवहोमं तदीयभव्यपेयोपकरणानि च
१८ विना निवेदयिष्यन्ते ।

१९ सप्तममासस्य पञ्चदशदिने युधाकं पवित्रसमिति भविष्यति तदा १२
२० यूं किमपि विषयकर्म न करिष्यथ तदारभ्य सप्त दिनानि यावत् परमे-
२१ श्वर्ण उद्दिष्य महं करिष्यथ । परमेश्वराय वक्त्रिक्षतसुगन्धिहोमबल्यर्थं १३

चयोदश गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश मेषवत्साः, उप-
१४ करणार्थं चयोदशानां पुंगवानाम् एकैकर्त्ते दशमांश्चर्यं द्वयो मेषयो
१५ एकैकर्त्ते दशमांश्चर्यं चतुर्दशानां मेषवत्सानाम् एकैकवत्सवृत एकैको
१६ दशमांश्चत्तैलपक्षं गोधूमचूर्णं, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि
युग्माभिः निर्वहोमं तदीयभच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

१७ द्वितीयदिने द्वादश गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश
१८ मेषवत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
१९ तदीयानि भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि
युग्माभिः निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

२० द्वितीयदिवसे एकादश गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश
२१ मेषवत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
२२ यानि भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि
युग्माभिः निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

२३ चतुर्थदिने दश गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश मेष-
२४ वत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
२५ भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि युग्माभिः
निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

२६ पञ्चमदिने नव गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश
२७ मेषवत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
२८ भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि युग्माभिः
निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

२९ षष्ठिदिन अष्टौ गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश मेष-
३० वत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
३१ भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि युग्माभिः
निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

३२ सप्तमदिने सप्त गोवत्सा हौ मेषावेकहायना निर्देशाच्चतुर्दश मेष-
३३ वत्साः, गोवत्समेषमेषवत्सानां छते तत्संख्या विध्युक्तानि तदीयानि
३४ भच्यपेयोपकरणानि, प्रायस्चित्तार्थं छागैकच्च, एतानि सर्वाणि युग्माभिः
निर्वहोमं तदीयं भच्यपेयोपकरणच्च विना निवेदयिष्यन्ते ।

३५ अष्टमदिने युग्माकं महात्मिति र्भविष्यति, तदिने युग्माभिः किमपि
३६ विषयकर्म न कर्तव्यं । किन्तु परमेश्वराय वक्षिष्ठतसुगन्धिहोमार्घम्

इचो गोवत्य एको मेष एकाहायना निर्दीपाः सप्त मेषवत्साः, गोवत्समेष- १०
मेषवत्सानां कृते तत्संख्या विश्वकानि तदीयानि भक्षपेयोपकरणानि,
प्रायस्थित्तार्थं क्वागैकस्त्, एतानि सर्वाणि युद्धाभिं निवृहीमं तदीय- १८
भक्षपेयोपकरणस्त् विना निवेदयिष्यन्ते । हीमवलीन् भक्षपेयनैवेद्यानि १९
मङ्गलार्धकवलीन्वाधि युद्धाभि वंत् प्रतिश्रुतं सेच्छादत्तकं तद्विना यूधम्
एतानि निरूपितमहेषु परमेश्वराय निवेदयिष्यत् । परमेष्व- २०
राज्या मूसा इस्तायेल्वंशाय तत्सर्वं गदितवान् ।

30

३० चिंशत्तमोऽध्यायः ।

१ प्रतिश्रुतप्रतानां पालमनधि अवस्था २ पिता दुहितुर्ब्रतस्य सफलनिष्ठलबकथं
४ पत्त्या जायायाः प्रतिश्रुतसफलनिष्ठलबकथं ५ विधवायाः प्रतिश्रुतसफलनिष्ठल-
स्य कथनश्च ।

अनन्तरं मूसा इस्तायेल्वंशाभिपेषः कथितवान्, परमेश्वर एतान्या- १
श्चापयत् । यदि कस्त्रित् पुमान् परमेश्वराय किञ्चित् प्रतिष्ठग्नोति यदा २
प्रतेन सं बहुं प्रपयत् करोति, तर्हि स स्ववाक्यं मुद्धा न कृत्या वक्त्रात्
निर्गतं वाक्यं सप्तसं करिष्यते ।

यदि काचित् कुमारी पिटगेहे वसन्ती परमेश्वराय किञ्चित् प्रति- ३
ष्ठग्नोति प्रतेन वा स्त्रां बध्नाति, तत्विता च यदि तस्याः प्रतिश्रुतं येन वा स्त्रां ४
बध्नाति तद् व्रतवाक्यं श्रुत्वा तस्यै किमपि न कथयति, तर्हि तस्याः सर्वं
प्रतिश्रुतं स्थिरीभविष्यति येन च स्त्रां बध्नाति तद् व्रतवाक्यं निच्छितं ५
भविष्यति । किन्तु अवणदिने यदि तस्याः पिता तां निषेधति तर्हि ६
तस्याः प्रतिश्रुतं येन च स्त्रां बध्नाति तद् व्रतवाक्यं निच्छितं न भविष्यति
तस्याः पितु निषेधात् परमेश्वरस्तां चमिष्यते ।

तस्याः प्रतिश्रवणकाले येन वा स्त्रां बध्नाति तद्व्रतवाक्यस्य तस्या ७
आस्थात् निर्गमकाले यदि तस्याः प्रतिस्तिष्ठति, स प्रतिच्छ यदि तत्-
अवणदिने किमपि न कथयति, तर्हि तस्याः प्रतिश्रुतं येन च स्त्रां बध्नाति ८
तद् व्रतवाक्यं निच्छितं भविष्यति । किन्तु अवणदिने यदि तस्याः प्रतिस्त्रां
निषेधति, तर्हि सा यत् प्रतिष्ठग्नोति येन च स्त्रां बध्नाति तत् मुद्धा
भविष्यति, तेन परमेश्वरस्तां चमिष्यते ।

विधवा सामित्यक्ता वा रुदी येन स्त्रां बध्नाति स्त्र तद् व्रतवाक्यं ९
स्थिरीभविष्यति । सा यदि सामिगेहे प्रतिश्रुतयती वा प्रतेन प्रपथेन १०

११ बद्धा भवेत् तस्याः पतिर्व यदि तत् श्रुत्वा तामनिषिध्य मौनीभूतस्तर्हि
तस्याः सर्वं प्रतिश्रुतं निश्चितं भविष्यति येन च स्वां बद्धवती तद् व्रत-
१२ वाक्यं निश्चितं भविष्यति । किन्तु अवण्डिने तस्याः पति यदि तत् सब्ब
मुधा छतवान्, तर्हि तस्याः प्रतिश्रवणे बन्धने च या वाक् तदास्यात्
निरगच्छत सा निश्चिता न भविष्यति, तस्याः पत्या व्यर्थकरणात् परमे-
श्वरसां च मिष्यते ।

१३ योधितः सर्वं प्रतिश्रवणं क्लेशदं शपथच्च तस्याः स्वामिना निश्चितं व्यर्थस्थ
१४ भवितुं शक्यते । तस्याः पति यदि कृतिपयानि दिनानि यावत् सर्वथा
निःशब्दो भवति तर्हि अवण्डिने निःशब्दत्वात् स तस्याः सर्वं प्रतिश्रवणं
१५ वा सर्वं व्रतं निश्चितं करोति । तच्छ्रवणात् परं यदि केनापि प्रकारेण
१६ स तद् व्यर्थं करोति तर्हि तस्या दोषं स एव भोक्ष्यते । पुरुषं पलीशाधि
पितरं बाल्यकाले पिण्डहस्तां जुमारीचाधि मूससं प्रति परमेश्वरेणा-
चापिता आदेशाः समाप्ताः ।

31

३१ एकचिंशत्मोऽध्यायः ।

१ मिदियमोयलोकानां दण्डमं विलियमस्य वषः १२ ख्लीणं रचणाद् योद्धुभ्यो मूससः
क्रोधः ११ तेषां शुचिवं १५ लोठितद्रव्यविभागः ४८ परमेश्वराय सेनापतीनां दानं ।

१ अनन्तरं परमेश्वरी मूससं जगाद त्वम् इस्तायेलवंशकाते मिदियनी-
२ यान् प्रतिकूरु पश्चात् लं पिण्डलोकानां समीपे संग्रहीयसे । ततो
३ मूसा लोकान् अवदत्, युद्धाकं कृतिपया लोका युद्धार्थं सञ्चिता परमे-
४ श्वरार्थं मिदियनीयान् प्रतिकर्तुं तेषां प्रतिकूलं योद्धुं गच्छन्तु । यृथम्
५ इस्तायेलवंशस्य एकैकवंशाद् एकैकसहस्रं लोकान् योद्धुं प्रेषयत । तत
इस्तायेलवंशस्य एकैकवंशमध्यात् सहस्रजनेषु एहीतेषु योद्धुं द्वादश-
६ सहस्रलोका असञ्जन्त । इत्यं मूसा एकैकवंशस्य एकैकसहस्रं जनान्
पविचपात्राणि वाद्यकरतूर्यां च धरन्तं याजकमेलियासस्य पुञ्च
७ पीनिहसं युद्धाय प्रेषयामास । ते मूससं प्रति परमेश्वरस्याज्ञानुसारात्
८ मिदियनीयानां प्रतिकूलं युद्धा सर्वपुरुषान् जघ्नुः । अत तै हृतान्
इतरजनान् विना इवि-रेक्ष-सूर-हृष-रेवाख्या मिदियनीयानां प्रति
राजानेऽपि हताः, वियोरस्य सुतो विलियमोऽपि खण्डेन विनाश-
९ याद्यक्षे । इस्तायेलवंशा मिदियनीयानां सर्वयोषितो वाल्कांस्य
बन्धी छतवन्तः, तेषां सर्वपश्चून् मेषवजान् सर्वसम्पत्तिं लोठयिता

नीतवन्तः । तेषां निवासस्थानानि नगराणि दुर्गाणि च वक्त्रिना दाहया- १०
मासुः । अनन्तरं ते मानुषपशुप्रभतिलोठितं अपहृतच्च सर्वद्रव्यं निन्युः, ११
यिरीहोः समोपस्थयद्वन्तीरस्थिते मीयावीयप्रान्तरे स्थितं शिविरं मूसस १२
इलियासरयाजकस्य इखायेलवंशीयसर्वसमाजस्य चान्तिकं तान् बन्दि-
नोऽपहृतानि लोठितानि द्रव्याणि च निन्युः ।

ततो मूसा इलियासरयाजकः समाजाधिपाच्च तान् साक्षात् कर्तुं १३
शिविराद् वह्निर्युः । रणादागतेभ्यः सेनापतिभ्यो उर्ध्वात् सहस्रपतिभ्यः १४
शतपतिभ्यस्त्र मूसाः क्रुध्यन् तान् अवदत् यूयं किं सर्वा योधितो जीवती १५
रक्षितवन्तः? पश्चत इमा विलियमस्य मन्त्रगणया पियोर्देवमधिपरमे- १६
श्वरस्य प्रतिकूलस्मृ इखायेलवंशं पार्पं कारितवत्यस्तस्मात् परमेश्वरस्य
समाजे महामारी जाता । अतो यूयं बालकानां मध्ये सर्वान् पुंवालकान् १०
हत, पुरुषोपभुक्ता योधितस्त्र हत, किन्तु या बालिकाः पुरुषोपभुक्ता १८
नहि ता रक्षत । यूयं सप्त दिनानि शिविराद् वह्नि वैसत, युश्माभि- १९
मानुषा हता हतानाच्च शवाः सुष्टुप्तस्माद् यूयं दत्तीयदिने सप्तमदिने
च खान् बन्दिनस्त्र पावयत । सर्वजातीयं वसनं चमनिर्मितं वस्तु २०
द्वागरीमनिर्मितं वस्तु काष्ठनिर्मितं पात्रस्त्र शुची कुरुत ।

पश्चाद् इलियासरयाजको रणागतान् योद्धून् अवदत्, परमेश्वरो २१
मूससम् इमां व्यवस्थाम् अवादीत् । खर्णरूपपित्तललौहरङ्गसीसकादीनि २२
यानि वस्तुनि वक्त्रिना न नश्यन्ति तानि वक्त्रिना गमितानि शुचीनि २३
भविष्यन्ति, तथापि यूयं तानि शुचिजनके तोये धाविष्यथ; यानि वस्तुनि
ष्क्रौ नश्यन्ति तानि यूयं तोयेन गमयिष्यथ । सप्तमे दिने यूयं खेषां २४
वसनानि धाविष्यथ, ततः शुचयः सन्तः शिविरं प्रवेश्यथ ।

ततः परमेश्वरो मूससं बभाषे, त्वम् इलियासरयाजकस्त्र समाजस्य २५
पिण्डवंशाधिपाच्च मानुषपशुप्रभतिलोठितवस्तुनां साङ्घां कुरुत । तानि २६
लोठितद्रव्याणि दिधा कृत्वा युद्धागतयोद्धूनां सर्वसमाजीयानाच्च मध्ये २७
विभजस्त्र । युद्धागतयोद्धूयः परमेश्वराय कर्त गृह्णाण, अर्धात् तेषां २८
खम्यार्द्धभागान्तर्गतेभ्यो मानवगोगर्द्धभमेषेभ्यस्त्र पञ्चशतप्राणिनाम् एकैकं २९
प्राणिनमादाय परमेश्वरयोत्तोलनीयनैवेद्यार्थं इलियासरयाजकाय
देहि । इखायेलवंशस्यार्द्धभागान्तर्गतेभ्यो मानुषेभ्यो गोगर्द्धभमेषादिपशु- ३०
भ्यस्त्र पञ्चशत् प्राणिनां एकैकं प्राणिनमादाय परमेश्वरस्यावासस्य रक्ष-
गीयरक्षकेभ्यो लेवीयेभ्यो देहि । ततो मूससं प्रति परमेश्वराज्ञया मूसा ३१

१२ इलियासरयाजकस्य सर्वे कर्म छतवन्तौ । योद्भुभि लोठिता या सम्पत्ति-
१३ रियती सा, पञ्चसप्ततिसहस्राधिकानि घट्लक्षाणि मेषादि द्विसप्तति-
१४ सहस्राणि गाव एकघटिसहस्राणि गर्दभाः पुरुषानुपभुक्ता द्वाचिंशत्
१५ सहस्राणि योषितच्च । तस्माद् युद्धगतानाम् अर्द्धांशस्य सङ्ख्येयं पञ्चशता-
१६ धिकसप्ततिंशत्सहस्राधिकं लक्ष्ययं मेषाः । तेषां मध्ये परमेश्वरस्य करः
१७ पञ्चसप्ततिंशत्सहस्राधिकं लक्ष्ययं मेषाः । गावः घट्चिंशत्सहस्राणि तासां मध्ये
१८ द्वासप्ततिः परमेश्वरस्य कररूपाः । गर्दभाः पञ्चशतिंशत्सहस्राणि तेषां
१९ मध्ये एकाधिकघटिः परमेश्वरस्य करस्वरूपाः । मानुष्यः योडशसहस्राणि
२० तासां मध्ये द्वाचिंशत् परमेश्वरस्य करस्वरूपाः । मूसाः परमेश्वरस्याज्ञया

परमेश्वरस्य करम् अर्द्धाद् उत्तोलनीयं नैवेद्यम् इलियासरयाजकाय
२१ ददौ । योद्भुगणस्य भागात् मूससा विभिन्नो य इस्तायेल्वंशस्यार्द्धभागः,
२२ स समाजीयार्द्धभागः संख्या पञ्चशतिंशत्सहस्राधिकं लक्ष्ययं
२३ मेषाः घट्चिंशत्सहस्राणि गावः पञ्चशतिंशत्सहस्राणि गर्दभाः
२४ योडश सहस्राणि मानुष्यच्च । ततो मूसा इस्तायेल्वंशस्य तदर्द्धांशात्
निचितं करमर्थात् मानुषपुरुषः पञ्चशतिंशत्प्राणिनामेकं प्राणिनं गृहीत्वा
परमेश्वराज्ञात् आवासस्य रक्षणीयरक्षित्वा लेवीयेभ्यो ददौ ।

२५ ततः सहस्रैन्यशासकाः सहस्रपतयः शतपतयच्च मूससो निकट-
२६ मेव तं जगदुः, तव दासा हस्तगतानां योद्भुणां संख्यां छतवन्तः, तेषाम्
२७ एकोऽपि न्यूनो नाभूत् । तस्माद् वयं परमेश्वरस्य समुखे स्वप्राणानां छते
प्रायस्वित्तं कर्तुं लब्धसम्पत्तेः स्वर्णपात्रं नृपुरं बलयं अङ्गुष्ठीयकं कुरुण्डलं
२८ हारं वा परमेश्वराय नैवेद्यं आनीतवन्तः । मूसा इलियासरयाजकस्य
२९ तानि शिखवाताभरणरूपाणि स्वर्णानि तेभ्यो जग्नहतुः । परमेश्वरम्
उद्दिश्य सहस्रपतिभिः शतपतिभिच्च निवेदितं स्वर्णं पञ्चशतिंशत्प्राणिनां
३० शतपतिभिषोडशसहस्रेकलपरिमितम् आसीत् । यत एकैको योद्भा
३१ खार्थं लोठितं द्रव्यम् आनयत् । ततो मूसा इलियासरच्च सहस्रपति-
३२ शतपतिभिस्तानि स्वर्णानि गृहीत्वा परमेश्वरम् उद्दिश्येषायेल्वंशस्य
स्वरणाय समाजावासम् आनिन्यतुः ।

32

३३ द्वाचिंशाऽध्यायः ।

१ यदनस्य पूर्वदिशि गादवंशस्य रुदेनवंशस्य चाधिकारप्रार्थना ६ नान् प्रनि मूसम्
निरस्कारः ६६ तेषामुत्तरं २० तेषां कथातो मूसोऽज्ञीकारः ६४ नगराणां निर्माणाच्च ।

रुवेनवंशीयानां गादवंशीयानाच्च बहवः पश्व आसन् तेन यासेर- १
देशं गिलियदेशच्च पशुचरणयोग्यं वीक्ष्य गादरुवेनवंशीया एत्य २
मूससम् इलियासरयाजकं समाजाधिपांच जगदुः अटारोतं दीवीनं ३
यासेरं मित्रा हिष्वेनं इलियालो सिवमा निवो विवेनचैतानि ४
यानि स्थानानि प्रति परमेश्वर इखायेलसमाजस्य सम्मुख आहृतवान् ५
तान्येव पशुचरणयोग्यानि, तव दासानाच्च पश्वः सन्ति । अतएव तेऽ- ५
वदन् यदि वर्यं तव दृष्ट्यानुयद्वं प्राप्तात्त्वर्हि देशमेनं अधिकत्तुं भवदा-
सेभ्यो देहि यद्दनपारं मासान् नय ।

ततो मूसा गादवंशीयान् रुवेनवंशीयांच गदितवान् युग्माकं भातरः ६
किं योद्दुं यासुन्ति यूद्यच्च किमचोपवेच्यथ? परमेश्वरेण दत्तं देशं यातुं ७
यूर्धं कुत इखायेलवंशानां मनांसि भमाशानि कुरुथ? यदाहं युग्माकं ८
पितृन् देशं वीक्षितुं कादेशवर्णेयात् प्रैरयं, तदानों तेऽपीत्यं कृतवन्तः । ९
फलत इष्कोलोपव्यक्तां यावत् तै गत्वा देशे निरीक्षिते सति परमेश्व- १०
रेण दत्तं देशं यातुं इखायेलवंशानां मनांसि तै र्भमाशानि कृतानि ।
अतस्तदानों परमेश्वरस्य क्रुधि प्रज्वलिते स श्रपमान उक्तवान् अहं ११
यं देशमधि इत्राहीम इस्हाको याकूवच्छान्तिके श्रपथम् अकार्यं, १२
तं देशं मिसराद् आगतानां विंशतिवर्धाधिकवयखानां लोकानां
मध्ये कोऽपि वीक्षितुं न प्राप्यति यस्मात् ते सर्वे मम सम्बन्धनुगता
नहि । केवलं किनसीयविफुन्ने: पुत्रः कालेवो नूनस्य पुत्रो विही- १३
शूयस्त्रैतौ तं द्रव्यतः, यतस्त्रौ सर्वथा परमेश्वरस्यानुगतौ । इत्यं इखा- १४
येलवंशं प्रति परमेश्वरस्य क्रोधे प्रज्वलिते यात् परमेश्वरस्य दृष्ट्या
कुकर्म्मकारो सर्ववंशो न व्यनश्यत् तावत् चत्वारिंशदृष्टै यावत् स तान्
प्राप्तरे भासयामास । पश्यत परिष्ठवंशाद् उत्पन्ना यूद्यम् इखायेल- १५
वंशाय परमेश्वरस्य क्रोधं वर्डयितुं खपितृणां पदं एहीतवन्तः । यतो १५
यदि यूर्धं तस्य पश्चाद्मनात् परावर्त्तधं तर्हि इखायेलोकास्तेन पुनः
प्राप्तरे व्यव्यन्ते युस्माभिस्त्रैते सर्वे लोका विनाशयिष्यन्ते ।

ततः परं ते समीपमेव कथयामासुः वयमत्र स्वपशुक्ते गोष्ठानि १६
खबालकक्षते नगराणि च निर्मास्यामः । यावच्च वर्यं इखायेलवंशान् १७
खस्यानं न प्रवेशयामस्तावत् तेषामग्नेऽप्ये सञ्चमाना गमिष्यामः, किंव-
स्याकं वालका देशनिवासिभ्यो भयात् प्राचीरवेचितपुरुषे वत्यन्ति ।
इखायेलवंशस्य सर्वे जना यावत् साधिकारं नाप्रुवन्ति तावद् वर्यं १८

१८ खस्त्रपरिजनानां समीपं न प्रत्यागमिष्यामः । यर्द्दनस्य पारे तैः साकं
वयं नाधिकारं ग्रहीष्यामः, किन्तु यर्द्दनस्य पूर्वपारे उस्माकम् अधिकारो
भविष्यति ।

१९ ततो मूसास्तान् अवदत्, यदि यूयम् इदं कुरुथ, अर्थात् सञ्जमानाः

२१ परमेश्वरस्य समुखे योद्धुं गच्छथ, स च यावत् खस्त्रियून् खसमुखाद्
वह्वि नै करिष्यति तावद् यूयं सर्वे यदि परमेश्वरस्य समुखे सञ्जमाना

२३ यर्दनतटिनीपारं यास्यथ, ततो देशे परेशस्य वशीभूते यूयं पुनराग-
मिष्यथ, तर्हि यूयं परमेश्वरस्य इस्त्रायेलवंशस्य च समीपे निर्देशा भवि-
ष्यथ, परमेश्वरस्य समुखे देशेऽस्मिन् युश्माकम् अधिकारो भविष्यति ।

२५ किन्तु यूयं यदि तत्र करिष्यथ, तर्हि पश्चत् परमेश्वरस्य प्रतिकूलं
अपरात्म्यथ, युश्माकं पापं युश्माकम् उद्देशं प्राप्यतीति निष्पयं

२४ जानीय । यूयं खस्त्रबालकानां छते नगराणि पशूनाच्च छते गोषानि

२५ निर्मात, खसास्यात् निर्गतवाक्यानुसारात् कुरुत । पञ्चाद् गादवंशीया

रुवेनवंशीयाच्च मूससम् ऊचुः प्रभुरसाकं यथाज्ञापयत् भवद्वासा वयं

२६ तथैव करिष्यामः । अस्माकं बालका जायाः पशुत्रजाच्च सर्वे उत्र

२७ गिलियदस्य सर्वनगरे स्यास्यन्ति । अस्माकं प्रभीराज्या भवद्वासाः सर्वे

२८ सञ्जमाना योद्धुं परमेश्वरस्य समुखे पारं यास्यामः । ततो मूसास्तानधि-

याजकम् इलियासरं नूनपुत्रं यिहोशूयम् इस्त्रायेलवंशाधिपांचादिष्ठ-

२९ वान् । मूसास्तान् गदितवान्, गादवंशीया रुवेनवंशीयाच्च यदि

परमेश्वरस्य समुखे युश्माभिः साकं सञ्जमाना योद्धुं यर्दनतटिनीपारं

यान्ति, तर्हि युश्माकं उमुखे देशे वशीभूते यूयं तेभ्यो गिलियदेशम्

२० अधिकर्तुं दास्यथ । किन्तु यदि ते सञ्जमाना युश्माभिः साकं नदीपारं न

२१ गच्छन्ति, तर्हि ते युश्माभिः समं किनानदेशे वत्स्यन्ति । ततो गादवंशीया

रुवेनवंशीयाच्च प्रत्यवदन्, परमेश्वरो भवद्वासान् यदादिष्ठत् वयं

२२ तदेव करिष्यामः । वयं परमेश्वरस्य समुखे सञ्जमानाः पारं गत्वा

किनानदेशं यास्यामः, तेन यर्दनस्य पूर्वपारे उस्माकम् अधिकारो

२३ भविष्यति । ततो मूसास्तेभ्यो गादवंशीयेभ्यो रुवेनवंशीयेभ्यच्च यूयफ-

सुतस्य मिनश्चेद्द्वंशय च इमोरीयाणां भूपस्य सीहोनस्य राज्यं
वाशनस्य भूपतेर् चोगस्य राज्यम् अर्थात् नानाप्रदेशस्यनगरविशिष्टं
जनपदं चतुष्याशीर्यनगराणि च ददौ ।

२४ ततो दीवीनं अटारोतं अर्दोयेरं अट्रोतं शोफनं यासेरं यग्विहं

वैतनिमा वैथारण्वैतज्ञामविशिष्टानि प्राचीरवेदितानि नगराणि १६
गोष्ठानि च मादवंशीयै निर्मितानि । हिष्वेनम् इलियाली किरि- १७
याथयिमं नामप्रशिवर्त्तिं निवेष्वालमियोने शिवमा चैतानि पुराणि १८
खवेनवंशीयै निर्मितानि खनिचितपुराणां नामानि च छतानि । मिनशः १९
सुतस्य माखीरस्य वंशो गिलियदं गत्वा तदाचक्रमे तत्स्थाननिवासिन
इमोरीयान् अनधिकारिणो उकरोत् । ततो मूससा मिनशः सुतस्य २०
माखीरस्य वंशाय गिलियदे दत्ते स तन्मध्ये उवास । मिनशिवंशीयो २१
यायोरो गत्वा तस्य यामान् करतलीकृत्य तेषां नाम इवावेत्-यायीरं
(यायोरयामाणोति) चकार । नोवहस्य गत्वा किनातं तस्य शाखानगराणि २२
च वशेकृत्य खनामानुरूपं तद्राम नोवहं छतवान् ।

33

३३ चतुर्थस्तिंशोऽध्यायः ।

१ इखायेल्वंशस्य इच्छारिणवस्थानानां कथनं ५० किनानीयलोकान् नाशयितुं
आदेश्य ।

य इखायेल्वंशीयाः खस्त्वैन्यैः साकं मूसोइराणाभां मिसरदेशाद् १
वहिशानीतास्त्वेषाम् अवस्थितिकथनं । मूसाः परमेश्वराज्ञया तेषां २
याचानुसाराद् अवस्थितीनां विवृतिं लिलेख । तेषाम् अवस्थितीनां ३
विवृतिरिधं । प्रथममासस्य पञ्चदशदिने निखारमहिदिनस्य प्रातर् ४
इखायेल्वंशा मिस्तीयाणां समचं महाबलेन रामिषेषाद् वहिर्भूय प्रत-
स्थिरे । तदिने मिस्तीयाः श्वान् रसाने न्यदधत, यतः परमेश्वरस्त्वेषां ५
मध्ये प्रथमजान् सर्वान् अवधीत्, परमेश्वरस्य तेषां देवानप्यदण्डयत् ।
इखायेल्वंशो रामिषेषात् प्रस्थाय सुक्रोते शिविरम् अस्यापयत् । सुक्रो- ६
तात् प्रस्थाय प्रान्तरस्य प्रान्तस्य एथमे शिविरं स्थापितवान् । एथमात् ७
प्रस्थाय वाल्सिकोनस्य समुखस्यं पीहहीरोताद् याचां छत्वा ८
पूर्वदिशि शिविरं स्थापितवान् । ते पीहहीरोताद् याचां छत्वा ९
सागरमध्येन प्रान्तरं प्रविविशुः, एथमप्रान्तरेण दिनचयं गत्वा मारायां १०
शिविरं स्थापयामासुः । मारातो याचां छत्वा एलीमम् उपस्थाय तत्र ११
शिविरं स्थापितवन्तः, एलीमे इदाश्व प्रख्यवणाः सप्तति खर्चूरपादपा-
चासन् । एलीमात् प्रस्थाय सुफार्णवसमीपे शिविरं स्थापितवन्तः । १२०
सुफार्णवाद् याचां छत्वा सीनप्रान्तरे शिविरं स्थापयामासुः । सीन- १२१
प्रान्तराद् याचां छत्वा दप्काचां शिविरं स्थापयामासुः । दप्कातो १२२

१४ याचां कृत्वा आलूप्णे शिविरं स्थापयामासुः । आलूशाद् याचां कृत्वा
 रिफीदीमे शिविरं स्थापयामासुः, तत्र लोकानां पानार्हं तोयं नासीत् ।
 १५ रिफीदीमाद् याचां कृत्वा सीनयप्रान्तरे शिविरं स्थापितवन्तः ।
 १६ सीनयप्रान्तराद् याचां कृत्वा किंत्रोऽङ्गत्तावायां शिविरं स्थापयामासुः ।
 १० किंत्रोऽङ्गत्तावातो याचां कृत्वा हत्येरोते शिविरं स्थापयामासुः । हत्येरो-
 १८ ताद् याचां कृत्वा रित्यायां शिविरं स्थापयामासुः । रित्यातो
 २० याचां कृत्वा रित्योषपेरघे शिविरं स्थापयामासुः । रित्योषपेरघाद्
 २१ याचां कृत्वा लिव्नायां शिविरं स्थापयामासुः । लिव्नातो याचां कृत्वा
 २२ रित्यायां शिविरं स्थापितवन्तः । रित्यातो याचां कृत्वा किंहेत्यायां
 २३ शिविरं स्थापयामासुः । किंहेत्यातो याचां कृत्वा शेफराद्रौ शिविरं
 २४ स्थापयामासुः । शेफराद्रौ याचां कृत्वा हरादायां शिविरं स्थापयामासुः ।
 २५ हरादाया याचां कृत्वा मखेलोते शिविरं स्थापयामासुः । मखेलोताद्
 २७ याचां कृत्वा तहते शिविरं स्थापयामासुः । तहताद् याचां कृत्वा तेरहे
 २८ शिविरं स्थापयामासुः । तेरहाद् याचां कृत्वा मिल्यायां शिविरं स्थाप-
 २९ यामासुः । मिल्याया याचां कृत्वा हृष्मेनायां शिविरं स्थापयामासुः ।
 ३० हृष्मेनाया याचां कृत्वा मोषेरोते शिविरं स्थापयामासुः । मोषेरोताद्
 ३२ याचां कृत्वा विनेयाकने शिविरं स्थापयामासुः । विनेयाकनाद् याचां
 ३३ कृत्वा हृष्टगिद्गदे शिविरं स्थापयामासुः । हृष्टगिद्गदाद् याचां
 ३४ कृत्वा यट्वाधायां शिविरं स्थापयामासुः । यट्वाधाया याचां कृत्वा
 ३५ अब्रोणायां शिविरं स्थापयामासुः । अब्रोणाया याचां कृत्वा त इति-
 ३६ योनगेवरे शिविरं स्थापयामासुः । इत्यियोनगेवराद् याचां कृत्वा
 ३७ सीनप्रान्तरीयकादेषे शिविरं स्थापयामासुः । कादेशाद् याचां कृत्वा
 ३८ तैर् इदोमदेशस्य प्रान्तरीयहृष्टराद्रौ शिविरं स्थापितं । तदा हारोणो
 याजकः परमेश्वराङ्गया हृष्टरात्रिम् आरूढवान् तत इस्वायेल्वंशस्य
 मिसराद् वह्विरागमनस्य चत्वारिंशद्वर्षस्य पञ्चममासस्य प्रथमेऽक्षिं तत्र
 ३९ मृतः । हृष्टराद्रौ हारोणयाजकस्य मृतिकाले स चयोविंशतिशिक्षतवत्सर-
 ४० वयस्क आसीत् । तत्र किनानदेशस्य दक्षिणसीमावासी किनानीयाराद-
 ४१ भूप इस्वायेल्वंशागमनस्य वाचां श्रुतवान् । अपरं ते हृष्टराजे याचां
 ४२ कृत्वा सल्मेनायां शिविरं स्थापितवन्तः । सल्मेनाया याचां कृत्वा
 ४३ पूनोने शिविरं स्थापयामासुः । पूनोनाद् याचां कृत्वा ओचोते
 ४४ शिविरं स्थापयामासुः । ओचोताद् याचां कृत्वा मोथावप्रान्तरस्य इधी-

अवारीमे शिविरं स्थापयामासुः । इयो-अवारीमाद् याचां कृत्वा दिवो- ४५
नगादे शिविरं स्थापयामासुः । दीर्घानगादाद् याचां कृत्वा त अल्मोन- ४६
दिहाथयिमे शिविरं स्थापयामासुः । अल्मोन-दिहाथयिमाद् याचां ४७
कृत्वा निवोः समुखस्य अवारीमात्रै शिविरं स्थापितवन्तः । अवारी- ४८
मात्रे याचां कृत्वा यिरीहोः समुखस्थायर्दनसमीपस्ये मोयावीयप्रान्तरे
शिविरं स्थापयामासुः । ते यद्दनसमीपे वैत्-विष्णीमोत्तम् आरभ्य आवेल- ४९
शिष्टीमं यावत् मोयावीयप्रान्तरे शिविरं स्थापयित्वा तस्मुः ।

तदा परमेश्वरो यिरीहोः समीपस्थायर्दनसक्षिधौ मोयावीयप्रान्तरे ५०
मूससं जगाद्, इस्तायेल्वंशेभ्यः कथय तान् एतां वाचं वद, यूयं यदा ५१
यर्दनतटिनीपारं गत्वा किनानदेशं प्राप्यथ, तदा सेषां समुखात् ५२
तदेशवासिनो वह्निः करिष्यथ, तेषां सर्वाः प्रतिमा भन्त्यथ सर्वान्
सिक्षिविग्रहान् विनाशयिष्यथ, तेषां सर्वमुच्चस्यानम् उच्छेत्यथ । तदेश- ५३
निवासिनो उन्धिकारिणो विधाय देशमध्ये यूयं वत्यथ, यतोऽहम्
अधिकर्त्तुम् युग्म्यन्यं तं देशं दत्तवान् । यूयं गुटिकापातेन स्खस्वंशा- ५४
नुसाराद् देशं विभज्य ग्रहीष्यथ, तत्र बङ्गसंख्यकेभ्योऽधिकांशं अत्य-
संख्यकेभ्योऽल्पांशं दास्यथ, यस्य गुटिका यत्र प्रतिति तत्रैव तस्यांशो-
भविष्यति, इत्यं यूयं स्खस्वपिण्ठवंशानुसाराद् अधिकरिष्यथ । किन्तु ५५
यूयं यदि स्खस्वसमुखात् तान् देशवासिनो वह्नि न कुरुथ तर्हि युग्माभि
न् विनया ये उवशेष्यन्ते ते युग्मवेचेषु कण्टकानि युग्माकं पार्श्वेषु ती-
क्ष्णकण्टकानि च भविष्यन्ति युग्माकं तत्र निवासदेशे युग्मान् लोक्यन्ति
च । अहमपि तान् प्रति यथा व्यवहर्तु मतिं कृतवान् तथैव युग्मान् ५६
प्रति व्यवहरिष्यामि ।

34

३४ चतुस्तिंशोऽध्यायः ।

१ इस्तायेल्वोकान् प्रति प्रतिज्ञातस्य देशस्य सीमानिर्णयः १० देशं विभक्तुं निरूपि-
ताधिपानां नामानि च ।

अनन्तरं परमेश्वरो मूससम् अवदत्, त्वम् इस्तायेल्वंशान् इत्या- १
देश तेभ्य इति वद, युग्मासु किनानदेशं प्राप्तेषु स देशो उर्थात् २
स्खस्वप्रदेशैः समं किनानदेशो युग्माभिरधिकरिष्यते । युग्माकं दक्षि- ३
णकोणाद् इदोमसमीपस्यात् सीनप्रान्तराद् युग्माकं दक्षिणसीमा

४ पूर्वदिशि लवणसागरस्य कूलं भविष्यति । ततः सीमा दक्षिणादिश्चां
पश्चात्य अक्षव्याप्तिमाख्येनारोहणपथेन सीनपर्यन्तं यास्यति, तस्मात्
कादेशवर्णेयदक्षिणे हत्यर-चद्रम् आगत्य अस्मोनं यावद् यास्यति ।
५ सा सीमा अस्मोनाद् मिसरनदें यावद् गमिष्यति महासमुद्रस्तदक्षिण-
६ खसीमायाः शेषो भविष्यति । महासमुद्रो युग्माकं पञ्चिमसीमा भवि-
७ ष्यति, एवैव युग्माकं पञ्चिमसीमा भविष्यति । युग्माकम् उत्तरसीमा चेयं,
८ महासमुद्रात् होरपर्वतो युग्माभिं लंक्ष्यतां । होरादेह इत्यातपवेश-
९ स्यानं लक्ष्यतां, तस्मात् सा सीमा सिदादं यावद् यास्यति । सा
सीमा सिफोग्नं यावद् यास्यति, इत्यैननं तस्याः शेषं भविष्यति,
१० एषा युग्माकम् उत्तरसीमा भविष्यति । पूर्वसीमार्थं युग्माभिर्हत्यैननात्
११ शिफामं लक्ष्यतां । तस्मात् सा सीमा ऐनस्य पूर्वदिशा शिफामाद्
रिहां यावद् यास्यति, सा सीमा किञ्चेत्तदस्य पूर्वकूलेन यास्यति ।
१२ तस्मात् सा सीमा यद्देन यास्यति लवणसमुद्रस्तदेश्च तस्याः शेषो भविष्यति,
१३ इति चतुर्दिक्खसीमाभिं युग्माकं देशो बद्धो भविष्यति । ततो मूसा
इत्यायेल्वंशान् इत्यादिदेश, परमेश्वरः सार्वनववंशेभ्यो यं देशं
दातुम् आज्ञापयत् अर्थाद् यं देशं यूयं गुटिकापातेन अधिकरिष्यथ स
१४ एष देशः । ततो रूपेनीयवंशो गादीयवंशो मिनशेर्वर्जवंशस्तदेश्च स्वस्पिट-
१५ वंशानुसारात् स्वस्पाधिकारं प्राप्ताः । यदेनस्य पारे विरीहोः समीपे
पूर्वस्यां स्त्रीयदयदिशि ते सार्वदयवंशा अधिकारं प्राप्ताः ।
१६ परमेश्वरो मूससं जगाद्, ये नरा युग्मदर्थं देशम् अंशयिष्यन्ति,
१७ तेषां नामानीमानि, इत्यासरयाजको नूजस्य सुतो यिहोश्रूय एकै-
१८ कस्माद् वंशाद् एकैकाधिपञ्चैतान् नरान् यूयं देशम् अंशयितुं वरीष्यथ ।
१९ तेषां नामानि, यिहोदावंशाद् यिषुन्निसुतः कालेवः । शिमियोनवंशाद्
२१ अम्मोहदस्य सुतः शिमूयेलः । विन्यामीनवंशात् किष्मेनस्य पुत्र इली-
२२ ददः । दानवंशाद् यग्ले सुतो वुक्तिरथचः । यूषफवंशाद् अर्थात्
२४ मिनशिवंशाद् एकोदस्य सुतो हन्त्रीयेलोऽथचः । इफ्रियमवंशात् शिस-
२५ नस्य सुतः किमूयेलोऽधिपः । सिवूलूनवंशात् पर्णकस्य पुत्र इलीषाफनो-
२६ ऽधिपः । इषाखरवंशाद् अस्मनस्य पुत्रः पल्टियेलोऽधिपः । आशेरवंशात्
२८ शिलोमिपुत्रोऽहीहोदोऽधिपः । नपालिवंशाद् अम्मोहदस्य सुतः पिदहे-
२९ लोऽधिपः । किनानदेशम् इत्यायेल्वंशार्थम् अंशयितुं परमेश्वरेणैते
जना निर्दिष्याः ।

35

३५ पञ्चनिंशोऽध्यायः ।

१ लेवीयानां नगराणां तदीयपरिमराणाम् आश्रयनगराणाच्च निष्पत्तं ए हन्त-
प्रतिहन्त्वा र्विधिः २० वधकेभ्य उत्कोचयन्ते प्रतिपेदयथ ।

परमेश्वरो मेयावीयप्रान्तरे यिरीहोः समीपस्यदर्दननद्याः सन्निधौ १
मूससं गदितवान् त्वं सखभूत्यधिकारात् कतिपयानि निवासनगराणि २
तेषां नगराणां चतुर्दिक्ख्यान् परिसरांच्च लेवीयेभ्यो दातुम् इच्छायेल्वंशम् ३
आदिश । तानि सर्वपुराणि तेषां निवासाय भविष्यन्ति ते च परिसरा- ४
स्तेषां पशुसम्पत्तिजन्तुनां कृते भविष्यन्ति । यूयं यद्यत् पुरं लेवीयेभ्यो ५
दास्यथ तत्परिसरो नगरप्राचीरस्य वहिच्चतुष्पार्श्वेषु सहस्रहस्तपरि-
मितो भविष्यति । यूयं नगरस्य वहिःस्थितां पूर्वसीमां द्विसहस्रहस्तपरि- ६
मितां दक्षिणसीमां द्विसहस्रहस्तपरिमितां पश्चिमसीमां द्विसहस्रहस्त-
परिमिताम् उत्तरसीमाच्च द्विसहस्रहस्तपरिमितां करिष्यथ, तन्मध्ये पुरं ७
भविष्यति तच्च तेषां नगरपरिसरो भविष्यति । घातकानां पलायनाय ८
यानि घट् आश्रयपुराणि युश्माभिर्दास्यन्ते तानि तेभेऽन्यानि द्विचत्वा-
रिंशत् पुराणि च यूयं लेवीयेभ्यो दास्यथ । साकल्यतो युश्माभिरश्च- ९
चत्वारिंशत् पुराणि तदीयपरिसराच्च लेवीयेभ्यो दास्यन्ते । यूयम् एकैकस्य
वंशस्य प्राप्तांश्चानुसाराद् इच्छायेल्वंशस्याधिकृतभूमे लेवीयेभ्यस्तानि नग-
राणि दास्यथ, अधिकादधिकं अत्यादत्यं दास्यथ ।

परमेश्वरो मूससं जगाद् त्वम् इच्छायेल्वंशेभ्यः कथय तान् इति १०
बाचं वद यदा यूयं यर्दनपारं गत्वा किनानदेशं प्राप्यथ, तदा येन केन- ११
चिद् अज्ञानतो नरो हन्ते स हन्ता यत् पुरं पलायमानो रक्षामियात्
ताटशान्याश्रयनगराणि युश्माभिः संस्थापन्तां । तेन हन्ता विचाराय १२
समाजसमुखम् उपस्थितेः प्राक् यथा न मियेत तदर्थं तानि नगराणि
प्रतिहन्तु हर्ष्णाद् युश्माकम् रक्षास्थानानि भविष्यन्ति । युश्माभिरे- १३
तदर्थं यानि नगराणि दात्यानि तान्याश्रयनगराणि घट्संख्यकानि
भविष्यन्ति । तेषां नम्ये चीणि पुराणि यर्दनस्य पूर्वपारे चीणि पुराणि १४
च किनानदेशे युश्माभिर्दास्यन्ते, तान्येवाश्रयपुराणि भविष्यन्ति ।
इच्छायेल्वंशेभ्येन वा तन्मध्यवासिना विदेशिना येन केनचिदज्ञानात् १५
नरो हन्ते स यथा तत् स्थानं पलायेत तत्कृते तानि घट् पुराणि
आश्रयरूपाणि भविष्यन्ति । यदि कच्चित् लौहास्त्रेण कञ्चनाहन्ति १६
तेन च स मियते तर्हि स न रहा, स च हन्तावशः हननीयः । वा येन १७

नरं मारयितुं प्रक्रोति ताटप्रं पाषाणं करेणादाय यदि कञ्चनाहन्ति
१८ तेन च स मियते तर्हि स नरहा, स च हन्तावशं घानियते । यदा येन

मारयितुं प्रक्रोति ताटप्रं काष्ठमयम् अस्त्रं करेणादाय यद्याहन्ति तेन
१९ च स मियते तर्हि स नरहा, स च हन्तावशं घानियते । प्रतिहन्ता

२० स नरहा हननीयः, स तेन दृष्टे इव हननीयः । यदि कञ्चित् देषात्
कञ्चनाहन्ति वा व्याधवत् संलक्ष्य तदुपर्यस्तं निक्षिपति तेन च स

२१ मियते, यदि वा प्रचुत्वात् करेणाहन्ति तेन च स मियते, तर्हि स
येनाहतः सोऽवशं घानियते, यतः स नरहा, स च हन्ता प्रतिहन्ता

२२ दृष्टे इव हननीयः । प्रचुत्वं विना यदि कञ्चिद् अज्ञानतः कञ्चनाहन्ति
२३ वा गवेषणं विनास्तं निक्षिपति, वा येन मारयितुं प्रक्रोति ताटप्रं

पाषाणं नरं न वीक्ष्य कस्यचिद् उपरि निक्षिपति तेन च स मियते,
२४ किन्तु यदि स तस्य रिपुरनिष्ठचेष्टी वा न भवति, तर्हि हन्तृप्रतिहन्तो

२५ विंचार्दी समाजेनैतदिध्यनुसारात् निश्चेतव्यः । समाजः प्रतिहन्तुः
करत् तं हन्तारम् उद्दरिष्यति, स च यत्र पलायितत्स्मिन् आश्रयनगरे

पुनर्स्तं प्रेषयिष्यति, स च पूततैलेनाभिविक्षस्य महायाजकस्य मृतिं यावत्
२६ तत्र स्यास्यति । किन्तु यो हन्ता यदाश्रययुरं पलायितः, कदाचिद्

२७ यदि स तत्सीमातो वहिर्भूय प्रतिहन्ता तदाश्रयपुरस्य सीमाया वहिः
प्राप्यते, तर्हि स हन्ता प्रतिहन्ता हननीयो भवति, तस्मिंश्च रक्तपाताप-

२८ राधो न भविष्यति । यतो महायाजकस्य मृतिं यावद् आश्रययुरे तेन
न्युषितव्यं, किन्तु महायाजके मृते सति स हन्ता खीयभूच्छधिकारं

२९ प्रत्यागमिष्यति । एतानि वचनानि युद्धाङ्कं सर्वनिवासे युद्धात्युरुष-
परम्परया विचारविधिरुपेण मान्यानि भविष्यन्ति ।

३० यो हन्ता कञ्चन जनं हन्ति स साक्षिणां वाक्येन घानियते, किन्त्वेकस्य
३१ साक्षिणो वाक्यात् कस्यापि प्राणदण्डो न कर्तव्यः । प्राणदण्डयोग्यस्य हन्तुः

३२ प्राणरक्षार्थं यूयम् उत्कोचं मा ग्रहीय्य सोऽवशं घानियते । आश्रय-
पुरे प्रसाधितो नरो यथा याजकस्य मरणात् प्राक् सदेशं प्रत्यागत्व

३३ वसेत्, तदर्थं तस्मात् किञ्चिद् उत्कोचं मा गृह्णीत । यूयं सनिवास-
देशम् अपूर्तं मा कुरुत, यतो रधिरं देशम् अपूर्तं करोति रधिर-

३४ पातिनो रधिरं विना देशस्य प्रायस्त्वित्तं न भवति । अतो यूयं यं देशम्
अधिकरिष्य, तत्राहं वसामि तमपूर्तं मा कुरुत यतः परमेश्वरो-

इहम् इखायेल्मध्यवासी ।

36

इह पटचिंशोऽध्यायः ।

१ मिलफदस्य कन्यानाम् अधिकारकथनं ५ वंशाधिकारं रचतुं सर्वं तासां विवाह-
निरूपणं १० निरूपणानुरूपं कर्मा करण्व ।

ततः परं यूषफवंशान्तर्गता मिनश्विवंशीयमाखीरस्य सुतस्य गिलि- १
यदस्य पिण्डवंशाधिपा मूसस इस्तायेलीयपिण्डवंशाधिपानाच्च समक्षम् २
एत्य कथयामासुः । ते जगदुः, परमेश्वरो गुटिकापातेनेस्तायेलवंशाय ३
देशम् अंश्यितुं मत्प्रभुम् आदिष्टवान्, अस्माकं भ्रातुः सिलफदस्य ४
भूमिं तत्कन्या अधिकारयितुम् अस्मत्प्रभुम् आज्ञापितवांश्च । किन्त्व- ५
स्तायेलवंशमध्येऽन्यवंशीयेन केनचित् साकं यदि तासां विवाहे भवति, ६
तद्द्वाराकं पैठकभूम्यधिकारात् तासाम् अधिकारविशिष्टा भूमिनाविधि-
यते, ता यदंशान्तर्गतास्तदंशाधिकारे योक्ष्यते च, इत्यं सा अस्मदधिकृतां- ७
शाद् हरिष्यते । तत इस्तायेलवंशस्य महामहे भूते ता यदंशान्तर्गता-
स्तदंशस्य भूम्यधिकारे तासां भूमि योक्ष्यते, इत्यम् अस्मत्पिण्डवंशान् ८
तासां भूम्यधिकारो हरिष्यते ।

ततो मूसाः परमेश्वरस्याज्ञया इस्तायेलवंशाय कथितवान्, यूषफ- १
वंशीया न्यायं कथयन्ति । परमेश्वरः सिलफदकन्या अधीत्यादिश्वत्, २
ता यान् कांचन वृणते तेषामेव जाया भविष्यन्ति, किन्तु केवलं स्तपिण्ड- ३
वंशमध्ये स्तकुलस्यान् उद्द्वयन्ति । इस्तायेलवंशीयानां भूम्यधिकार एक- ४
वंशाद् अन्यवंशं न परिवर्त्त्यते, इस्तायेलवंशाः सर्वे स्तस्तपिण्डवंशा- ५
धिकारे स्थास्यन्ति । सर्वे इस्तायेलवंशो यथा स्तस्तपैठकभूम्यधिकारं ६
भुक्ते, तदर्थम् इस्तायेलवंशमध्येऽधिकारिणी सर्वा कन्या स्तपिण्डवंशी- ७
यस्य कस्तचित् नरस्य जाया भविष्यति । तत एकवंशाद् अन्यवंशम् ८
अधिकारो न परिवर्त्त्यते, इस्तायेलीयानाम् एकैको वंशः स्तस्तपि- ९
धिकारे स्थास्यति ।

अनन्तरं मूसाः परमेश्वरेण यथादिष्टस्था सिलफदस्य कन्याभिर- १०
कारि । यतो महला-तिर्सा-हग्ला-मिल्का-नीयानामानः सिलफदस्य ११
कन्याः स्तस्तपिण्डव्यपुचैरुषाः । यूषफसुतस्य मिनश्वे वंशान्तर्गतैः साकं १२
तासां विवाहे निधत्ते तासां भूम्यधिकारस्तासां पिण्डवंशेषव स्थितः । १३
परमेश्वरो यिदीहोः समीपस्थायर्दनतटे सोयावीयप्रान्तरे मूसोदारा १४
इस्तायेलवंशं प्रति एता आज्ञा नीतिवाक्यानि चादिष्टवान् ।